

COLEGIUL BIBLIC PENTICOSTAL EMANUEL SIBIU

CURS DE PNEUMATOLOGIE

Sibiu 2012

Introducere

Importanța doctrinei despre Duhul Sfânt

În primul veac post-apostolic lucrarea Duhului Sfânt a ocupat un loc de cinste atât învățătura cât și în practica Bisericii Primare. Odată cu trecerea timpului, această doctrină a fost lăsată pe un plan secundar, până la începutul secolului XX, când odată cu apariția mișcării Penticostale, doctrina despre Duhul Sfânt a recăpătat importanța și atenția cuvenită. Există mai multe motive pentru care considerăm că doctrina despre Duhul Sfânt are o importanță crucială. În continuare vom prezenta șase motive care vor evidenția importanța pnevmatologiei

A. Caracterul exclusiv biblic al acestei doctrine

Doctrina despre Duhul Sfânt este una dintre cele mai importante învățături ale Bibliei. Din Geneza la Apocalipsa, Sfântul Duh este văzut atât în creațiune cât și în răscumpărare.

Caracterul profund biblic al acestei doctrine este dat și de mulțimea referințelor textuale la Duhul:

- În VT Duhul Sfânt este menționat de peste 90 de ori, prin cel puțin 18 denumiri atribuite.
- În NT Duhul este menționat de 260 de ori, prin 39 de denumiri.
- Din cele 27 de cărți ale NT numai 2 și 3 Ioan nu conțin nici o referire la Duhul Sfânt.

Mulțimea referințelor biblice face ca pnevmatologia să fie considerată ca una dintre doctrinele de bază ale creștinismului.

B. Duhul este punctul în care Trinitatea devine personală pentru credincios (Erickson)

Scriptura ne prezintă pe Tatăl ca și Creator și plănuitor al mântuirii, pe Fiul ca Mântuitor și făptuitor al mântuirii, Duhul este prezentat ca Mângâietor, adică aplicator sau realizant al mântuirii.

Tatăl planifică, Fiul realizează iar Duhul aplică în inima omului mântuirea sau relația cu Dumnezeu. Tatăl este prezentat de cele mai multe ori ca o persoană transcendentă, Fiul, odată cu înălțarea la cer, este ridicat din istorie și, prin urmare este intangibil din punct de vedere fizic, însă, Duhul este trimis pe pământ pentru a concretiza și face posibilă nouă la nivel experiențial existența și lucrarea Trinității. Duhul este activ în viața credinciosului; Duhul convinge cu privire la păcat, la judecată, neprihănire, El locuiește în noi.

Prin Duhul, Tatăl și Fiul sunt în părtășie cu noi. Duhul ne pregătește inima pentru a putea percepe părtășia cu Tatăl și cu Fiul. Duhul mijlocește, intermediază și concretizează lucrarea Trinității în noi. Trebuie să precizăm însă că Duhul nu este un agent intermediar Trinității, un mediu comun de comunicare a lui Dumnezeu cu noi, ci Duhul Sfânt este Dumnezeu adevărat, consubstanțial și coetern cu Tatăl și cu Fiul, a treia persoană din Sfânta Treime. Duhul, în vremea de acum, este punctul în care Trinitatea devine reală, personală și activă pentru noi. Faptul acesta relevă importanța cunoașterii învățăturii biblice despre Duhul Sfânt.

C. Caracterul direct al lucrării Duhului Sfânt din perioada post-cincizecime

Lucrarea Tatălui a fost mai evidentă în perioada VT, după cum lucrarea Fiului a caracterizat perioada acoperită de Evangheliile. Duhul a ocupat scena începând cu Rusaliile și continuând până în vremurile noastre. Unii teologi numesc această perioadă dispensația Duhului Sfânt. În VT avem dispensațiunea Tatălui, în perioada acoperită de Evangheliile - dispensațiunea Fiului, iar în perioada acoperită de Faptele Apostolilor și până la răpirea Bisericii - dispensațiunea Duhului Sfânt. Dacă vrem să fim în legătură cu Dumnezeu, atunci trebuie să ne familiarizăm cu activitatea Duhului Sfânt.

D. Prin lucrarea Duhului noi îl simțim pe Dumnezeu în mod experimental (Erickson)

Cultura noastră accentuează foarte mult domeniul științifico-experimental. Tot ceea ce este adevărat trebuie probat și experimentat în mod practic. Acest empirism este una din trăsăturile de bază ale societății noastre. În ceea ce privește dumnezeirea, noi îl percepem pe Dumnezeu în mod experimental prin Duhul Sfânt. Duhul face ca treimea transcendentă și intangibilă să devină imanentă și tangibilă. Prin Duhul, viața creștină dobândește un caracter palpabil.

E. Caracterul practic al doctrinei despre Duhul Sfânt

Învățătura despre Duhul este una dintre cele mai practice învățături ale Bibliei. Implicațiile acestei învățături pot fi observate în viața și lucrarea Bisericii Universale cât și în viața și lucrarea fiecărui credincios. Duhul este realitate și nu ficțiune. Elementele cele mai practice ale vieții creștine sunt legate de lucrarea Duhului. Pocăința, credința, nașterea din nou, roadele creștinului, activitatea bisericii, darurile spirituale, misiunea și evanghelizarea, caritatea creștină sunt elemente practice ale vieții creștine puse în directă legătură cu Duhul Sfânt. Caracterul supranatural și divin al Bisericii este dat tot de Duhul Sfânt. Frica, formalismul și ignoranța au răpit multor biserici studierea doctrinei despre Duhul și, implicit, lucrările sale minunate.

F. Dificultățile înțelegerii acestei doctrine

Importanța doctrinei despre Duhul Sfânt este dată și de caracterul extrem de dificil al acestei doctrine. Acest fapt face necesară o abordare cât se poate de serioasă și profundă a pnevmatologiei, abordare care să elimine orice confuzie și inexactitate.

Erickson (*Teologie Creștină, vol. 3, p. 4*) vorbește despre trei dificultăți care apar în înțelegerea Duhului Sfânt.

a) În Biblie nu avem discuții sistematice despre Duhul Sfânt așa cum avem pentru alte doctrine

În Biblie avem o revelație mai puțin explicită despre Duhul Sfânt decât cea cu privire la Tatăl sau la Fiul. De cele mai multe ori Duhul Sfânt este menționat în legătură cu alte subiecte și nu în mod special.

b) Lipsa unei imagistici concrete

Dumnezeu Tatăl este destul de bine înțeles, deoarece conceptul de Tată este familiar oricui. Fiul nu este greu de conceptualizat, întrucât el s-a întrupat și a trăit ca om între oameni. Însă, Duhul este imposibil de înțeles prin comparație cu concepte familiare nouă.

c) Natura lucrării Duhului Sfânt în raport cu Tatăl și cu Fiul

În vremea de acum Duhul exercită lucrarea de slujire și gloriificare a Tatălui și a Fiului înaintea noastră. Din acest motiv, multe pasaje ne pot lăsa să credem că Duhul este într-o relație de subordonare față de Tatăl și Fiul. Aceasta însă nu trebuie să ne ducă la concluzia că Duhul este subordonat Tatălui și Fiului din punct de vedere al substanței divine. În Duhul nu există inferioritate din punct de vedere a substanței față de Tatăl și Fiul. Cu toate acestea în practică mulți cred că Duhul este inferior Tatălui și Fiului. Adevărul este că, din punct de vedere practic, cea mai controversată și mai discutată doctrină este cea a Duhului Sfânt. Caracterul dificil al acestei doctrine face posibilă existența acestor controverse.

În concluzie, având în vedere cele 6 motive mai sus menționate, înțelegem deosebita importanță a doctrinei despre Duhul Sfânt, importanță care face necesară o abordare sistematică, un studiu atent și complet cu privire la persoana și lucrarea Duhului Sfânt.

Capitolul 1 Duhul Sfânt: Personalitate, Divinitate și Purcedere

În continuare ne vom concentra atenția asupra identității, a naturii Duhului Sfânt precum și asupra relației Duhului cu Tatăl și cu Fiul în cadrul Sfintei Treimi. Cu privire la identitatea Duhului Sfânt pot fi spuse trei adevăruri fundamentale:

- Duhul Sfânt este o persoană;
- Duhul Sfânt este Dumnezeu;
- Duhul Sfânt este Persoană-Dumnezeu în cadrul Sfintei Treimi.

A. Personalitatea Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt este persoană divină și împreună cu persoana divină a Fiului și cu persoana divină a Tatălui formează Sfânta Treime.

1. Duhul Sfânt nu este o putere, ci este o persoană.

Unii contestă personalitatea Duhului Sfânt și consideră că El este o putere divină exercitată de Dumnezeu, o influență a dumnezeirii, o energie impersonală. Bisericele unitariene și „only Jesus” (branhamiștii) contestă existența personală a Duhului Sfânt.

Negarea existenței personale a Duhului Sfânt are la bază câteva motive.

- Întâi, Biblia vorbește despre Duhul Sfânt ca fiind Duhul lui Dumnezeu. Cuvântul duh înseamnă suflare, vânt - lucruri care în esența lor sunt impersonale;
- În al doilea rând, Sfânta Scriptura folosește o serie de simboluri impersonale cu privire la Duhul Sfânt cum ar fi: focul, uleiul, porumbelul, apa etc.;
- În al treilea rând, cuvântul grecesc duh (pneuma) este la genul neutru, gen care niciodată nu desemnează personalitatea;
- un alt motiv este legat de lipsa de corporalitate a Duhului Sfânt.

La Dumnezeu, personalitatea nu implică și corporalitatea așa cum implica la oameni: Dumnezeu este duh. Duhul Sfânt nu poate fi văzut. El s-a arătat practic într-un chip de porumbel pentru a face distincția între El, Tatăl și Fiul. Cu toate motivele sus amintite adevărul este ca Duhul Sfânt este o persoană divină.

2. Argumente privind personalitatea Duhului Sfânt

Personalitatea Duhului Sfânt poate fi dovedită cu următoarele 5 argumente:

a) Duhului Sfânt i se atribuie pronumele personal

Tipei (*Duhul Sfânt*, p. 29) arată că grecescul „duh” (pneuma) este de genul neutru, și prin urmare ar cere folosirea pronumelui de formă neutră (auto). Cu toate acestea, în multe texte ale NT care conțin cuvântul „pneuma” cu referire la Duhul Sfânt, pronumele personal și relativ care însoțește cuvântul pneuma apar la genul masculin, deși regulile gramaticale ale limbii grecești cer ca genul pronumelui să se acorde cu genul substantivului.

De exemplu, în Ioan 15:26 avem: „*Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.*” Pronumele prin care se face referire la Duhul Sfânt sunt toate de genul masculin, deși, după regulile gramaticale ar trebui să fie acordate cu substantivul pneuma, care e la genul neutru.

Acest fel de acordare a pronumelui cu substantivul pneuma îl găsim în mai multe texte ioinine și pauline: Ioan 14:26; 16:7,8,13-14; Efeseni 1:13-14; 1Cor. 12:11; Rom. 8:27.

Tipei interpretează această abatere de la regulile gramaticii grecești în cuvintele: „utilizarea în modul acesta al pronumelor, contrar regulilor gramaticale ale limbii grecești, denotă că autorii NT au

folosit genul masculin pentru Duhul în mod deliberat, în virtutea faptului că l-au conceput pe Duhul ca fiind o Persoană, nu o putere” (*Tipei, Duhul Sfânt, p. 29*).

b) Duhul Sfânt are însușiri personale

Potrivit consensului tradițional, elementele definitorii ale care caracterizează existența personală sunt: rațiunea, sentimentele și voința. Duhul Sfânt este descris în Scriptură ca având toate aceste trăsături.

1) *Duhul Sfânt are rațiune și lucrează prin ea.*

Natura intelectuală și rațională a Duhului Sfânt poate fi observată din lucrările făcute de Duhul. Astfel, Duhul Sfânt:

- Învață pe credincioși (Ioan 14:26);
- Cercetează toate lucrurile lui Dumnezeu (1Cor 2:10-11);
- mărturisește despre Isus (Ioan 15:26);
- călăuzește în tot adevărul (Ioan 16:13);
- dovedește lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata (Ioan 16:7,8);
- ajută (Rom 8:26);
- îndrumă (Fapte 8:29).

Toate aceste presupun existența rațiunii, precum și exersarea ei.

2) *Duhul Sfânt are sentimente.*

O putere impersonală este lipsită de simțire și este imposibil de impresionat în vreun fel. Spre deosebire de aceasta, Duhul Sfânt este plin de simțăminte și trăiri emoționale.

Biblia ne arată că Duhul Sfânt:

- are o mare sensibilitate și, din acest motiv, poate fi întristat (Efeseni 4:30);
- iubește cu pasiune (Romani 15:30);
- mijlocește cu suspine negrăite pentru credincioși (Romani 8:26);
- poate fi stins (1Tes 5:19);
- poate fi batjocorit (Evrei 10:29);
- poate fi blasfemiat (Mat 12,31; Marcu 3:29).

3) *Duhului Sfânt are voința proprie.*

O putere impersonală nu are voința proprie, ci ea este folosită după voința unei persoane. De exemplu, curentul electric nu își folosește puterea după propria voință (și nici nu are o asemenea voință), ci el este folosit după voința oamenilor. Dacă Duhul Sfânt ar fi o putere impersonală, înseamnă ca noi am putea folosi aceea putere după propria noastră voință. Adevărul este că Duhul Sfânt intervine în viața noastră cu propriile sale scopuri. Duhul nu poate fi manipulat de nimeni după propria plăcere. Libertatea de voință subliniază una dintre cele mai importante caracteristici ale unei persoane: conștiința de sine și liberul arbitru.

Faptul ca Duhul Sfânt are voința proprie este arătat clar în mai multe pasaje biblice:

- Duhul dă daruri spirituale în biserică, după cum voiește (1 Corint 12:11);
- execută lucrări din propria decizie (1 Corint 12:11);
- decide chemarea în lucrare a lucrătorilor (Fapte 13:1-3);
- vorbește și poruncește (Apoc 2:7; Fapte 16:6-7).

Cele trei caracteristici personale ale Duhului Sfânt (intelență, sentimente și voință) subliniază faptul că Duhul are o individualitate proprie, de sine stătătoare și bine conturată.

c) Duhul Sfânt face acțiuni personale.

Activitatea Duhului Sfânt confirmă caracterul personal al existenței sale. Faptele Duhului Sfânt confirmă identitatea sa de persoană. Walvoord afirmă că „cele mai tangibile și convingătoare argumente în

favoarea personalității duhului Sfânt se găsesc în lucrările Lui. Fiecare trăsătură a lucrărilor Duhului face imposibil de interpretat în mod corect Biblia fără a afirma personalitatea Lui” (*Walvoord, The Holy Spirit, p. 6*).

Faptele făcute de Duhul Sfânt impune afirmația că Duhul Sfânt este o persoană. Vom menționa câteva din lucrările Duhului descrise în Biblie:

- Vorbește și aduce revelații: vorbește prin profeți (1Petru 1:11-12; Fapte4:25), comunică cu apostolii și alți lucrători (Fapte 11,12; Fapte 20,23), aduce mesaje pentru biserici (vezi cele șapte scrisori către bisericile din Asia);
- Călăuzește și conduce: Duhul l-a condus pe Isus în pustiu (Matei 4,1), inițiază misiunea printre neamuri (Fapte 13,1-3), călăuzește pe credincioși în adevărul lui Dumnezeu (Ioan 16,13) și în trăirea de zi cu zi (Romani 8,14);
- Învață și înzestrează cu abilități (Ioan14,26; Exod 31,2-4; Luca 12,12);
- convinge oameni cu privire la voia lui Dumnezeu (Ioan 16:8);
- limitează lucrarea celui rău și activează conștiința oamenilor (2Tes 2,7; Genesa 6,3);
- împruternicește pentru lucrarea lui Dumnezeu (Fapte 1,8);
- împarte daruri spirituale membrilor trupului lui Hristos (1 Corint. 12:7);
- mângâie și încurajează (Ioan 14,26; Fapte 9,31).

d) Duhul Sfânt cultivă relații interpersonale

Duhul Sfânt se raportează ca persoana la celelalte persoane, cultivând relații interpersonale, iar în raport cu celelalte persoane, Duhul are o individualitate proprie. Personalitatea Duhului Sfânt se poate observa și din natura relațiilor interpersonale în care se implică.

1) Relația Duhului Sfânt cu apostolii (Fapte 15:28)

Duhul se raportează la apostoli într-un fel care arată personalitatea s-a distinctă. După cum apostolii sunt persoane, tot așa și Duhul este persoană, după cum ei au o putere și Duhul are o putere, putere pe care a insuflat-o și apostolilor. După cum nimeni nu se îndoiește de persoana apostolilor, tot așa nimeni nu ar trebui să se îndoiască nici de persoana Duhului Sfânt.

2) Relația Duhului Sfânt cu Domnul Isus

Sunt foarte multe pasaje biblice care ni-l prezintă pe Duhul ca persoană distinctă care intră în relație interpersonală cu Domnul Isus. Duhul Sfânt:

- s-a coborât peste Isus la botez;
- a condus pe Isus în pustiu;
- a împruternicit lucrarea Domnului Isus;
- a lucrat împreună cu Domnul Isus la înfăptuirea miracolelor și la alungarea demonilor.

Un pasaj foarte concludent este cel din Ioan 14:16: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da **un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac**”. În limba greacă avem două adjective care denotă distincția și diferențierea:

- adjectivul αλλος (allos) – altul. Acest adjectiv denotă o distincție numerică și se traduce prin „*altul de același fel*”.
- adjectivul ετερος (eteros) – altul. Acest adjectiv denotă o distincție calitativă și se traduce prin „*altul de natură diferită*”.

De observat este că în Ioan 14,16 este folosit adjectivul αλλος și nu adjectivul ετερος. Implicația folosirii acestui adjectiv constă în faptul că Mângâietorul promis de Domnul Isus este un *altul de același fel cu Domnul Isus*. Identificarea Duhului cu Isus se face atât în calitatea lui de persoană, cât și în calitatea lui divină. Tipei spune că a nega Duhului calitatea de persoană înseamnă a contesta și lui Isus statutul de persoană, ceea ce ar fi, evident, o erezie (*Tipei, Duhul Sfânt, p. 29*).

3) *Relația Duhului Sfânt cu Tatăl și cu Fiul în sânul Sfintei Treimi*

Duhul Sfânt se raportează la celelalte persoane ale Sfintei Treimi de pe poziție de persoană coegală. Două texte nouotestamentare pun foarte bine în evidență această relație:

- Formula baptismală (Matei 28,19).

Dacă Duhul nu ar fi socotit persoană, spune William Evans, cuvântul Duh care mai înseamnă și vânt s-ar cita în formula baptismală în felul următor: „în Numele Tatălui și al Fiului și al Vântului Sfânt – cea ce ar fi absurd” (apud, Ionel Truța, *Doctrinile biblice*, p. 343).

- benedicția apostolică paulină

„Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin.” (2 Corinteni 13:14)

4) *Relația Duhului Sfânt cu sine însuși.*

Duhul Sfânt este diferit de suprema sa putere. Puterea este o manifestare a persoanei, însă persoana este mult mai mult decât puterea ei. Puterea este o trăsătură a persoanei; puterea este subiacentă persoanei. În Luca 4:14 avem expresia „Isus plin de puterea Duhului Sfânt”; dacă Duhul Sfânt nu ar fi persoană, atunci textul lucian ar comunica ceva ciudat. Formularea frazei spune Ionel Truța (*Doctrinile Biblice*, 343) este un puternic argument pentru personalitatea Duhului Sfânt. Dacă Duhul ar fi o putere atunci fraza ar suna în felul următor: „Isus plin de puterea puterii”; cea ce ar constitui o exprimare tautologică grosolană.

e) Duhul Sfânt are reacții personale

Una din trăsăturile specifice unei persoane este dată de reacția pe care persoana o are fata de anumite situații date. O putere sau o influență impersonală nu poate manifesta nicio reacție față de cea ce se întâmplă în jurul ei. Puterea se consumă, se manifestă și atât, influența se exercită și nimic mai mult. Persoana, însă, manifestă reacții care îi pun în lumina identitatea specifică. Din multele reacții personale ale Duhului, consemnate în Scriptură, menționăm câteva:

- Duhul Sfânt poate fi întristat (Efeseni 4:30);
- Duhul se odihnește (1Petru 4:14).

A gândi că putem o putere impersonală poate reacționa în acest fel este un lucru fără sens. Numai o persoană poate reacționa în acest fel.

În concluzie, cumulând argumentele amintite anterior, afirmăm că Duhul Sfânt, deși este o Ființa Spirituală lipsită de corporalitate, totuși El este o persoană reală ca și Dumnezeu Tatăl, ca și Domnul Isus, ca și noi.

B. Divinitatea Duhului Sfânt

Până acum am dovedit că Duhul Sfânt este persoană, însă el nu este o persoană obișnuită. Duhul Sfânt este persoană-divină - este persoană în sânul Sfintei Treimi. Divinitatea Tatălui este presupusă, este axiomatică, a Fiului este afirmată și argumentată, în timp ce divinitatea Duhului trebuie dedusă din pasajele Sfintei Scripturi. Foarte mulți au pus la îndoială divinitatea Duhului Sfânt. Exista câteva argumente de bază cu privire la natura divină a Duhului Sfânt.

În continuare vom studia cinci argumente în favoarea divinității Duhului Sfânt.

1. Duhul Sfânt posedă atributele specifice divinității

Duhul Sfânt posedă toate atributele specifice dumnezeiri. Exista 2 categorii de atribute divine:

- atribute esențiale: care țin de natură, de substanța divinității;
- atribute morale: care țin de caracterul și manifestarea Duhului Sfânt

a) Atributele esențiale ale Duhului Sfânt

1) Eternitatea Duhului Sfânt (Evrei 9:14)

„Cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin **Duhul cel veșnic**, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui Viu! (Evrei 9:14). Eternitatea Duhului înseamnă că Duhul Sfânt există din veșnicie împreună cu Tatăl și cu Fiul.

2) Omnipotența Duhului Sfânt (Luca 1:35)

„Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.” (Luca 1:35). Duhul este atotputernic, așa cum Tatăl și Fiul sunt atotputernici (Iov 33,4; Zaharia 4,6; Ps 104,30, Luca 24,49; Fapte 1,8).

3) Omniprezența Duhului Sfânt (Ps.139:7-10)

„Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo.” (Psalmi 139:7-8)

Duhul Sfânt este prezent pretutindeni în același timp. El este simultan imanent și transcendent. Nu există nici un spațiu în care Duhul Sfânt să nu fie prezent. Faptul că Duhul Sfânt vine peste cineva nu înseamnă că el părăsește un alt loc.

Observație: discuție despre cum să înțelegem că Duhul părăsește pe cineva sau că vine peste cineva. Cu să înțelegem aceste antropomorfisme, în contextul omniprezenței Duhului Sfânt?

4) Omnisciența Duhului Sfânt (1Corint. 2:10-11)

„Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu, afară de Duhul lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 2:10-11). Duhul Sfânt are o cunoaștere nelimitată. Simultan Duhul, fără să fie informat din afară și fără să învețe ceva, știe toate cele din trecut, prezent și viitor.

Omnisciența Duhului Sfânt este prezentată și în Ioan 14:26, 16:12-13, Romani 8:26-27, Fapte 1:16.

b) Atributele morale ale Duhului Sfânt

Aceste atribute sunt afirmate prin însăși numele descriptive pe care le posedă:

- Duhul Adevărului (Ioan 16:13): adevărul;
- Duhul Dragostei (Romani 15:30): dragostea;
- Duhul Sfințeniei (Romani 1:4): sfințenia;
- Duhul Harului (Evrei 10,29): harul;
- Duhul cel Bun (Neemia 9,30; Ps 143,10).

Observație: faptul că Duhul Sfânt posedă atributele pe care numai Dumnezeu le posedă, implică adevărul că Duhul Sfânt este de natură divină.

2. Duhul Sfânt face lucrări pe care numai Dumnezeu le poate face

Duhului Sfânt îi sunt atribuite lucrări divine ca și Tatălui și Fiului. Aceste lucrări divine atestă dumnezeirea Lui.

a) Duhul Sfânt a fost implicat în actul creației universului și a vieții

Împreună cu Tatăl și Fiul, Duhul Sfânt este implicat activ în creație. În Gen.1:2 Duhul e prezentat ca mișcându-se deasupra apelor, El fiind forța creatoare care a adus în ființa tot ceea ce există.

- Duhul participă în sfatul divin (Gen 1:26) atunci când s-a hotărât crearea omului.
- Iov 33:4 - „Duhul celui Atotputernic m-a făcut și suflarea Celui Atotputernic îmi dă viața”.

- Duhul Sfânt a fost suflarea de viață pentru toate animalele pământului și pentru om. Ps.104:30 - „îți trimiți Tu Duhul (suflarea) și ele sunt zidite și zidești astfel fața pământului.

b) Duhul Sfânt a inspirat scrierea Sfintelor Scripturi

Sfânta Scriptura este rezultatul inspirației pe care Duhul Sfânt a exercitat-o asupra prorocilor și a apostolilor (2Petru 1,20-21).

c) Duhul Sfânt a instrumentat nașterea din fecioara a Domnului Isus (Luca 1:35)

Hristos se naște din sămânța femeii fără participarea din partea unui bărbat. Rolul Duhului Sfânt, departe de a fi cel al unui soț, prin atotputernicia sa, realizează zămisirea Fiului Omului atât pe cale naturală (din sămânța femeii), cât și pe cale creaționistă (prin umbrirea făcuta de Duhul Sfânt). Numai Dumnezeu putea face această acțiune.

d) Duhul Sfânt aplică mântuirea, regenerând natura omului căzut (Ioan 3,3-5)

Duhul Sfânt dovedește lumea vinovată în ce privește păcatul (Ioan 16:7-8). Prin Duhul Sfânt omul este născut din nou (Tit 3:5). Duhul Sfânt l-a înviat pe Domnul Isus din morți, și va învia și pe cei mântuiți. „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.” (Romani 8:11)

e) Duhul Sfânt are autoritatea asupra Diavolului și asupra demonilor.

Domnul Isus a scos demonii prin Duhul Sfânt. „Dar, dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.” (Matei 12:28)

f) Duhul Sfânt crește, înmulțește și zidește biserica

„Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.” (Faptele apostolilor 9:31).

Darurile duhovnicești sunt date în biserică prin Duhul Sfânt (1Cor 12,1-12).

3. Duhul Sfânt deține nume și titluri divine

Divinitatea Duhului Sfânt poate fi observată și argumentată și prin desemnările și denumirile pe care Duhul le poartă.

a) Nume legate de celelalte două persoane ale Trinității

Adeseori Duhul Sfânt este numit:

- Duhul lui Dumnezeu (Gen 1,2);
- Duhul Domnului (Jud. 3,10);
- Duhul lui Isus (1Petru 1,11)
- Duhul celui Atotputernic (Iov 33,4).

b) Titluri care atestă divinitatea Duhului Sfânt

- Mângâietorul sau Mijlocitorul (Ioan 14:16, 1Ioan 2,1);
- Duhul Sfințeniei (Rom 1,4);
- Duhul cel veșnic (Evrei 9,14);
- Duhul de viață (Rom 8,2);
- Duhul adevărului (Ioan 14,17).

4. Duhul Sfânt este numit Dumnezeu

Exista câteva pasaje în care Duhul Sfânt este numit în mod direct ca fiind Dumnezeu. Menționăm trei asemenea texte:

a) *Fapte 5,1-11 (Anania și Safira)*

Aici Petru afirma clar ca Duhul Sfânt este Dumnezeu (v. 3,4).

b) *1 Corint. 3:16-17, 6:19-20*

Pavel numește trupul nostru ca Templu al Duhului Sfânt dar în același timp e și Templu a lui Dumnezeu. Punând în egalitate expresia „Templul lui Dumnezeu” cu expresia „Templul Duhului Sfânt” Pavel arată ca Duhul Sfânt este Dumnezeu

c) *2 Corint. 3:17*

„Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.” („ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία.”). Aici Pavel numește în mod explicit pe Duhul Sfânt cu titlul de Dumnezeu. Acest termen este folosit numai pentru Dumnezeu.

Discuție: Interpretarea lui 2 Corint. 3:17 în opinia lui James Dunn și Gordon Fee

5. Asocierea Duhului Sfânt cu Tatăl și Fiul pe baza de egalitate.

Sunt cel puțin trei pasaje în Sfânta Scriptura în care Duhul Sfânt e prezentat împreună cu Tatăl și cu Fiul, dar nu de pe poziție de subordonare ci de pe poziția de egalitate.

- formula baptismală Matei 28,19
- benedicția paulină 2 Corint. 13,14
- sursa darurilor duhovnicești 1 Corint. 12,4-6

Concluzie: Cântărind cele cinci argumente, forța lor este cumulativă. Este evident că învățătura Scripturii afirmă identitatea divină a Duhului Sfânt.

C. Raportul Duhului Sfânt cu Tatăl și Fiul în Sânul Trinității.

Cu toate ca nu ne propunem aici sa facem o dezvoltare a dogmei trinității este necesară prezentarea unor lucruri absolut esențiale.

1. Definiția Trinității.

Una dintre cele mai bune definiții date Sfintei treimi este cea a lui B.B. Warfield, care scrie: „Există un singur Dumnezeu adevărat, dar în unitatea lui Dumnezeu există trei Persoane co-eternе, co-egale și consubstanțiale, dar distincte ca ineranță.” (B.B. Warfield, *Trinitatea*, apud C.C. Ryrie, *Teologie Elementară*, p. 55).

2. Trinitate și unitate în Dumnezeire.

Crezul atanasian (sec V) reprezintă unul dintre textele bisericеști cele mai profunde despre Trinitate.

„Înainte de toate, cine vrea să fie mântuit este necesar să țină credința creștină universală. Credința, care dacă nu este ținută întreagă și neștirbită, omul piere neîndoelnic pe veșnicie. Iar credința creștină universală este aceasta, că noi ne închinăm unui (singur) Dumnezeu în Trinitate, iar Trinității în unitate; fără a confunda Persoanele și fără a diviza făptura (Dumnezeirii). Căci există o singură Persoană a Tatălui, o alta a Fiului, și o alta a Duhului Sfânt. însă Dumnezeirea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt este întru totul una: egală în glorie, co-eternă în mărire. La fel cum este Tatăl, este și Fiul, și la fel este și Duhul Sfânt. Tatăl necreat, Fiul necreat, și Duhul Sfânt necreat. Tatăl infinit, Fiul infinit, și Duhul Sfânt infinit. Tatăl etern, Fiul etern, și Duhul Sfânt etern. și totuși Ei nu sunt trei Eterni, ci un singur Etern. La fel cum nu sunt trei Infiniți, nici trei Necreați, ci unul singur Necreat, și unul singur Infinit. în același fel, Tatăl este atotputernic, Fiul este atotputernic, și Duhul Sfânt, atotputernic. Totuși,

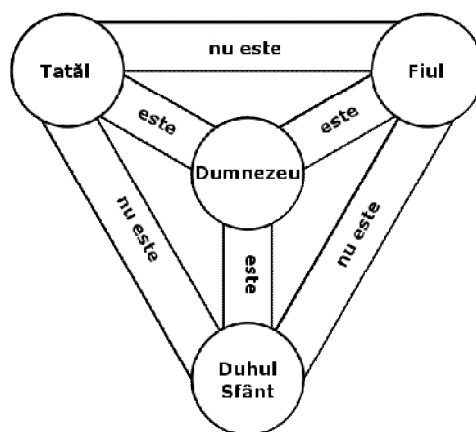
nu sunt trei Atotputernici, ci Unul Singur. Cum Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, și Duhul Sfânt este Dumnezeu. Și totuși nu sunt trei Dumnezei, ci Un Singur Dumnezeu. Cum Tatăl este Domn, Fiul este Domn și Duhul Sfânt este Domn. Și totuși nu sunt trei Domni, ci Un Singur Domn. Căci astfel suntem obligați de către adevărul creștin să recunoaștem fiecare Persoană ca fiind ea însăși Dumnezeu și Domn. Astfel ne este interzis de către credința creștină universală să spunem că există trei dumnezei, sau trei domni.

Tatăl nu este făcut din nimic: nici creat, nici născut. Fiul este doar al Tatălui: nu este nici făcut (conceput), nici creat, ci născut. Duhul Sfânt este al Tatălui și al Fiului: nu este nici făcut, nici creat, nici născut, ci purcede. Astfel, există un singur Tată, nu trei tați; un Fiu, nu trei fii, un Duh Sfânt, nu trei duhuri sfinte.

În această Trinitate nici o Persoană nu este înaintea celeilalte, sau după cealaltă; nici una nu este mai mare sau mai mică decât cealaltă. Ci toate trei Persoanele sunt împreună co-etern și co-egale. Astfel că în toate lucrurile, cum este spus mai înainte, să se aducă închinare Unității în treime și Treimii în unitate. Astfel trebuie să creadă despre Trinitate cel ce vrea să fie mântuit.”

(http://ro.wikipedia.org/wiki/Simbolul_atanasian)

O bună reprezentare grafică a crezului atanasian poate fi următoarea figură:

3. Co-eternitate, consubstanțialitate și co-egalitate în Sfânta Treime

Din veșnicie Tatăl există împreună cu Fiul și cu Duhul Sfânt. Nicio clipă nu a mai existat unul fără celalalt. Tatăl nu e mai vechi decât Fiul, și nici Duhul nu e mai nou decât Fiul, ci Persoanele Trinității coexistă din eternitate în eternitate.

Din punct de vedere al substanței, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt consubstanțiali. Conciliul de la Niceea a introdus termenul „homoousios” (aceeași substanța) – afirmând că în fiecare persoană a Trinității există aceeași substanța divină, dar nu în sensul ca o parte a ei există în Tatăl, o altă parte în Fiul și o altă parte în Duhul Sfânt, ca apoi aceste trei părți împărțite la trei persoane să formeze întregul substanței divine. În fiecare persoană a Trinității există toată substanța divină iar substanța divină se exprimă maximal în toate trăsăturile ei în fiecare persoană a Trinității.

Din punct de vedere al co-egalității cele trei persoane ale Trinității sunt egale în dumnezeire și atribute, dar sunt distincte ca persoane. Egalitatea în Sfânta Treime se observă în cunoașterea reciprocă dintre ființele divine, în participarea la creație, în conlucrarea la mântuirea omului și în forma închinării.

Vorbind despre natura Duhului Sfânt este important să precizăm ca Duhul Sfânt este persoană-divină, dar nu separată de Trinitate, ci ca persoană prezentă continuu în sânul Treimi.

Duhul Sfânt este co-egal, consubstanțial, co-etern cu Tatăl și Fiul și, împreună cu Tatăl și Fiul, este vrednic de închinare și adorare.

D. Purcederea Duhului Sfânt – doctrina filioque

Problema purcederii Duhului Sfânt se referă la relația ontologică a Duhului Sfânt cu Tatăl și cu Fiul. Doctrina **filioque** se referă la învățătura potrivit căreia Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și de la Fiul.

Cu privire la purcederea Duhului Sfânt există două concepte teologice diferite:

- Concepția conform căreia Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl: poziția bisericii răsăritene
- Concepția conform căreia Duhul Sfânt purcede de la Tatăl de la Fiul: poziția bisericii apusene

1. Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl.

Concepția că Duhul Sfânt purcede din Tatăl este mărturisirea de credință a credeului niceo-constantinopolitan, care mărturisește în articolul 8: „și întru Duhul Sfânt, Domnul de viața Facatorul, Care din Tatal purcede, Cel Ce împreună cu Tatal și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci”.

Această concepție se bazează pe două mari argumente:

- a) argumentul biblic din Ioan 15:26 – „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, **care purcede de la Tatăl**, El va mărturisi despre Mine.”
- b) argumentul tradiției - credeul niceo-constantinopolitan, articolul 8.

2. Duhul Sfânt purcede din Tatăl și din Fiul.

Această concepție a apărut mai târziu în liturghia spaniolă și a fost introdus în credeul apusean în anul 589, la Toledo, în Spania. Scopul a fost acela de a combate formele târzii de arianism prin reafirmarea divinității Fiului. Doctrina filioque este susținută de teologii catolici și de cei mai mulți teologi protestanți.

Argumentele doctrinei filioque sunt următoarele:

- a) Ioan 15:26 – „Când va veni Mângâietorul, pe **care-L voi trimite de la Tatăl**, adică Duhul adevărului, **care purcede de la Tatăl**, El va mărturisi despre Mine.” Dacă Fiul trimite pe Duhul Sfânt în lume, atunci trebuie ca Duhul Sfânt să purceadă și de la Fiul, pentru că, altfel, Fiul n-ar avea dreptul de al trimite pe Duhul Sfânt în lume.
- b) Ioan 14:16: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac”;
- c) *Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt! (Ioan 20:21-22)*
- d) *Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24:49)*
- e) *Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. (Ioan 16:7)*
- f) *Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; (Tit 3:4-6)*
- g) Denumirile Duhului Sfânt sugerează că Duhul Purcede și de la Tatăl și de la Fiul. Exemplu de denumiri:
  - Duhul lui Dumnezeu (Gen 1,2);
  - Duhul Domnului (Jud. 3,10);
  - Duhul lui Isus (1Petru 1,11);
  - Duhul celui Atotputernic (Iov 33,4);
  - Duhul lui Hristos (Rom 8,9);
  - Duhul Fiului (Galat 4,6);

- Duhul lui Isus Hristos (Filip 1,19);
- Duhul Tatălui (Matei 10,20).

În dezbaterea teologică pe acest subiect se face deosebirea între două tipuri de purcedere:

- *Purcederea ipostatică*: se referă la esența divină a Duhului care își are originea (purcederea, nașterea) în Tatăl
- *Purcederea energetică*: se referă la energiile divine accesibile omului prin revelația dumnezeirii. Purcederea energetică nu se referă la substanța Duhului, ci la manifestarea Duhului în planul mântuirii.

Poziția noastră privitor la purcederea Duhului Sfânt este că textele biblice nu se referă la purcederea ipostatică a Duhului (adică ființa Duhului se naște din Tatăl și din Fiul), ci se referă la purcederea energetică (manifestările Duhului în lume vin de la Tatăl și de la Fiul).

Prin urmare, Duhul Sfânt purcede numai din Tatăl, în sensul purcederii ipostatice, și purcede din Tatăl și din Fiul, în sensul purcederii energetice.

Capitolul 2 Nume, titluri și simboluri ale Duhului Sfânt în Biblie

În Sfânta Scriptura găsim numeroase denumiri și simboluri ale Duhului Sfânt. Atât simbolurile cât și denumirile au conținut descriptiv, evidențiind divinitatea, atributele și lucrarea Duhului Sfânt.

A. Nume și titluri ale Duhului Sfânt

Numele și titlurile biblice pentru desemnarea Duhului Sfânt le vom împărți în trei categorii:

1. Nume și titluri care descriu relația Duhului Sfânt cu Dumnezeu Tatăl și cu Isus

1) **Duhul sau Duhul Sfânt** (Luca 11:13; Isaia 63:11; Mat. 4:1; Luca 4:1; Ioan 3:3-8)

Acest nume evidențiază natura spirituală a Duhului Sfânt. Duhul este invizibil și imaterial. Desemnarea *Duhul Sfânt* apare întotdeauna în relație cu Tatăl și Fiul. Ca nume apare și izolat, dar când sunt prezentate împreună cele trei persoane din Trinitate, Duhul e numit cu desemnarea *Duhul Sfânt*. Acest nume este numele de distincție al celei de a treia persoană din Trinitate.

2) **Duhul lui Dumnezeu** (1 Cor 3:16; 2:11)

Aceasta denumire precizează relația dintre Duhul și Dumnezeu, în sensul apartenenței (a lui Dumnezeu) dar și în sensul naturii și originii (Duhul este Dumnezeu și este de la Dumnezeu).

3) **Duhul lui Hristos** (Rom. 8:9; Filip 1:19; F.A. 16:6-7)

Denumirea pune în evidență relația dintre Duhul Sfânt și Fiul. Duhul e Duhul lui Isus, în sensul că Duhul care a locuit în Isus este același cu Duhul care locuiește în noi. Mai este numit Duhul lui Hristos și pentru că este trimis peste credincioși de Domnul Isus.

4) **Duhul Domnului Dumnezeu** (Isaia 61,1)

5) **Duhul Domnului** (Isaia 63,14; Luca 4,18)

6) **Duhul Tatălui** (Matei 10,20; 16,17)

7) **Duhul Fiului Său** (Galat. 4,6)

8) **Duhul lui Isus** (Fapte 16,6-7)

9) **Duhul lui Isus Hristos** (Filip 1,19)

2. Nume și titluri care descriu atributele Duhului Sfânt

1) **Duhul adevărului** (Ioan 14:17; 16:13; 1 Ioan 4:6)

Unul din atributele Duhului este adevărul. În natura sa Duhul este adevărul; Duhul Sfânt nu duce pe nimeni în rătăcire și nu minte pe nimeni. Dacă Duhul adevărului locuiește în noi, nu mai trebuie să trăim în minciună.

2) **Duhul sfințeniei** (Rom1:4)

Caracterul Duhului e sfințenia, El locuiește acolo unde este sfințenie, și lucrarea lui este sfințirea.

3) **Duhul puterii** (2 Tim 1:7)

4) **Duhul Dragostei** (2 Tim. 1:7; Rom. 15:30)

5) **Duhul înțelepciunii** (Ef. 1:17)

Mai înseamnă și „Duhul al unei minți sănătoase”; o minte care nu se tulbura niciodată.

Atenția este atrasă asupra omniscienței Duhului în baza căreia sunt descoperite tainele trecutului, prezentului și ale viitorului.

6) **Duhul cel veșnic** (Evrei 9,14)

7) **Duhul slavei** (1Petru 4,14)

8) **Duhul harului** (Zaharia 12,10; Evrei 10,29)

Duhul e considerat Duh al harului în sensul că El ne descoperă harul lui Dumnezeu adus de Domnul Isus. Duhul administrează harul lui Dumnezeu aplicând și realizând în noi mântuirea lui Dumnezeu.

9) **Duhul de viață** (Rom 8,2).**3. Nume și titluri care descriu lucrarea Duhului Sfânt.**

În Biblie există o serie de denumiri și titluri ale Duhului care descriu lucrările pe care Duhul le face.

- 1) **Duhul profeției** (Apoc. 19:10)
- 2) **Duhul credinței** (2 Cor. 4:13)
- 3) **Duhul de înfiere** (Rom 8:15)
- 4) **Mângâietorul** (Ioan 14:16-17)

Duhul mai e numit și Mângâietorul accentuându-se astfel lucrarea lui de îmbărbătare și încurajare în viața celor credincioși. Duhul aduce în noi nădejde, bucurie, pace.

B. Simboluri ale Duhului Sfânt

Ne vom limita în a prezenta succint cele mai importante simboluri ale Duhului Sfânt:

1. Apa (Ioan 4,14; 7:38-39; Ps. 72:6; 1Cor 10,4)

În aceste pasaje prin apă este simbolizat Duhul Sfânt. Avem expresia „apa vie” în Ioan 7 și Ioan 4, prin ea afirmându-se puterea de a da viață, prospețime, și fertilitate pe care o are Duhul Sfânt.

2. Focul (1Regi 18,38; Fapte 2:3)

Acest simbol reflectă lucrarea Duhului de nimicire și curățire.

3. Vântul (Ioan 3,8)

„Vântul simbolizează influența invizibilă, omniprezentă, puternică și dătătoare de viață a Duhului.” (Tipei, *Duhul Sfânt*, p.35)

4. Uleiul (Luca 4:18; Fapte 10,38; 1Ioan 2,10;27)

Untdelemnul a fost folosit pentru încoronarea împăraților și pentru consacrarea preoților. Acest simbol ne comunică punerea de o parte pentru Dumnezeu și împuternicirea cu autoritate a celor peste care vine Duhul Sfânt.

5. Porumbelul (Mat. 3:16, Marcu 1,10)

„În gândirea iudaică porumbelul are o dublă semnificație: (1) în literatura rabinică porumbelul este un simbol al poporului Israel (*b. Šabbat* 49a; *b. Berakhot* 53b; *Canticles Rabbah* 1:15,2; 2:14,1; 4:1,2). Lane este de părere că imaginea porumbelului ca simbol pentru Israel stă în spatele gândirii marcane. El scrie: „În momentul botezului său, Isus este Israelitul cel Drept, în care este concentrată alegerea lui Dumnezeu. Coborârea Duhului Sfânt în chip de porumbel arată ca El este unicul reprezentant al noului Israel, creat prin Duhul.” (Lane, *Mark*, p. 57). Cei mai mulți cercetători resping asocierea porumbelului cu adevăratul Israel (Hooker, *Mark*, p. 46; Taylor, *Mark*, p. 160; France, *Mark*, p. 78-79). (2) **Porumbelul ca simbol al Duhului Sfânt.** Targumul la Cântarea Cântărilor 2:12 interpretează glasul turturicii ca fiind vocea Duhului Sfânt (conform France, *Mark*, p. 79; Taylor, *Mark*, p. 160-161). Ben Zoma (după Taylor, *Mark*, p. 161, contemporan cu apostolii), în Targumul Babilonian la Gen 1:2 consemnează: „Și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor, ca un porumbel care își protejează puii fără să-i atingă” (*b. Hagigah* 15a), iar *b. Berakhot* 3a menționează „o voce dumnezeiască, gângurind ca un porumbel”. Având în vedere semnificația în iudaism a metaforei porumbelului în raport cu Duhul Sfânt, consider că Marcu a preluat metafora porumbelului în asocierea ei cu Duhul lui Dumnezeu” (Brie, *Secretul Mesianic în Evanghelia lui Marcu*, p. 292).

Concluzie: Numele, titlurile și simbolurile folosite în Biblie pentru desemnarea Duhului Sfânt pun în evidență diferite aspecte legate de persoană și lucrarea Duhului Sfânt. Aceste desemnări au valoare revelațională. Cu siguranță că orice simbol are limitările sale, motiv pentru care nu trebuie să solicităm prea mult simbolurile prin interpretări speculative.

Capitolul III. Lucrarea Duhului Sfânt - direcții de activitate

După cum lucrarea lui Hristos este foarte important pentru mântuire la fel și lumea Duhului Sfânt. Lucrarea Duhului Sfânt este strict legată de identitatea sa. De aceea am demonstrat cu privire la personalitatea și divinitatea Duhului Sfânt. Nu vom vorbi confesional despre această lucrare a bibliei. În general fiecare confesiune accentuează dacă nu teoretic cel puțin în practică o anumită latură a Duhului Sfânt:

- evanghelici accentuează foarte mult rolul Duhului Sfânt în lucrarea de aplicare a mântuirii.
- unii pentecostali accentuează botezul cu Duhul Sfânt, vorbirea în limbi și prorocia.

Lucrarea Duhului Sfânt este foarte complexă, nelimitată și foarte vastă.

Acum scopul nostru este acela de a observa umanitatea și complexitatea Duhului Sfânt.

1. Lucrarea Duhului Sfânt în raport cu creația.

Evans W. Spune că „într-un anumit sens lucrarea creației, a universului poate fi atribuită Duhului Sfânt”
În actul creației Duhul Sfânt este foarte activ.

- *Duhul Sfânt este consilier în Sfânta Treime.*

15:6 – cine va merge pentru noi – Duh de sfat

Gen. 1:26 – Dumnezeu a zis „ să facem om după chipul și asemănarea noastră”

Duhul Sfânt participă în sfatul divin și decide aducerea în ființă a creației și a omului.

- *Duhul Sfânt este creatorul împreună cu Tatăl și Fiul.*

Gen. 1:2 pământul a fost făcut în timp ce duhul se mișcă deasupra sa

Ps. 104:30 Animalele sunt zidite prin suflarea lui Dumnezeu, adică Duhul lui Dumnezeu.

Iov 33:4 „Duhul lui Dumnezeu m-a făcut.

Iată că Duhul Sfânt este activ alături de Tatăl și Fiul în crearea pământului, a viețuitoarelor și plantelor și a omului.

W. Evans spune că „ este corect să spunem că Tatăl a creat totul prin Cuvântul și suflarea lui”

- *Duhul Sfânt este activ în întreținerea creației.*

Duhul Sfânt contribuie la ocrotirea și funcționarea naturii.

Ps. 104:29 le-iei tu suflarea și ele mor. Ps 40:7.

În opinia lui Billy Graham „Duhul Sfânt este izvorul întregii vieți de pe Terra”

2. Lucrarea Duhului Sfânt în raport cu Israel.

Singura națiune în care putem observa opțiuni distincte ale Duhului a fost demna să fie națiunea Israel. În sânul poporului Israel Duhul Sfânt poate fi văzut echipând, energizând, inspirând, corectând, însoțind și îmbrăcând pe unii oameni cu El.

- *Prezenta lucrării Duhului Sfânt în Israelul V.T.*

Gen. 41:38 Duhul Sfânt a permis lui Iosif să talmăcească visurile lui Faraon.

Exod 28:3; 31:1-6 duhul Sfânt a inspirat construirea cortului întâlniri în conformitate cu modelul divin.

Exod 31:3-5 Duhul Sfânt a dat anumite aptitudini speciale lui Betaleel aptitudini necesare pentru construirea și mobilarea cortului întâlniri.

Numeri 27:18 Iosua este echipat cu Duh de înțelepciune după ce Moise și pune mâinile peste el. Judecătorii lui Israel au fost echipați de Duhul Sfânt pentru lucrare: Otniel, Ghedeon, Samson. Duhul Sfânt a inspirat pe profeți V.T. și a folosit în vederea scrierii Scripturii.

Unii împărați ai lui Israel au avut parte de însoțirea și ungerea Duhului Sfânt - Saul, David.

Duhul Sfânt la inspirat pe Daniel în talmăcirea visului și scrierii de pe peretele lui Nebucarnetar.

Citind V.T. putem observa bogatele evidente ale prezentei lucrării Duhului Sfânt în sânul poporului Israel.

- *Caracterul lucrării Duhului Sfânt în V.T.*

Vorbind despre lucrarea Duhului Sfânt textul V.T. folosește mai multe exprimări care ne descoperă caracterul lucrării Duhului Sfânt în aceea perioadă.

- Duhul venit peste – Jud. 6:34 ; 1 Cro. 12:18. termenul e folosit în sensul îmbrăcării cu Duhul Sfânt.
- Duhul a venit cu putere peste oameni (Jud. 14:6; 1 Sam.10:10)
- Duhul a făcut „în” sensul lucrării temporare în credincioși V.T. Gen. 41:38; Deut. 4:8-9; Num 27:18.
- Duhul „a umplut” pe oameni pregătindu-i pentru lucrare Exod 31:1-7
- Duhul „sa odihnit peste” oameni Num.11:25-26; Is. 11:2
- Duhul „sa mișcat peste” oameni Jud. 13:25
- Duhul „uneori a intrat în oameni” Ez. 2:2; 2:24

- *Diferența dintre lucrarea Duhului Sfânt înainte de cincizecime și după cincizecime.*

Studiind Sfânta Scriptură vom observa fără nici o greutate că lucrarea Duhului în V.T. este foarte diferită de lucrarea Duhului Sfânt din N.T.

Vorbind ucenicilor despre lucrarea Duhului Sfânt Domnul Isus a arătat că ea va fi mult diferită după venirea Mângâietorului decât înainte de venirea Duhului Sfânt.

Lucrul acesta este evident din modul în care Domnul vorbește despre venirea Duhului Sfânt Ioan 15:26; 16:7-8; F.A 1:4-5 aici Domnul spune că Duhul va veni (vorbind la viitor despre prezenta Duhului Sfânt pe pământ) înși este interesant să remarcăm, că El era pe pământ în momentul în care vorbea Isus.

Lucrul acesta pare o contradicție la prima vedere. Înși dacă urmărim atent realizăm că ce va veni nu este dat de aspectul mai profund pe care lucrarea Duhului o va căpăta după rusalii

Această schimbare, adâncă a lucrării Duhului Sfânt sa făcut în urma jefei lui Hristos, jefa fără de care nu ar fi existat un nou legământ și fără de care Mângâietorul nu ar fi venit, adică încă nu s-ar fi realizat schimbare de accent în ceea ce privește lucrarea Duhului în V.T. fata de lucrarea Duhului în N.T.

Lucrarea Duhului în V.T. diferă de lucrarea Duhului în N.T. și arătăm următoarele 4 puncte.

a. În V.T. lucrarea Duhului este doar cu unii credincioși, în N.T. lucrarea Duhului este cu toți credincioși.

În V.T. Domnul alege ca Israel să devină poporul său. Lucrarea Duhului nu sa realizat cu tot poporul Israel ci doar cu unii credincioși din sânul acestui popor. Lucrarea Duhului era sporadică și avea loc în mod punctiform cu anumiți bărbați aleși special de Dumnezeu pentru realizarea unor lucrări deosebite.

În N.T. schimbare constă în aceea că Dumnezeu alege ca biserica să fie poporul Său-Israelul spiritual - în acest popor lucrarea Duhului căpăta un caracter universal. Lucrarea Duhului nu mai e punctiformă ci continuă. Nu mai e apogeul unei elite spirituale special chemate de Dumnezeu și este dat tuturor.

V.T. a profetizat această schimbare în Ioel 2:28 – voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.

Petru în ziua rusalii accentuează acest lucru spunând că (F.A.2:38-39) făgăduința Duhului este universală pentru tot poporul lui Dumnezeu

b. În V.T. prezenta și lucrarea Duhului este temporară; în N.T. lucrarea și prezenta Duhului este continuă

În perioada V.T. prezenta Duhului era peste anumiți bărbați chemați special pentru anumite scopuri: Când scopul divin se atingea prezenta duhului era luată. Ex. Samson, Saul, unii proroci.

În V.T. lucrarea Duhului avea un caracter temporar, el inițiind, mișcând, coborându-se peste unii oameni în vederea unor lucrări speciale. Când lucrarea era încheiată, Duhul era luat și el.

În N.T. schimbarea constă în aceea că Domnul lăsa ca Duhul Sfânt să locuiască în credincioși și să rămână în credincioși pentru eternitate.

Un pasaj foarte concludent este Ioan 14:16- Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor care să rămână cu voi în veac.

c. In V.T. lucrarea Duhului este incompleta, in N.T, este completa.

Cu toate ca lucrare duhului in V.T. este foarte importanta totuși ea este incompletă. Asta deoarece Isus Hristos încă nu venise in trup si fără lucrarea sa de ispășire lucrarea Duhului nu poate fi completa.

In V.T. nu găsim lucrarea generala de convingere cu privire la păcat, de locuire in credincioși, de regenerare, pecetluire, de echipare cu putere prin botezul cu Duhul Sfânt, de echipare cu daruri charismatice, de călăuzire directa, de sfințire a caracterului credinciosului prin prezenta roadei Duhului Sfânt. Aceste lucrări ale Duhului sunt specifice N.T.

d. In V.T. Duhul era cu credincioși, iar in N.T. Duhul este in credincioși

Acest aspect este foarte important in ceea ce privește diferența intre pneumatologia V.T. si ceea a N.T. Aceasta distincție o face însăși Domnul Isus. Ioan 14:17 Duhul Adevărului care rămân cu voi si va fi in voi.

3. Lucrarea Duhului Sfânt in raport cu Sfânta Scriptura

Duhul Sfânt este activ si in ceea ce privește revelația divina. Noi cunoaștem despre Dumnezeu si pe Dumnezeu datorita lucrării Duhului Sfânt.

In ceea ce privește raportul cu Sfânta Scriptura spunem următoarele:

a. Duhul Sfânt i-a inspirat pe profeți si pe apostoli.

Mesajul profeților si a scripturilor V. Testamentele avem si mesajul N.T. a fost inspirat de către Duhul Sfânt.

- 2 Petru 1:21 „oameni au vorbit de la Dumnezeu mânați de Duhul Sfânt”
- profețiile nu au apărut din voința omului ci autori au fost insuflați si inspirați de Duhul Sfânt
- Ioan 16:13 Duhul vă va descoperi lucrurile viitoare
- Ioan 14:26 Duhul va aduce aminte de tot ce v-am poruncit Eu

b. Duhul Sfânt a inspirat si controlat redactarea Sfintelor Scripturi.

Duhul Sfânt a inspirat si supravegheat consemnarea in scris a profețiilor si descoperirilor făcute unor oameni chemați de Dumnezeu. Ap. 22- afirma ca tot ceea ce a fost consemnat este adevărat si ca nimic nu mai trebuie adăugat si nici scos. Credem ca Duhul a supravegheat si inspirat relatarea celor 66 de cărți si consemnarea lor in canonul Biblic

c. Duhul Sfânt este interpretul Sfintei Scripturi.

Pavel s-a rugat lui Dumnezeu sa dea credincioșilor „un Duh de înțelepciune si de descoperire i cunoașterea Lui” Ef. 1:17. 1Cor. 2:14 – vorbește despre o înțelegere duhovniceasca a lucrurilor duhovnicești.

4. Lucrarea Duhului Sfânt in raport cu Hristos.

Duhul Sfânt a fost foarte activ in viata Domnului Isus Hristos începând de la concepție si pana la glorificare, Duhul este împreuna cu Hristos. Notăm șapte dintre cele mai reprezentative momente ale vieții lui Hristos.

a. Concepția.

Duhul Sfânt a fost implicat in concepția Domnului Isus in pântecel fecioarei Maria.

Luca 1:35 „Duhul Sfânt se va pogori peste tine”.

Matei 1:20, „căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt”

b. Botezul si ispitirea Domnului.

La botezul in apa Duhul Sfânt s-a pogorât peste Hristos in chip de porumbel Matei 3:16. După botez același Duh l-a mânat pe Isus in pustie. Matei 4:1. aici Domnul este ispitit de Diavolul.

Erickson remarca aici ca : „prezenta Duhului in viata lui Isus îl aduce pe Isus in conflict direct si imediat cu forțele răului”.

c. Învățătura lui Isus.

Evangelhia adusa de Domnul Isus, poruncile spuse de El au fost spuse prin Duhul Sfânt. Luca 4:18

d. Minunile Domnului Isus

Viata Domnului este caracterizata de multe miracole. Toate acestea au avut ca scop principal dovedirea divinității și mesianității Domnului. Citim în Biblie că Isus săvârșea minuni prin puterea Duhului. Domnul a scos demoni cu Duhul lui Dumnezeu Matei 12:28

e. Moartea Domnului Isus.

Jertfa Domnului a fost adusa prin Duhul cel Veșnic Evrei 9:14.

Moartea ispășitoare a lui Hristos sa realizat prin Duhul care l-a ajutat pe Hristos sa bea paharul suferințelor noastre și a mâniei lui Dumnezeu.

f. Învierea lui Hristos.

Sfânta Scriptura afirma ca Cel care l-a înviat pe Hristos a fost Duhul S. Rom 8:11

Kuyper rezuma:

„Același Duh S. Care si-a îndeplinit lucrarea la zămislirea Domnului nostru, care a ajutat la dezvoltarea naturi Sale umane, care a adus fiecare dar si fiecare putere din El, care l-a consacrat in funcția sa de Mesia, care l-a făcut in stare sa alunge demoni si care l-a susținut in umilirea Sa, in patimile sale in moartea Sa cumplita, a fost același Duh care si-a împlinit lucrarea in învierea Sa, astfel Isus a fost justificat in Duhul si care locuiește acum in natura umana glorificata a Mântuitorului in Ierusalimul ceresc.

5. Lucrarea Duhului Sfânt in raport cu lumea necredincioasa.

Duhul Sfânt își exercită influenta si lucrarea si asupra oamenilor necredincioși. In raport cu lumea necredincioasa lucrarea Duhului comporta următoarele direcții:

a. Duhul Sfânt este martorul lui Dumnezeu intre oameni declarând existenta si puterea lui Dumnezeu.

Fil. 1:8 Duhul Sfânt. Este autorul revelației generale: natura, conștiința.

Duhul mărturisește despre existenta Hristosului Cel Adevărat

b. Lucrează in oameni pentru ași îndeplini scopurile divine

Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt pe Cir un împărat păgân deși Cir nu a știut nimic. Daniel – capătul de mana scriind pe perete. Visul lui faraon și visul lui Nebucadnețar.

c. Convinge lumea vinovata de păcat, neprihănire si judecata.

Aceasta lucrare are ca scop determinarea celui necredincios sa se întoarcă la Domnul pocăindu-se de păcate si experimentând apoi lucrarea de regenerare a Duhului S. In aceasta privința lucrarea Duhului este întreită:

- *convingere de pact*: asta are de a face cu păcatul omului. Duhul convinge omul cu putere asupra păcătoșeniei.
- *Convingere fata de neprihănire*. Aceasta lucrare se refera la convingerea ca Isus Hristos este neprihănit si ca El este soluția pentru mântuirea omului
- *Convingerea cu privire la judecata*. Asta presupune convingerea ca diavolul a fost strivit la Calvar dar si ca Dumnezeu va aduce o zi de judecata pentru toți cei care refuza sa se pocăiască de păcatele lor.

d. Duhul Sfânt acționează limitând manifestarea răului in lume.

Duhul Sfânt vorbește despre credincioși ca fiind sarea pământului. Duhul Sfânt este cel care împiedica totala deformare morala a societății umane. Duhul acționează ca o forța restrictiva ce limitează răul. 2 Tes. 2:6-8. taina fărădelegi este oprita sa lucreze.

6. Lucrarea Duhului Sfânt in raport cu credincioșii.

Activitatea Duhului Sfânt este strâns legată de cei credincioși. Duhul este activ în foarte multe domenii dar cel mai prominent domeniu este cel în raport cu credincioșii.

Relația cu Dumnezeu este posibilă numai prin Duhul Sfânt.

Vreau să precizez că anumite aspecte ale lucrării Duhului în rolul credinciosului vor fi tratate în mod special în alte capitole, acum limitându-ne doar la o prezentare sumară a lor.

a. Lucrarea duhului la inițierea vieții creștine.

Aici Duhul face lucrări ca:

- convertire – pocăința, credința
- regenerare – nașterea din nou tit 1:3
- locuiește în cel credincios Ioan 14:17
- aduce pe cel credincios în trupul spiritual al lui Hristos- Biserica 1Cor12:14
- pecetluiește; Dumnezeu îi pecetluiește pe cei credincioși cu Duhul Sfânt Ef.1:3; 2 Cor.1:22. Pecetluirea ne vorbește despre: siguranța, proprietate și garanție.

Aceste cinci lucrări ale Duhului se întâmplă simultan, în momentul întoarcerii la Domnul.

b. Lucrarea Duhului la desăvârșirea vieții creștine:

În acest domeniu lucrarea Duhului este foarte complexă.

După momentul mântuirii, Duhul Sfânt începe în credincios procesul desăvârșirii prin care cel mântuit devine tot mai asemănător în caracter cu Dumnezeu.

- Duhul e implicat în botezul cu Duhul Sfânt F.A. 1:8
- Duhul dă siguranța mântuirii Rom. 8:16; Gal.4:4
- Duhul împuternicește F.A. 1:8
- Duhul călăuzește în viața creștină Rom. 8:14; Ioan 16:13
- Duhul învață Ioan 16;13; 14:26
- Duhul sfințește practic pe cei credincioși.

Sfințirea vieții comportă 2 dimensiuni:

- sfințire de june: justificare
- sfințirea de factor: un proces

Ca sfințitor Duhul - ne eliberează de legea păcatului

- ne dă putere să ucidem poftele firii pământești
- aduce în noi roada Duhului care e caracterul lui Hristos

- Duhul mijlocește Rom. 8:26-27
- Duhul mângâie Ioan 16:26; unul din numele Duhului Sfânt este Mângâietorul
- Echipează cu daruri spirituale 1Cor. 12:11
- Vorbește credincioșilor Ap. 2:7; F.A. 8:29
- Va învia pe cei morți în Hristos. Duhul este agentul practic al învierii morților.

7. Lucrarea Duhului Sfânt in raport cu Biserica

Lucrarea Duhului Sfânt nu se vede numai în credinciosul ca individ ci și în Biserica. În raport cu Biserica lucrarea Duhului capătă următoarele direcții:

a. Duhul zidește Biserica ca Trup a lui Hristos

Duhul a fost turnat ca fiind aceea parte a dumnezeirii venită pe pământ pentru a zidi Biserica.

În ziua rusaliilor Duhul este revărsat cu multă putere. De atunci încolo Duhul zidește Trupul lui Hristos. Expresia „trup al lui Hristos” se referă la organismul spiritual viu format din toți credincioșii, credincioși pe care Duhul îi așează ca mădulare în acest trup. Este trup al lui Hristos în sensul că Hristos este Capul trupului – adică autoritate spirituală în acest organism viu. Aici nu e vorba de trup al lui Isus în sensul

trupului său înviat. Trupul fizic –înviat al Domnului Isus este una iar trupul spiritual al lui Hristos este alta. Imaginea trupului este o metaforă folosită pentru a ilustra strânsa legătură dintre Isus și cei care cred în el, legătură asemănătoare cu cea care există într-un trup între cap și restul mădulelor.

Când Scriptura zice trup, sensul este de unitate și armonie între membri așa cum e între mădulele trupului. Lucrarea Duhului este aceea de a aduce în existență acest Trup spiritual numit Biserica.

b. Duhul face din Biserică un Templu a lui Dumnezeu.

In V.T. Templul lui Dumnezeu era cortul întâlniri, în faza incipientă, și apoi Templul lui Solomon. Natura templului era piatră și lemn, deci o clădire. Templul constituia simbolul prezentei lui Dumnezeu în sânul poporului evreu.

In N.T. are loc o schimbare extraordinară.

Templul lui Dumnezeu nu mai este o clădire făcută de oameni credincioși ci templul sunt credincioșii. Pavel numește pe credincioși ca Templul al Duhului și a lui Dumnezeu. 1 Cor. 3:16; 6:16; Ef. 2:20-22 Astfel prezenta Duhului nu mai este cu credincioși ci este în credincioși. Lucrul acesta este efectuat de Duhul Sfânt.

c. Duhul lucrează la creșterea și unitatea Bisericii.

Creșterea numerică se datorează Duhului Sfânt. F.A. 9:31, dar și armonia, pacea, și unitatea este tot o lucrare a Duhului în Biserica.

Pavel folosește analogia cu trupul uman în scopul de a prezenta armonia și unitatea din Biserica. Legătura frățască se întreține prin Duhul Sfânt Filip.2:1.

d. Lucrarea de călăuzire și desăvârșire a Bisericii.

Duhul aduce ungeri în biserică Ps. 133, ungeri ce dau frumusețe interioară, părtășiei frățești dar și călăuzire în adevăr. Duhul oferă Bisericii călăuzire în tot cuvântul lui Dumnezeu.

De asemenea Duhul este foarte activ în lucrarea de desăvârșire a Bisericii.

e. Duhul rânduieste lucrători în Biserica.

F.A. 20:28, Pavel spune că Duhul pune episcopi peste Biserica.

Duhul este cel care cheamă, unge, indemnă, împuternicește și echipează pe diferiți credincioși pentru a deveni lucrători și conducători în Biserica F.A. 13:1-3; 15:28; 1 Cor 12:8-11; Ef. 4:8-12.

f. Duhul înzestrează Biserica cu toate darurile spirituale.

Acest lucru este făcut în scopul zidirii și maturizării Bisericii. Asupra problematicii darurilor duhovnicești vom reveni mai târziu cu multe amănunte.

Capitolul V. Învățătura despre botezul cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt este una dintre promisiunile făcute de către Domnul Isus Bisericii Sale. Botezul cu Duhul poate fi experimentat și în secolul XXI la fel ca în veacul apostolic. Nu avem nici un motiv biblic care să indice că promisiunea botezului cu Duhul se referă doar la generația apostolică creștină. Sunt deplin încredințat că această experiență cu Dumnezeu este disponibilă tuturor celor care prin pocăință și credință au fost aduși la viață împreună cu Hristos.

În rândul credincioșilor pentecostali români pot fi observate două tendințe diametral opuse. Prima tendință are în vedere experimentarea botezului cu Duhul, aici fiind cuprinși credincioșii care cred în actualitatea botezului de sus și care au fost botezați cu Duhul. A doua tendință este determinată de către cei care deși mărturisesc existența botezului cu Duhul, totuși ei nu fac nimic în vederea experimentării personale a promisiunii divine. Este deosebit de încurajator să știm că în multe biserici pentecostale au avut loc recente revărsări minunate ale Duhului Sfânt, mulți credincioșii fiind umpluți cu putere de sus.

I. Identitatea Duhului Sfânt

1. Duhul sfânt este Persoană

Uneori Duhul a fost confundat cu o putere impersonală exercitată de Dumnezeu. Duhul nu este o putere, El este o persoană. Ca persoană Duhul are putere, puterea fiind unul dintre atributele Sale, dar Duhul este mult mai mult. El este o persoană după a cărei chip și asemănare am fost creați și noi. Ca persoană Duhul este caracterizat de toate trăsăturile specifice unei persoane. Astfel *Duhul Sfânt are rațiune proprie și lucrează prin ea* - Duhul Sfânt învață pe credincioși (Ioan 14:26), mărturisește despre Isus (Ioan 15:26), călăuzește în tot adevărul (Ioan 16:13), dovedește lumea vinovată în ce privește păcatul (Ioan 16:7,8). *Duhul Sfânt are sentimente* - Duhul iubește cu pasiune (Romani 15:30), mijlocește cu suspine negrăite pentru credincioși (Rom. 8:26). *Duhului Sfânt are voința proprie*. În baza propriei voințe Duhul dă daruri după cum voiește (1Corint. 12:11), decide chemarea în lucrare a slujitorilor (Fapte 16:1-3) și are propriul cuvânt de spus (Apoc 2,11). Doar o persoană poate avea rațiune, sentimente și voință proprie. Din acest motiv concludem afirmând că Duhul sfânt este persoană.

2. Duhul Sfânt este Dumnezeu

Duhul nu este o simplă persoană. Duhul este o Persoană – Dumnezeu. Unii au pus la îndoială divinitatea Duhului Sfânt. Trebuie să afirmăm cât se poate de clar că Duhul este Dumnezeu alături de Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. Scriptura conține nenumărate argumente privitoare la divinitatea Duhului Sfânt. Spațiul disponibil acestui articol nu ne permite prezentarea elaborată a acestor argumente. Subliniem doar că Duhul are toate atributele esențiale și morale specifice dumnezeirii, Duhul face lucrări pe care numai Dumnezeu le poate face și posedă nume și titluri divine. Mai mult, în câteva pasaje biblice, Duhul este numit în mod direct ca fiind Dumnezeu. În *F.A. 5,1-11*, Petru afirma clar ca Duhul Sfânt este Dumnezeu (F.A. 5:3, 5:4), același lucru este afirmat de către Pavel în *1 Corint. 3:16-17, 6:19-20 și în 2 Corint. 3:17*, unde Pavel identifică în mod explicit pe Duhul Sfânt cu Domnul.

3. Duhul Sfânt este Dumnezeu în sânul Sfintei Treimi

Noi mărturisim credința în Sfânta Treime. Duhul Sfânt este parte a Sfintei Treimi. Duhul este Persoană-Dumnezeu alături de Tatăl și de Fiul, împreună formând Trinitatea. Vorbind despre natura Duhului Sfânt este important să precizăm că Duhul Sfânt este persoana-divina dar nu separat de Trinitate. Duhul Sfânt este co-egal, consubstanțial, co-etern cu Tatăl și cu Fiul și împreună cu Tatăl și cu Fiul este vrednic de închinare și de adorare. Formula baptismală din Matei 28:19 precum și benedicția paulină din 2 Corint. 8:14 reflectă convingător învățătura privitoare la Sfânta Treime.

Când vorbim despre botezul cu Duhul Sfânt trebuie să realizăm că această experiență implică intrarea în relație personală directă cu Duhul Sfânt care este Persoană-Dumnezeu-în Trinitate.

II. Terminologia botezului cu Duhul Sfânt.

Sfânta scriptura folosește o varietate de termeni pentru a vorbi despre experiența umpleri cu Duhul Sfânt. Acești termeni descriu și definesc caracterul botezului cu Duhul Sfânt. Pe lângă terminologia biblică referitoare la botezul cu Duhul, există o terminologie contemporană nescripturală.

A. Terminologia contemporana nescripturală.

1. „A doua lucrarea a harului”

Uneori Botezul cu Duhul Sfânt este numit „a doua lucrare a harului”. Această expresie nu apare în Sfânta Scriptura. Cred că expresia aceasta nu definește fidel experiența Botezului cu Duhul Sfânt. Dacă Botezul cu Duhul Sfânt este „a doua lucrare a harului” atunci poate ca există și a treia și a patra lucrare a harului. Noi credem într-o continuă lucrare de creștere în harul lui Dumnezeu (1 Pet. 3:18) dar aceasta nu se referă la Botezul cu Duhul Sfânt.

2. „A doua binecuvântare”

Această expresie este și ea nescripturală. Expresia are scopul de a diferenția lucrarea nașterii din nou ca primă binecuvântare de lucrarea botezului cu Duhul Sfânt ca a doua binecuvântare. Chiar dacă scopul e bun, totuși expresia nu definește ceea ce Sfânta Scriptura numește ca fiind Botezul cu Duhul Sfânt.

B. Terminologia Scripturi pentru Botezul cu Duhul Sfânt.

Terminologia folosită de Scriptura este variată, fiecare termen descriind aspecte diferite ale acestei lucrări.

1. „Turnarea Duhului Sfânt” – „ voi turna Duhul Meu peste orice făptură” (Ioel 2,28)

Expresia sugerează pe deoparte originea Botezului cu Duhul Sfânt. Turnarea se poate face numai de sus. Deci din punct de vedere al origini, experiența botezului cu Duhul este de sus de la Dumnezeu. Pe de altă parte expresia sugerează amploarea revărsării Duhului Sfânt. Profetul Ioel nu vorbește despre a picura Duhul Sfânt ci despre turnarea Duhului.

2. „Botezul cu Duhul Sfânt” – „veți fi botezați cu Duhul Sfânt” (F.A.1:5)

Acest termen este folosit de Ioan Botezătorul (Luca 3:17) dar și de Isus Hristos (F.A.1:5). Verbul „baptizo” (botez) sugerează ideea de scufundare în ceva anume. Botezul cu Duhul Sfânt înseamnă o imersiune totală a credinciosului în Duhul Sfânt.

3. „Darul Duhului Sfânt” – „Apoi veți primi darul Duhului Sfânt” (F.A. 2:38)

Termenul precizează ca Botezul cu Duhul Sfânt este un dar, un cadou și nu rezultatul meritelor personale. Dumnezeu dă botezul cu Duhul Sfânt fără plată. Darul Duhului este un act al harului divin. Cu toate că este un dar, el nu este dat decât acelor ce îl caută și îl doresc cu sinceritate, celor care stăruiesc în rugăciune în vederea primirii lui

4. „Făgăduința Tatălui” – „voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu” (Luca 24:49)

Această terminologie indică originatorul și garantul (Tatăl) precum și natura (făgăduința) Botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt este ideea lui Dumnezeu. Cel care garantează autenticitatea și realizarea acestei experiențe este Dumnezeu Tatăl.

5. „Umplerea cu Duhul Sfânt” „toți s-au umplut de Duhul Sfânt” (F.A. 2:4; 4:31; 6:3)

A fi umplut cu Duhul Sfânt și a fi botezat cu Duhul Sfânt sunt două moduri de a vorbi despre aceeași experiența spirituală. Termenul „umplere cu Duhul Sfânt” sugerează o acțiune a Duhului Sfânt la un moment dat. Expresia sugerează totală dependență a credinciosului față de Duhul Sfânt.

6. „Îmbrăcați cu putere de sus” – „veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24:49)

Expresia sugerează ca botezul cu Duhul Sfânt este nu numai o experiență ce afectează interiorul credinciosului, ci afectează și exteriorul. Botezul cu Duhul Sfânt este o îmbrăcare – o învesmântare – cu putere. Prin Botezul cu Duhul Sfânt credinciosul este complet înconjurat cu puterea lui Dumnezeu.

7. „Primire Duhului Sfânt” – „ați primit voi Duhul Sfânt?” (F.A. 8:17; 10 :47; 19:2)

Acest termen mută accentul pe om ca destinatar, ca recipient al Botezului cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este darul lui Dumnezeu, dar pentru primirea lui este nevoie și de acordul credinciosului. Dumnezeu nu încalcă libertatea personală a credinciosului și nici nu înlătură personalitatea umană ci conlucrează împreună cu ea, botezul cu Duhul realizându-se în deplină conlucrare cu credinciosul care caută cu credință.

În concluzie trebuie să observăm că identitatea Duhului Sfânt alături de terminologia complexă folosită de Biblie pentru a desemna experiența botezului cu Duhul Sfânt indică în mod sigur înspre importanța teologică și practică a botezului cu Duhul. Botezul cu Duhul Sfânt trebuie să facă parte din experiența tuturor credincioșilor penticostali și nu numai.

III. Botezul cu Duhul Sfânt era așteptarea legitimă a primilor creștini

Fapte 8:14-17; Fapte 9:15-17; Fapte 19:1-7

IV. Ce nu este botezul cu Duhul Sfânt (confuzii cu privire la botezul cu Duhul Sfânt)

Îmi este binecunoscută dezbaterea referitoare la înlocuirea expresiei „*botez cu Duhul Sfânt*” cu expresia „*botez în Duhul Sfânt*” sub motivul că prepoziția grecească „*en*” din expresia „*to baptisma en pneumatii hagio*” (botezul cu Duhul) se traduce cu prepoziția „*în*” și nu cu prepoziția „*cu*”. Deși accept acest argument lingvistic, totuși, datorită largii sale uzanțe și a faptului că cele mai multe traduceri românești ale Scripturii o folosesc, voi păstra expresia „*botez cu Duhul Sfânt*”.

Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă un subiect care naște dezbateri între creștinii evanghelici. Uneori botezul cu Duhul Sfânt este înțeles greșit și este confundat cu diferite aspecte ale lucrării lui Dumnezeu. Aceste confuzii sunt întâlnite atât în diferite confesiuni creștine cât și în cercurile penticostale. În general confuziile pornesc de la asocierea greșită a unor noțiuni precum convertirea, nașterea din nou, primirea Duhului Sfânt și intrarea în trupul lui Hristos. În continuare voi aborda patru dintre cele mai des întâlnite confuzii privitoare la botezul cu Duhul Sfânt.

1. Confuzia între convertire și botezul cu Duhul Sfânt

a) Teza

Această interpretare susține că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență cu Dumnezeu care se petrece în momentul convertirii la Hristos. La convertire cel necredincios devine credincios. Convertirea presupune întoarcerea la Dumnezeu a celui necredincios. În plan subiectiv convertirea este determinată de doi factori esențiali: pocăința de păcate și credința în Isus Hristos. În plan obiectiv convertirea este darul lui Dumnezeu făcut în har și mediat prin Duhul. În momentul convertirii credinciosul capătă iertarea păcatelor, este născut din nou și urmare a înfierii este adus în Trupul lui Hristos, în final fiind

umplut cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt se suprapune cu convertirea și prin urmare, după convertire nu mai există nici o experiență ulterioară care să fie definită ca botez cu Duhul Sfânt. Convertirea și botezul cu Duhul se petrec în același timp. Concluzia este că după convertire nu este necesar să ne rugăm pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt

b) Distincția între botezul cu Duhul Sfânt și convertire.

Noi susținem că între convertire și botezul cu Duhul există o diferență de timp. Cele două experiențe spirituale nu se suprapun ca timp. Prin convertire cel necredincios devine credincios iar botezul cu Duhul este experiența cu Dumnezeu a celui care a devenit credincios. Convertirea este primul pas iar botezul cu Duhul Sfânt este al doilea pas. Nu vorbim de o mântuire în trepte sau în pași, dar afirmăm că întotdeauna convertirea precede botezul cu Duhul Sfânt și că botezul cu Duhul nu se suprapune convertirii ci o urmează. În toate cazurile botezul cu Duhul Sfânt urmează convertirii. Această distincție o susținem cu argumentele Scripturii.

c) Argumentele Scripturii.

Textele Scripturii afirmă clar distincția dintre Botezul cu Duhul Sfânt și convertire. Această diferențiere poate fi observată cel puțin în patru texte din cartea Faptele Apostolilor:

- ***Experiența celor 120 în ziua Cincizecimii (F.A. 2,1-4)***

În ziua Cincizecimii cei 120 de ucenici, între care erau și apostolii, au fost botezați cu Duhul Sfânt. Este clar că cei 120 nu s-au convertit în ziua Cincizecimii. Înainte de Cincizecime apostolii formau deja o comunitate de credincioși. Răspunsul lor la cuvintele lui Hristos îi separa de ceilalți oameni (Luca 9:1-6), numele lor era scris în ceruri (Luca 10:20), ei au fost curățiți prin cuvântul lui Hristos (Ioan 15:3), erau uniți cu Hristos precum vița cu mlădițele (Ioan 15:5), ei nu mai aparțineau lumii necredincioase (Ioan 14:17) și experimentaseră nașterea din nou (Ioan 20:20). Deci apostolii în ziua Rusaliilor erau deja convertiți. Convertirea lor avusese loc mult înainte de Rusalii, în ziua Rusaliilor ei urmând să primească botezul cu Duhul Sfânt.

- ***Prioritatea convertirii față de botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 2,38)***

Petru afirmă clar că botezul cu Duhul Sfânt este precedat și condiționat de pocăință și de botezul în apă. Sigur că pot fi întâlnite excepții în cea ce privește primirea botezului cu Duhul înaintea botezului în apă (vezi cazul celor din casa lui Corneliu), dar ordinea general este cea stabilită de Petru. În mod sigur nimeni nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt înainte de a se pocăi.

- ***Experiența credincioșilor din Samaria (F.A. 8, 5 -25)***

Textul biblic se referă la misiunea lui Filip în Samaria. Urmare a propovăduirii Evangheliei, Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Fapte 8,12-13 afirmă că în Samaria au crezut în Evanghelie atât bărbați cât și femei și că au fost botezați în apă de Filip. Vestea despre trezirea spirituală din Samaria a ajuns la Ierusalim. Aici apostoli au decis să trimită în Samaria o delegație condusă de apostolii Petru și Ioan cu obiectivul de a verifica veștile sosite la Ierusalim și de a se ruga pentru proaspeții convertiți ca să primească Duhul Sfânt (8,15). Versetele 16-17 sunt de o importanță capitală. Textul biblic afirmă limpede: „*Căci (Duhul) nu Se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt*”.

Dacă botezul cu Duhul Sfânt se primește în momentul convertirii, atunci și credincioșii din Samaria ar fi trebuit să fie botezați cu Duhul încă de la convertire. Dacă ar fi fost așa, atunci Petru și Ioan ar fi trebuit să știe că botezul cu Duhul este rânduie de Domnul să fie primit la convertire și nu ar mai fi existat motiv pentru care să meargă în Samaria. Textul biblic afirmă clar că ucenicii din Samaria au primit botezul cu Duhul nu atunci când s-au convertit ci în momentul în care Petru și Ioan s-au rugat pentru ei cu punerea mâinilor. Este evident că în concepția apostolilor din Ierusalim botezul cu Duhul

nu se suprapune cu convertirea ci urmează după convertire, și nu urmează în mod intrinsec ci vine ca rezultat al rugăciunii făcută în acest scop.

În relatarea sa, Luca surprinde un detaliu care devine foarte relevant pentru subiectul nostru. În Samaria exista un vrăjitor numit Simon. Chiar și Simon Magul a crezut și a fost botezat de către Filip. Deși a primit botezul creștin, din pricina faptului că a dorit să cumpere cu bani darul Duhului, Simon Magul a fost întâmpinat cu cuvinte foarte aspre de către Petru. Luca ne arată că Simon nu a fost sincer, deși a crezut și a acceptat să fie botezat. La prima vedere Simon părea a fi un bun creștin, însă în realitate el era un ipocrit. Relevant este că ceea ce scoate în evidență ipocrizia sa e neputința de a fi botezat cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul devine pentru primii creștini un test al relației cu Domnul și al curăției de inimă. Doar cei cu adevărat convertiți pot primi botezul cu Duhul Sfânt. Textul lucan ne transmite că botezul cu Duhul nu numai că nu se primește la convertire și nu se suprapune cu ea, dar se dă doar celor care au fost convertiți în mod autentic și devine un test al convertirii autentice. Astfel botezul cu Duhul este condiționat de experimentarea adevăratei convertiri și nu este parte a procesului convertirii. Este foarte clar ca între convertirea și botezul cu Duhul Sfânt al creștinilor samariteni a existat o delimitare, cele două experiențe având loc în momente de timp diferite.

- **Experiența apostolului Pavel (F.A. 9,1-22)**

Luca relatează convertirea și umplerea cu Duhul Sfânt a apostolului Pavel. Trebuie remarcat că și în cazul lui Pavel a existat o diferență de timp între momentul convertirii și momentul umplerii cu Duhul Sfânt. Cele două experiențe nu s-au suprapus temporal. Convertirea a avut loc pe drumul către Damasc și este consemnată între versetele 9,1-9. În paragraful următor (9,10-16) Domnul confirmă prin vedenia arătată lui Anania că Pavel s-a convertit în mod autentic. După trei zile de la convertire, urmare a rugăciunii făcute de Anania, Pavel a fost vindecat și botezat cu Duhul Sfânt (9,17). Și în acest caz este evident că între convertire și botezul cu Duhul există o diferență de timp, ordinea desfășurării celor două evenimente fiind; mai întâi convertirea și apoi botezul cu Duhul Sfânt.

- **Experiența ucenicilor lui Ioan din Efes (F.A.19,1-7)**

Acest pasaj lămurește și mai mult distincția dintre convertire și botezul cu Duhul. Distincția este evidențiată în două feluri. În primul rând avem experiența în sine a ucenicilor lui Ioan. Ei erau convertiți înainte de întâlnirea lor cu Pavel – grupul lor era un grup diferit de restul lumii și erau credincioși. Cu toate acestea, botezul cu Duhul Sfânt l-au experimentat doar după dialogul lor cu Pavel. Trebuie să remarcăm că acești credincioși erau catehizați puțin în credința creștină. Este forțat să afirmăm că ei nu erau creștini – cum se afirmă uneori. Paragraful urmează după relatarea întâlnirii lui Apolo cu Aquila și Priscila (18,23-28). Apolo era și el un ucenic al lui Ioan și a fost ajutat să aprofundeze învățătura creștină de către Aquila și Priscila. Același lucru este făcut de către Pavel cu cei doisprezece ucenici ai lui Ioan din Efes. După cum nimeni nu se îndoiește de autenticitatea convertirii lui Apolo, nimeni nu ar trebui să pună la îndoială autenticitatea convertirii celor din Efes. Logica pasajului impune această concluzie. Astfel devine evidentă diferența de timp dintre momentul convertirii celor doisprezece (convertire care a avut loc înainte de întâlnirea lor cu Pavel) și momentul botezului cu Duhul, experiență în care au fost conduși de către Pavel (19,4-7).

În al doilea rând diferența temporală între convertire și botezul cu Duhul este pusă în evidență prin întrebarea lui Pavel. În 19,2 Pavel întreabă: „*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*” Întrebarea apostolului revelează două lucruri foarte importante: (a) mai întâi botezul cu Duhul Sfânt trebuie să fie experiența tuturor celor ce cred în Hristos și (b) apoi botezul cu Duhul Sfânt nu este se suprapune temporal cu convertirea. Dacă, urmare a planului lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfânt se suprapune cu convertirea atunci întrebarea lui Pavel este în plus. Să presupunem că la convertire se primește și botezul cu Duhul. Dacă acesta ar fi adevărul, cu siguranță că Pavel l-ar fi cunoscut bine și nu ar mai fi întrebat pe niște ucenici, a căror convertire era evidentă, dacă au fost sau nu botezați cu Duhul Sfânt. Întrebarea lui Pavel subliniază că botezul cu Duhul urmează după convertire și în nici un caz nu se

suprapune cu ea. Logica acestui argument este foarte simplă; dacă ucenicii din Efes sunt convertiți și botezul cu Duhul se primește la convertire atunci experiența revărsării Duhului (Fapte 19,1-7) în care i-a introdus Pavel este falsă. Cum nimeni nu poate afirma că experiența spre care au fost călăuziți de către marele apostol este falsă, ne rămâne doar posibilitatea de a declara că între convertire și botezul cu Duhul Sfânt există o succesiune temporală.

În concluzie, pe baza celor spuse mai sus putem afirma cu toată convingerea și siguranța că botezul cu Duhul Sfânt nu se suprapune cu convertirea. Convertirea trebuie să fie urmată de o experiență cu Dumnezeu distinctă și anume botezul cu Duhul Sfânt.

2. Confuzia între nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt

a) Teza

Există înțelegerea greșită că experiența nașterii din nou și botezul cu Duhul Sfânt este una și aceeași experiență. În anumite cercuri creștine nașterea din nou e confundată cu botezul cu Duhul, în sensul că un om nu poate fi născut din nou până în momentul botezului cu Duhul. Această interpretare consideră botezul cu Duhul ca parte a „procesului” nașterii din nou. Eroarea a apărut datorita unei superficiale interpretări a textului ioanin: „*Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3:5) Expresia „*se naște din apă*” - a fost interpretată ca referindu-se la botezul în apă, iar expresia „*și din Duh*” ca fiind botezul cu Duhul Sfânt. Concluzia a fost că nimeni nu se poate considera născut din nou fără ca să fie botezat în apă și fără să fie botezat cu Duhul Sfânt.

b) Distincția între botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou

Noi susținem că între nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt există o diferență de timp. Cele două experiențe spirituale nu se suprapun ca timp. De fiecare dată, nașterea din nou precede botezul cu Duhul Sfânt. Afirmăm că nici o persoană, care nu a fost născută din nou, nu poate fi botezată cu Duhul Sfânt (Ioan 14,17). Implicația confuziei între nașterea din nou și botezul cu Duhul este că cei care nu sunt botezați cu Duhul nu sunt născuți din nou și, prin urmare, cei nebotezați cu Duhul Sfânt nu se pot considera copii ai lui Dumnezeu. Dacă cei nebotezați cu Duhul nu sunt copii ai lui Dumnezeu, atunci ei nu pot fi decât fii Diavolului și, prin urmare, cei nebotezați cu Duhul sunt pierduți. Această concluzie nu este în armonie cu Scriptura și din acest motiv trebuie respinsă.

c) Argumentele Scripturii

Textele Scripturii evidențiază clar distincția dintre botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou. Această distincție o susținem cu următoarele argumente:

1) Definirea nașterii din nou (Ioan 3,3-8)

Nașterea din nou este lucrarea suverană a lui Dumnezeu prin care un suflet mort în păcatele sale, este adus la viață spirituală în Hristos (Efeseni 2,1-5). Nașterea din nou este regenerarea omului, o renaștere lăuntrică, spirituală. Regenerarea presupune schimbarea minții, primirea unei inimi noi, transformarea lăuntrică. Nașterea din nou presupune o infuzie de viață divină în „cei morți păcatele lor” o regenerare a „omului vechi” pentru a deveni un „om nou”, o înviere spirituală a omului lăuntric sufocat în răutate și păcat.

Expresia „naștere din apă” nu poate fi interpretată ca referindu-se la botezul în apă. Botezul în apă nu are valoare sacramentală. Dacă botezul în apă are valoare sacramentală și este mijlocul prin care suntem născuți din nou, atunci Simon Magul, care a fost botezat în apă (Fapte 8,13;21), ar fi trebuit și el să fie născut din nou. Biblia ne spune că inima lui Simon nu a fost curată înaintea lui Dumnezeu, deci nu a fost născut din nou. Prin urmare botezul în apă nu a adus nici o schimbare lăuntrică în viața lui Simon.

Concluzia este că botezul în apă nu are nici un rol în ceea ce privește nașterea din nou. Nașterea din nou nu se realizează prin botezul în apă, dimpotrivă, nașterea din nou trebuie să precedă botezul în apă (vezi 1Petru 3,21). Nașterea din nou se face prin lucrarea suverană a Duhului, ca răspuns la pocăința de păcate și credința în Isus Hristos (Ioan 3,16). Baza obiectivă a nașterii din nou este lucrarea Duhului lui Dumnezeu, iar baza subiectivă este credința în Isus Hristos a celui convertit. Din nefericire, botezul în apă poate fi făcut și de către cineva care nu este născut din nou. Nu numai textele biblice arată acest fapt ci și experiența nefericită a unora din bisericilor noastre.

Expresia „născut din Duh” nu poate avea în vedere botezul cu Duhul cel puțin din două motive. În primul rând terminologia folosită nu permite această identificare. Termenul „născut” este diferit în conținut de termenul „botezat”. Născut din Duhul este ceva și botezat cu Duhul este altceva. Ca cineva să poată fi botezat mai întâi trebuie să fie născut. Nu poate să fie botezat cineva care nu a fost născut. Nu poate fi botezat decât cineva care există. Din punct de vedere temporal ordinea este: mai întâi născut și apoi botezat. În al doilea rând nașterea din Duhul se referă la aducerea la viață spirituală a celui credincios, în timp ce botezul cu Duhul marchează umplerea cu putere spirituală a celui născut din Dumnezeu. Nașterea din Duhul reprezintă inițierea noastră în Biserica lui Dumnezeu, botezul cu Duhul este promisiunea lui Dumnezeu făcută celor aduși în Biserică (Fapte 2,38-39). Botezul cu Duhul Sfânt nu este mijlocul prin care suntem născuți din nou, ci este promisiunea lui Dumnezeu pentru cei care au fost născuți din nou. Noi nu primim botezul cu Duhul pentru a fi născuți din nou, ci primim botezul de sus dacă am fost născuți de sus.

2) Definierea botezului cu Duhul Sfânt (Fapte 1,8)

Botezul cu Duhul Sfânt este promisiunea și darul lui Dumnezeu pentru cei care, prin pocăință, au părăsit lumea și, prin credința în Isus Hristos, au fost născuți din nou și aduși în poporul lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul marchează echiparea cu putere spirituală în vederea îndeplinirii mandatului mării trimiteri (Fapte 1,8). Botezul cu Duhul Sfânt se dă unui om care a fost mântuit. Botezul cu Duhul trebuie definit prin prisma scopului pentru care a fost rânduit. Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este să facă din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți, ci scopul este să echipeze mântuiți cu putere în vederea mărturisirii Evangheliei. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu.

3) Lumea nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt (Ioan 14,16-17)

Domnul Isus a spus: *„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede și nu-l cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.”* (Ioan 14:16-17)

Acest pasaj menționează trei categorii de oameni: (1) „lumea”- care nu poate primi botezul cu Duhul, din pricina faptului că *„că nu-l vede și nu-l cunoaște”,* (2) „ucenicii Domnului” – ei îl cunosc pe Isus; pentru ei este făcută promisiunea botezului cu Duhul. Deși încă nu sunt botezați cu Duhul, ei îl cunosc pe Duhul (*voi îl cunoașteți*) și sunt însoțiți de Duhul (*căci rămâne cu voi*), și, foarte important, deși nu sunt încă botezați cu Duhul ei nu sunt din lume. (3) „Ucenicii botezați cu Duhul” (*El vă va da un alt Mângâietor... și va fi în voi*) – aici sunt avuți în vedere ucenicii de după Cincizecime. În acest text Domnul afirmă clar că „lumea” nu poate primi botezul cu Duhul. Botezul cu Duhul poate fi primit doar de către cei care au ieșit din lume. Din acest motiv, la rugăciunea stăruitoare pentru primirea botezului cu Duhul, bisericile noastre acceptă doar pe cei care s-au convertit la credință.

Acum vă rog să fiți foarte atenți: dacă nașterea din nou se realizează în momentul primirii botezului cu Duhul Sfânt, după cum susține confuzia pe care o analizăm, atunci botezul cu Duhul Sfânt nu poate fi primit de nimeni. Logica argumentului este următoarea: Lumea nu poate primi botezul cu Duhul. Pentru ca cineva să primească botezul cu Duhul, mai întâi, trebuie să iasă din lume. Cum ieșirea din lume (adică nașterea din nou) se face prin botezul cu Duhul Sfânt (după cum susține confuzia respinsă de către noi) și botezul cu Duhul (după cum a spus Domnul Isus) nu poate fi primit de către cei

din lume, urmează că primirea Mângâietorului și realizarea mântuirii este o imposibilitate. Această concluzie nu poate fi sub nici o formă acceptată. Structura pasajului din Ioan 14,16-17 impune ca cei care vor fi botezați de sus, mai întâi trebuie să iasă din lume, adică să fie născuți din nou. Botezul cu Duhul nu este pentru cei din lume, ci este pentru cei care au părăsit lumea și s-au întors la credința în Domnul Isus, adică au fost născuți din Dumnezeu.

4) **Botezul cu Duhul Sfânt este pentru fiii lui Dumnezeu (Galateni 4:4-6)**

Pasajul afirma foarte clar ca darul Duhului este numai pentru fiii lui Dumnezeu. „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”*” (Galateni 4:4-6). Versetul 5 declară că baza obiectivă a primirii Duhului este înfierea. Versetul 6 se referă la botezul cu Duhul Sfânt. Înfierea menționată în v.5 se realizează în momentul nașterii din nou. Într-o familie poți căpăta calitatea de fiu fie prin naștere fie prin adopție, v.5 referindu-se la ambele căi. Pavel afirmă limpede că pentru a putea primi botezul cu Duhul, mai întâi trebuie să primim înfierea. Prin expresia „*și pentru că sunteți fii*”, apostolul arată că apartenența la familia lui Dumnezeu este condiție esențială pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt. Noi nu devenim fii ai lui Dumnezeu pentru că primim botezul cu Duhul Sfânt, ci noi primim botezul cu Duhul pentru că suntem fii. Calitatea de fii este condiția botezului cu Duhul Sfânt și nu consecința lui. Interpretarea care susține că nașterea din nou se realizează prin botezul cu Duhul Sfânt este contrazisă de Pavel în Galateni 4,4-7.

5) **Nașterea din nou a ucenicilor Domnului Isus (Ioan 20:21-23)**

„*Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei, și le-a zis: „Luați Duh Sfânt! Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute.”*” (Ioan 20:21-23). Ioan ne spune că după înviere Sa din morți, Isus a suflat peste ucenicii săi spunând „luați Duh Sfânt”. Este evident că în acel moment ceva spiritual s-a întâmplat. Dacă Isus a spus „luați Duh Sfânt” aceasta înseamnă că ei au primit Duhul Sfânt. Dacă este așa, și așa este, atunci se ridică întrebarea: ce au mai primit în ziua Cincizecimii? Interpretarea mea este că în ziua învierii lui Isus (Ioan 20,22), discipolii au primit nașterea din nou, inclusiv locuirea Duhului Sfânt în inimile lor, iar în Fapte 2,4 ei au primit botezul cu Duhul Sfânt, adică umplerea lor cu putere.

Această interpretare o fundamentez pe următoarele argumente.

i. În primul rând **terminologia textului** indică o acțiune creaționistă din partea lui Isus. Terminologia din Ioan 20,22 este similară celei din Genesa 2,7. În Genesa se spune că Domnul a suflat viață peste Adam, iar în Ioan 20,22 se afirmă că Isus a suflat Duh peste ucenicii săi. Ioan 20,22 confirmă că Isus, în calitate de al doilea Adam, este dător de viață (1Corintei 15,45). Unii afirmă că aici Domnul Isus folosește un limbaj figurat. Dacă ar fi fost așa atunci de ce Domnul a însoțit un limbaj figurat cu un gest foarte concret „*a suflat*”, pe deasupra spunând sub formă de imperativ „*luați Duh Sfânt*”?

ii. În al doilea rând trebuie să observăm că **nașterea din nou nu se putea realiza fără jertfa și învierea lui Isus**. Petru spune că Dumnezeu „*ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie,*” (1 Petru 1:3). Avem în evangheliile mai multe texte care arată că întâlnirea ucenicilor cu Isus cel înviat a provocat în ei lucrarea nașterii din nou (Luca 24,31-32;45; Marcu 16,9-14; Ioan 20,21-23).

iii. În al treilea rând se poate observa că după întâlnirea cu Isus cel înviat în **viața discipolilor au loc schimbările specifice nașterii din nou**. Înaintea întâlnirii cu Isus înviat, ucenicii Domnului manifestau un comportament foarte ciudat și nepotrivit chemării lor. Ei se certau pe drum, erau răzbunători, nu înțelegeau Scripturile, aveau un comportament firesc, erau foarte schimbători, Hristos le vorbea despre moartea sa și ei se certau care să fie mai mare după moartea Învățătorului, toți l-au părăsit, Petru se leapădă, de frica iudeilor stău cu ușile închise. Acesta era comportamentul lor înainte de Ioan 20,22. După Ioan 20,22, și înainte de Fapte 2,1-4, ucenicii dau dovadă de o mare schimbare a mentalității și a perspectivei asupra lucrării lui Dumnezeu. Întâlnirea cu Hristos cel înviat îi electrizează,

ei se aduna la rugăciune, planifica înlocuirea lui Iuda cu un alt apostol și într-o atmosfera plina de optimism și entuziasm așteptau împlinirea promisiunii Cincizecimii. Aceasta schimbare dramatică nu poate fi explicată decât prin realizarea nașterii din nou în viețile lor. Concludem cu observația că, în cazul discipolilor lui Isus, nașterea din nou a avut loc într-un moment diferit de experiența botezului cu Duhul Sfânt.

6) *Nașterea din nou precede botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 15,7-9)*

În acest pasaj Petru vorbește despre cele petrecute în casa lui Corneliu. Apostolul stabilește ordinea cronologică a două evenimente spirituale majore:

- i. *Curățirea inimilor prin credință* – adică nașterea din nou
- ii. *Confirmarea acestei curățiri* prin oferirea botezului cu Duhul Sfânt

7) *Modul diferit de primire a nașterii din nou și a botezului cu Duhul Sfânt*

Botezul cu Duhul Sfânt este distinct de nașterea din nou prin aceea că el este primit într-un mod diferit. Botezul cu Duhul Sfânt este primit uneori prin punerea mâinilor (Fapte. Ap. 8: 18, 19: 6), dar nicăieri în Noul Testament nu există o dovadă că apostolii și-au pus mâinile peste oameni ca să fie născuți din nou. Suntem născuți din nou când ne pocăim și credem în Evanghelie.

În încheiere afirmăm cu toată convingerea că botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou sunt două experiențe spirituale care nu se confundă una cu cealaltă și care din punct de vedere a timpului se succed în ordinea: nașterea din nou (adică înfierea) și botezul cu Duhul Sfânt (adică echiparea cu putere). Nașterea din nou este condiția esențială pentru realizarea botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt nu este parte a lucrării nașterii din nou, ci este o experiență pe care Domnul o dă celor care au fost născuți din nou.

3. Botezul cu Duhul Sfânt nu este pecetluirea cu Duhul Sfânt.

- a) **Teza.** SS vorbește în mod repetat despre o lucrare spirituală numită pecetluirea cu Duhul Sfânt. Grecesul **sfraghis** - este tradus prin pecete, sigiliu.

Vorbind despre pecetluire Pavel avea în minte două gânduri legate de problema pecetlirii noastre de către Duhul.

- **securitatea și siguranța.**

Atunci când e pusă pecetea, pecetea aceea reprezintă siguranța

- **apartenența**

Lucrul sigilat este proprietatea sigilantului. Deci lucrarea de pecetluire cu Duhul Sfânt are de-a face cu atât cu :

- Aparența noastră la Isus cât și cu
- Siguranța noastră în Hristos D-I.

Neînțelegerea intervine în momentul în care pecetluirea cu Duhul este confundată cu botezul cu Duhul. Concluzia acestei confuzii este că fără botez cu Duhul Sfânt noi nu suntem ai lui Hristos (El nu e proprietar al nostru) și nici nu suntem în siguranță.

b) **In ce consta pecetea cu Duhul Sfânt ?**

- Ef 1 :13-14 «voi după ce ați auzit cuvântul adevărului, ați crezut în El și ați fost **pecetluiti cu Duh Sfânt**, care fusese făgăduit și care este o arvună a mostenirii noastre. »
- 2 Cor. 1 :22 « El ne-a pecetluit și ne-a pus în inimă arvună Duhului »
- Ef 4 :30 « Sa nu intristați pe Duhul Sfânt prin care ați fost pecetluiti pentru ziua rascumparării »

In ce consta aceasta pecetluire ?

Am inteles ca pecetluirea semnifica apartenenta și siguranta in Hristos.

Deci pecetluirea Duhul Sfânt are de-a face cu identitatea noastra pe plan spiritual.

2Tim. 2:19 – aduce lumina necesara

“...temelia tare a lui Dumnezeu sta nezguduita, avand pecetea aceasta: „D-l cunoaste pe cei ce sunt ai Lui” si „oricine rosteste numele Domnului, sa se departeze de faradelege !”.

Aici se ridică o întrebare foarte importantă :

Cand devenim noi ai lui Hristos si cand Duhul schimba viata noastra pentru a ne pazi de faradelege?

Raspunsul este: la nasterea din nou. **(2Cor 5 :17)**

Pecetluirea cu Duhul Sfânt are loc in momentul infierii noastre ?

Botezul cu Duhul Sfânt nu este un dar al infierii ci un dar ptr cei infiati si care au ajuns copii ai lui Dumnezeu.

4. Botezul cu Duhul Sfânt nu e începutul prezentei Duhul Sfânt in noi.

a) Teza.

Teza se bazează pe o interpretare superficiala a pasajului din **Rom 8,9**: „*Daca nu are cineva Duhul lui Hristos nu este al Lui*”. O interpretare superficială a acestui pasaj susține că a avea Duhul lui Hristos înseamnă să fii botezat cu Duhul Sfânt. Prin urmare, concluzia este că cine nu este botezat cu Duhul Sfânt nu este a lui Hristos. Trebuie să observăm că Pavel nu spune că dacă cineva nu este botezat cu Duhul Sfânt nu este al lui Hristos, ci că cine nu are Duhul lui Hristos nu este al lui.

Întrebarea esențială care se ridică este ce înseamnă să ai Duhul lui Hristos?

b) Interpretarea Romani 8,1-11

În text este vorba despre două categorii de oameni:

- Oameni pământești. Despre ei Pavel spune următoarele lucruri:
  - Sunt vânduți robi ai păcatului (7,14)
  - Trăiesc după îndemnurile firii pământești (8,1)
  - Umblă după lucrurile firii pământești (8,5)
  - Sunt robi ai legii păcatului și ai morții (8,2)
  - Ei nu pot să placă lui Dumnezeu (8,8)
  - Nu au Duhul lui Hristos (8,9)
  - Nu sunt ai lui Hristos (8,9)
- Oamenii duhovnicești. Despre ei Pavel spune următoarele:
  - Au fost eliberați de legea păcatului și a morții (8,2)
  - Ei trăiesc după îndemnurile Duhului (8,1; 4)
  - Umblă după lucrurile Duhului (8,5)
  - Ei sunt după voia lui Dumnezeu (8,4)
  - Ei au Duhul lui Hristos (8,9)
  - Ei sunt ai lui Hristos (8,9-10)

Cele două categorii se găsesc într-o evidentă antiteză: este vorba despre oameni mântuiți și oameni nemântuiți.

La o atentă observație a textului biblic se poate vedea clar că:

- i. Duhul lui Dumnezeu locuiește în oamenii duhovnicești (8,9)
- ii. Oamenii duhovnicești nu mai trăiesc după îndemnurile firii ci după îndemnurile Duhului (8,5)
- iii. Cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului sunt în Hristos Isus (8,1)
- iv. Cei care sunt în Hristos sunt făpturi noi (2Corinteni 5,17)
- v. A fi o făptură nouă înseamnă să fi fost născut din nou prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt

Concluzia acestei observații biblice este că Duhul lui Dumnezeu locuiește în cei născuți din nou și că a avea Duhul lui Hristos înseamnă să fii născut din nou.

c) Întrebare: poate locui Duhul Sfânt în cineva care nu este botezat cu Duhul Sfânt?

Răspunsul este afirmativ și se dovedește prin următoarele texte biblice:

- *Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. (1 Petru 1:10-11)*
- *Și faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?” (Geneza 41:38)*
- *După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt! (Ioan 20:22)*

Observație: poate că cineva a putea obiecta supunând că în prorocii din vechime Duhul Sfânt a putut locui pentru că încă nu exista botezul cu Duhul Sfânt, pe când acum situația se schimbă, pentru că noi trăim după pogorârea Duhului. Obiecția nu este pertinentă; ba mai mult, dacă Duhul Sfânt a locuit în cineva care se găsea în legământul cel vechi, legământul legii, cu atât mai mult Duhul poate locui în cineva care se găsește în legământul cel nou, legământul harului.

Așadar, la întrebarea dacă este posibil ca Duhul Sfânt să locuiască în inima celui născut din nou înainte de experimentarea botezului cu Duhul Sfânt, răspunsul este afirmativ. În concluzie, afirmăm că Duhul Sfânt vine în inima omului cu prilejul nașteri din nou, iar la botezul cu Duhul omul născut din nou este umplut cu Duhul Sfânt.

5. Botezul cu Duhul Sfânt nu reprezintă intrarea în trupul lui Hristos.

a) Teza.

Trupul lui Hristos este Biserica. Nimeni nu poate fi mântuit în afara trupului lui Hristos. Uneori Botezul cu Duhul Sfânt este confundat cu Botezul Duhului Sfânt în Trupul lui Hristos. Foarte expresiv în prezentarea acestei concepții este Billy Graham:

Cred că adevărul biblic este că noi suntem botezați în Trupul lui Hristos prin Duhul la convertirea. Acesta este singurul Botez al Duhului. În momentul respectiv noi putem și trebuie să fim umpluți cu Duhul Sfânt iar după aceea să fim reumpluți și chiar umpluți pe deplin. Așa cum de multe ori s-a spus, ‘un botez dar mai multe umpleri’. Din scripturi nu vad că aceasta umplere să fie un al doilea botez și nu vad că umplerea cu Duhul Sfânt trebuie să fie însoțită de vorbirea în alte limbi. »

Deci conform acestei concepții Botezul cu Duhul Sfânt se realizează în momentul convertirii și al nasterii din nou când credinciosul este adus ca madular în Trupul lui Hristos.

b) Distincția dintre Botezul cu Duhul Sfânt și Botezul Duhului Sfânt (în Trupul lui Hristos)

1 Cor 12 :13 vorbește despre lucrarea Duhului Sfânt, lucrare de botez prin care suntem făcuți madulare în Trupul lui Hristos. « Noi toți în adevăr am fost botezați de același Duh ca să alcatuim același trup »

Este clar că în Trupul lui Hristos se intră printr-o lucrare de botez.

Un botez presupune patru lucruri ca în următorul tabel.

Botezul	Candidat	Botezator	Mediu	Scop
B. în apă	Credinciosul	Pastorul	Apa	Marturia
B cu foc	Credinciosul	Hristos	Focul	Curățirea
B cu Duhul	Credinciosul	Hristos	Duhul Sfânt	Putere pt slujire
B în Trupul lui Hristos	Credinciosul	Duhul Sfânt	Cuvantul	Formarea trupului lui Hristos

- In cazul Botezului cu Duhul Sfânt botezatorul este Hristos iar mediul este Duhul Sfânt (Luca 3 :16)
- în cazul Botezului în Trupul lui Hristos Botezatorul este Duhul Sfânt iar mediul este Cuvantul lui Dumnezeu. (Ioan 3 :5)
  - scopul Botezului cu Duhul Sfânt este primirea puterii (Fapte 1 :8)
  - scopul Botezului Duhului Sfânt (în Trupul lui Hristos) este intrarea în Trupul lui Hristos, adică Biserica.

Cea mai întâlnită confuzie între confesiunile nepenticostale este confuzia între nașterea din nou și botezul cu Duhul. Distincția este însă foarte clară. În cazul Botezului Duhului Sfânt (adică operat de Duhul) noi primim Nașterea din nou (înfierea) și pecetluirea (siguranța și apartenența la Hristos) iar în cazul Botezului cu Duhul Sfânt primim puterea Duhului pentru lucrarea de slujire.

c) David Patts explică 1Cor 12,13 în felul următor:

În versiunea Cornilescu, prima parte a versetului din 1Cor.12: 13 este tradusă "*... un singur Duh ca să alcătuim un singur trup*". Pe baza acestui verset, unii susțin că ar trebui să respingem ideea că botezul cu Duhul Sfânt este distinct de nașterea din nou. Interpretarea pe care o dau versetului este că toți creștinii au fost botezați cu Duhul Sfânt atunci când au fost născuți din nou. Această interpretare se bazează pe următorul motiv. Expresia "*un singur trup*" este văzută ca identificându-se cu evenimentul nașterii din nou, când noi am devenit mădulare în Trupul lui Hristos, Biserica. Expresia "*un singur Duh*"¹ face referire la botezul cu Duhul Sfânt. Cuvântul "*toți*" subliniază faptul că se referă la toți creștinii. Astfel, toți creștinii sunt *botezați cu Duhul Sfânt* atunci când *devin parte* a Trupului lui Hristos la nașterea din nou. De aceea, cei care susțin această idee presupun că botezul cu Duhul Sfânt este sinonim cu nașterea din nou și deci interpretarea pentecostală este greșită.

Sunt totuși câteva probleme în legătură cu această analiză. În primul rând, nu se acordă suficientă atenție contextului în care se găsește versetul. Pavel nu vorbește despre convertirea celor din Corint, ci, din contra, el vorbește despre folosirea darurilor spirituale - în special vorbirea în limbi - în cadrul bisericii. De aceea, o interpretare a versetului în contextul harismatic, probabil că este mai corectă.

În al doilea rând, această analiză ne oferă o înțelegere complet diferită a expresiei "botezat cu Duhul Sfânt" folosite de Pavel în comparație cu utilizarea acestei expresii de către Luca. În terminologia lui Luca, sensul larg al acestui termen este "îmbrăcare cu putere pentru slujire" (conform Fapte. Ap. 1: 5 și 8) și nu doar pentecostalii trebuie să împace terminologia lui Pavel cu cea a lui Luca! Chiar dacă am admite posibilitatea unor diferențe de opinie între cei doi scriitori, cred că este de neconceput ca Luca, unul dintre însoțitorii lui Pavel, ar putea avea o înțelegere atât de radical diferită cu privire la ce înseamnă a fi botezat cu Duhul Sfânt.

În cele din urmă, pur și simplu nu este nevoie să interpretăm versetul în acest mod. Este posibil să interpretăm versetul în deplină armonie cu contextul carismatic imediat al pasajului în care se găsește, fără să facem o diferențiere între terminologia lui Pavel și cea a lui Luca. O asemenea interpretare poate fi acceptată doar cu ajutorul unei alte traduceri (versiuni) a versetului.

Dificultățile la care ne-am referit mai sus dispar dacă traducem prima parte a versetului din 1Cor. 12: 13 în felul următor: "*... noi am fost botezați într-un singur Duh pentru* (adică pentru scopul sau beneficiul) *un singur Trup*". Diferența fundamentală cu privire la această traducere a textului grecesc

¹ Cuvântul grecesc *en* poate fi tradus în două moduri: "prin" ori "în"

este că prepoziția *eis* este tradusă "pentru" și nu "în". Aceasta traducere poate fi justificată prin următoarele argumente.

Deși sensul frecvent al prepoziției *eis* este "în", acesta nu este în nici un caz singurul sens. Prepoziția *eis* poartă de asemenea ideea de "scop" ca, de exemplu, în cazul când este folosit cu infinitivul articulat și astfel poate avea și sensul "pentru". De exemplu, în limba greacă, expresia *eis polemon* este folosită în contextul pregătirii pentru război, iar expresia *eis ti* înseamnă "pentru ce?" sau "de ce?". Un exemplu foarte semnificativ al folosirii sensului "pentru" se găsește în Mt. 3: 11 unde botezul cu Duhul Sfânt este în contrast cu botezul în apă. În acest verset, *eis* nu are sensul "în" deoarece, așa cum arată clar versetele anterioare, pocăința a fost cerută înainte ca Ioan să boteze. Conform traducerii N.I.V. (versiunea americană New International Version), prima parte a versetului din Mt. 3: 11 este "*Eu vă botez în apă pentru pocăință*". Prin analogie, botezul cu Duhul Sfânt nu aduce pe nimeni în Trupul lui Hristos după cum nici botezul în apă nu aduce pe cineva la pocăință (aceste lucrări s-au întâmplat înainte). În plus, noi știm că însuși apostolul Pavel a înțeles și a folosit prepoziția *eis* cu sensul *pentru*.

Acest lucru este demonstrat de versiunea NIV unde, în 1Cor. 8: 6 și Ef. 4: 30, prepoziția *eis* este tradusă "pentru". Astfel, după cum am sugerat deja, în contextul imediat al versetului din 1Cor. 12: 13, Pavel nu discută despre intrarea noastră în Trup, ci despre funcția și scopul nostru în cadrul lui.

O mai bună interpretare a acestui verset este că celor din Corint li se reamintește că darurile spirituale pe care le-au primit când au fost botezați cu Duhul Sfânt nu au fost date pentru satisfacerea scopurilor lor egoiste, ci pentru zidirea altora. Această interpretare subliniază ceea ce apostolul Pavel a spus deja în versetul 7 și anume că "*Fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora*". Această interpretare se potrivește mult mai bine cu învățătura lui Pavel din capitolele 12 - 14 și numai pe aceste baze poate fi recomandată.

Pe scurt, prin simpla înțelegere a faptului că aici *eis* nu are sensul "în", se respinge acuzația că în 1Cor. 12: 13 este contrazisă ideea botezului cu Duhul Sfânt ca lucrare a Duhului, diferită de nașterea din nou. Dacă versetul este interpretat corect în contextul lui, atunci el este confirmat de cele spuse în context. Astfel, botezul cu Duhul Sfânt este o îmbrăcare cu putere de sus. El este primit de obicei după botezul în apă și prin punerea mâinilor. Acum însă trebuie să ne întoarcem la întrebarea importantă "Cum putem ști că am primit botezul cu Duhul Sfânt?"

Deci este evident ca in 1 Cor 12 :13 ni se vorbeste despre o lucrare a Duhului Sfânt, lucrare prin care El ne aduce (ne boteaza) in Trupul lui Hristos. Ajunsi in Hristos urmeaza o lucrare speciala realizata acum de Hristos, lucrarea aceasta se numeste Botezul cu Duhul Sfânt.

Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh. (1 Corinteni 12:13)

kai. ga.r evn e`ni. pneu,mati h`mei/j pa,ntej eivj e]n sw/ma evbapti,sqhmen(ei;te Vloudai/oi ei;te {Ellhnej ei;te dou/loi ei;te evleu,qeroi(kai. pa,ntej e]n pneu/ma evpoti,sqhmenÅ

„Căci și noi toți am fost botezați prin același unul Duh (*dativul instrumental*) pentru (*cu scopul - eivj cu acuzativul*) un trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi, și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh”

În prima parte a frazei este vorba despre nașterea din nou, iar în a doua parte este vorba despre botezul cu Duhul Sfânt. În baza acestei observații afirmăm că intrarea în trupul lui Hristos se face prin nașterea din nou și nu prin botezul cu Duhul Sfânt.

Asadar botezul cu Duhul Sfânt nu reprezinta intrarea in Trupul lui Hristos

Experiența Rusaliilor este diferită de experiența mântuirii, în momentul mântuirii se realizează Botezul Duhului Sfânt (1Cor 12 :13) ce ne poziționează în T. lui Hristos ca și mădulare.

Botezul cu Duhul Sfânt ca lucrare operată de Hristos este o experiență ce urmează nașterii din nou. Ordinea este Botezul Duhului Sfânt – adică nașterea din nou - și apoi Botezul cu Duhul Sfânt.

6. Botezul cu Duhul Sfânt nu este procesul de sfintire

1) Teza.

Se afirmă că Botezul cu Duhul Sfânt este procesul de sfintire ce se realizează prin umpleri repetate cu Duhul Sfânt. Aceste umpleri repetate ne aduc din aproape în aproape de standardele morale și spirituale ale lui D.

2) Raspuns

Botezul cu Duhul Sfânt și sfintirea sunt două lucruri diferite. Sfintirea trebuie să precedă Botezul cu Duhul Sfânt și să urmeze ei. Botezul Duhului Sfânt este o experiență ce va capăta un caracter istoric în sensul că va putea fi bine determinat în timp iar sfintirea este un proces ce începe în momentul convertirii și se desfășoară pe parcursul întregii vieți.

Botezul cu Duhul Sfânt va da un impuls puternic sfintirii vieții dar niciodată Botezul cu Duhul Sfânt și sfintirea nu s-au suprapus și nici nu se vor suprapune.

V. Ce este Botezul cu Duhul Sfânt ?

În continuare vom încerca să definim Botezul cu Duhul Sfânt. Menționez că asupra definirii botezului se vor face referiri pe tot parcursul acestui capitol. Aici ne vom limita doar la enunțarea unor adevăruri pozitive ce definesc Botezul cu Duhul Sfânt.

1) Botezul cu Duhul Sfânt este făgăduința Tatălui. (Luca 24 :29)

Inițiativa acestei lucrări este a lui Dumnezeu. Ideea Botezului cu Duhul Sfânt originează în Dumnezeu și nu în om. Nu omul îl convinge pe Dumnezeu să reverse Botezul cu Duhul Sfânt ci ideea generează în planurile lui Dumnezeu.

Această lucrare spirituală are caracter de promisiune și Dumnezeu nu va uita ceea ce a promis.

2) Botezul cu Duhul Sfânt este un dar. (F 2 :38, F 5 :32)

Botezul cu Duhul Sfânt nu este un merit. Nu este o treaptă pe care reușești să urci după mult efort. Nu e rezultatul multor ore de rugăciune și nici răsplata pentru meritele spirituale deosebite.

Botezul cu Duhul Sfânt este un dar și de aceea este gratuit și vine numai prin Harul lui Dumnezeu. Nu trebuie să ai merit pentru a primi Botezul cu Duhul Sfânt ci doar trebuie să crezi și să primești darul lui Dumnezeu.

Condițiile legate de Botezul cu Duhul Sfânt, la studiu atent, se observă că ele pot fi îndeplinite numai ca urmare a harului și a bunăvoinței lui Dumnezeu.

3) Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență bine determinată, cu caracter supranatural, care vine întotdeauna după convertire și după nașterea din nou

Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență distinctă de convertire și nașterea din nou.

Întotdeauna botezul cu Duhul Sfânt urmează convertirii și niciodată nu se suprapune cu ea. Experiența mântuirii desemnă primirea vieții divine, și calității de fiu a lui Dumnezeu iar experiența Botezului cu Duhul Sfânt îmbogățirea noastră din punct de vedere spiritual.

4) Botezul cu Duhul Sfânt marchează umplerea cu putere pentru lucrarea de mărturisire a Domnului Isus (prin viața nouă și cuvântul rostit): F 1:8

Scopul Botezul cu Duhul Sfânt este imputernicirea credinciosului ptr realizarea lucrării de slujire a lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă coborarea Duhului Sfânt peste credincios, umplerea lui cu putere și capacități ptr slujirea altora.

5) Botezul cu Duhul este o experiență însoțită întotdeauna de semnul vorbirii în alte limbi

Studiind cartea Fapte putem observa că atunci când au avut loc botezuri cu Duhul Sfânt ele au avut un caracter bine determinat. Evenimentul Botezului cu Duhul Sfânt a fost bine localizat în timp de către cei ce l-au experimentat. Nimeni nu poate fi botezat cu Duhul Sfânt și să nu știe aceasta, și să nu poată spune nimic despre împrejurările în care s-a realizat acest lucru.

Deasemenea Botezul cu Duhul Sfânt are un caracter profund supranatural. La Botezul cu Duhul Sfânt sunt înregistrate manifestări spirituale supranaturale.

Dovada inițială a Botezului cu Duhul Sfânt este vorbirea în alte limbi. Manifestarea darurilor Duhului Sfânt este deasemenea un specific al Botezului cu Duhul Sfânt.

Deci Botezul cu Duhul Sfânt are un profund caracter supranatural și de aceea această experiență trebuie să fie bine determinată și constientizată în viața omului lui Dumnezeu.

VI. Scopul Botezului cu Duhul Sfânt.

Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă cu scopul de a transforma un om nemântuit într-un om mântuit, ci botezul cu Duhul se dă unui om care prin credința în Hristos este un om mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu este cauza ci efectul mântuirii. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă ca să fie mântuit ci se dă dacă am fost mântuit. Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este legat de întrebarea: ce să fac ca să devin mântuit? Ci este legat de întrebarea: ce să fac după ce am devenit mântuit? Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este legat de soteriologie ci de pneumatologie și ecclesiologie.

În esență, **întrebarea** care se ridică aici este legată de relația dintre botezul cu Duhul Sfânt și primirea mântuirii. Pusă în mod direct întrebarea capătă două nuanțe:

- a) Poate fi cineva mântuit dacă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt?
- b) Este botezul cu Duhul Sfânt o condiție a răpirii la cer?

Să abordăm pe rând cele două întrebări:

a) Poate fi cineva mântuit dacă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt?

Răspunsul este afirmativ. Când spunem că botezul cu Duhul nu este o condiție pentru a fi mântuit ne referim la faptul că dacă cineva, care s-a pocăit de păcate, a venit la credință, l-a primit pe Isus ca Domn în inimă, a fost născut din nou, a primit botezul în apă, dar (în împrejurări diverse) a murit fără să fie botezat cu Duhul, un asemenea credincios va merge la Domnul și sufletul lui va fi mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu este instrumentul prin care devenim copii ai lui Dumnezeu, ci este un dar dat copiilor lui Dumnezeu, necesar pentru misiune și pentru ducerea mântuirii până la capăt.

Argumente pe care se sprijină această afirmație sunt:

1) **Deosebirea dintre convertire și botezul cu Duhul Sfânt (dovedită anterior).**

În Fapte 8,1-25 este relatată convertirea celor din Samaria. Luca ne spune în Fapte 8,12 că la propovăduirea lui Filip cei din Samaria au crezut și au fost botezați în apă, dar cu toate acestea ei încă nu primiseră botezul cu Duhul (8,15-17). Oare au fost mântuiți cei din Samaria înaintea botezului lor cu Duhul sau nu? În Marcu 16,15-16 avem un puternic argument să spunem că da. *Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.* (Marcu 16:15-16)

2) Deosebirea dintre nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt (dovedită anterior)

Biblia ne învață că nașterea din nou este o experiență care vine înaintea botezului cu Duhul și se constituie într-o condiție a botezului cu Duhul Sfânt.

3) Noi suntem mântuiți de la nașterea din nou și nu doar de la botezul cu Duhul Sfânt.

Acest fapt este clar arătat în Biblie în pasaje ca: Ioan 3, 3-7; Tit 3,5-6; 1Petru 1,3-5

- *El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; (Tit 3:5-6)*
- *Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăicătoare și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi! (1 Petru 1:3-5)*

4) Romani 10,8-9

- *Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. (Romani 10:9)*

5) Dacă a fi mântuit înseamnă să fii botezat cu Duhul Sfânt, atunci, potrivit Ioan 14,17, nimeni nu poate fi mântuit.

- *și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. (Ioan 14:17)*

6) Fapte 16,31 – crede în Domnul Isus și vei fi mântuit**7) Argumentul consecvenței doctrine.**

La evanghelizări noi spunem că dacă cineva se pocăiește și îl primește pe Domnul Isus cu credință, va fi mântuit. Același lucru îl afirmăm și la căpătâiul unui muribund care se întoarce la credință. În timp ce afirmăm cu convingere acest adevăr biblic, facem o afirmație contradictorie: nu poți fi mântuit dacă nu ești botezat cu Duhul Sfânt. Această inconsecvență doctrinară trebuie eliminată.

În plus, dacă afirmăm că nu poți fi mântuit fără botezul cu Duhul Sfânt, atunci această afirmație implică faptul că cei nebotezați cu Duhul Sfânt sunt oameni de lume, ei nefiind copii ai lui Dumnezeu. Consecința acestei observații ar trebui să impună cel puțin trei decizii bisericești:

- Neprimirea ca membrii în biserică a celor care nu sunt botezați cu Duhul, deși ei sunt botezați în apă
- Neacceptarea la Cina Domnului a celor nebotezați cu Duhul, devreme ce ei nefiind botezați cu Duhul sunt oameni de lume
- Neacceptarea căsătoriilor în biserică a celor care nu sunt botezați cu Duhul, devreme ce ei nu aparțin Domnului, și disciplinarea bisericească a celor botezați cu Duhul se căsătoresc cu cei nebotezați cu Duhul pe motiv de căsătorie în lume.

În mod sigur că aceste consecințe nu le putem accepta, dar ele ar deriva în mod natural din învățătura care condiționează mântuirea (înfierarea) de primirea botezului cu Duhul.

În concluzie:

- i. Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu e să facă din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți.
- ii. Scopul botezului este echiparea celor mântuiți cu putere în vederea mărturisirii Evangheliei.
- iii. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume, ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt se dă unui om care a fost mântuit.

Observație: Deși botezul cu Duhul Sfânt nu are ca scop dobândirea identității de copil al lui Dumnezeu, el fiind dat doar aceluia care sunt deja născuți din nou, totuși botezul cu Duhul Sfânt are ca scop întărirea identității de copil al lui Dumnezeu și umplerea cu putere celui credincios pentru a putea duce o viață de biruință spirituală, o viață de sfințire și învingere a păcatului și de ducere a mântuirii până la capăt. În acest sens botezul cu Duhul Sfânt are funcție mântuitoare pentru cel născut din nou.

b) Este botezul cu Duhul Sfânt o condiție a răpirii la cer?

Deși întrebarea poate părea ciudată, totuși realitatea din sânul bisericilor noastre impune să ne aplecăm asupra necesității botezului cu Duhul Sfânt în raport cu răpirea bisericii la cer.

În 1Tes 4,16-17, Pavel ne învață că la răpire vor învia cei morți în Hristos și apoi cei vii rămași (în Hristos, dar în viață) vor fi schimbați.

Potrivit lui Pavel, condiția răpirii la cer este să fim „în Hristos”. Nu avem niciun text biblic în care să apară o altă condiție pentru răpirea la cer.

Întrebarea care se cere clarificată este ce înseamnă să fim „în Hristos”?

În funcție de răspunsul dat vom ști dacă botezul cu Duhul Sfânt este o condiție pentru răpire sau nu.

- *Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.* (2 Corinteni 5:17). Deci a fi în Hristos înseamnă să fii o făptură nouă.

Dar ce înseamnă să fii o făptură nouă?

O făptură nouă înseamnă să fii născut din nou. *El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt,* (Tit 3:5). Prin urmare, a fi „în Hristos” înseamnă să fii o „făptură nouă” și a fi o „făptură nouă” înseamnă să fii „născut din nou”. Concluzia este că a fi în Hristos înseamnă de fapt a fi născut din nou.

Atenție: Pe baza acestei observații putem face următorul raționament: dacă pentru a fi răpit trebuie să îndeplinești condiția de a fi „în Hristos” și a fi „în Hristos” înseamnă să fii născut din nou, înseamnă că pentru a fi răpit la cer trebuie să fii născut din nou.

Observație! Trei lucruri trebuie subliniate aici:

- Prin nașterea din nou primim calitatea de copii ai lui Dumnezeu, adică identitate nouă
- Chiar dacă botezul cu Duhul Sfânt nu condiționează identitatea noastră de copii ai lui Dumnezeu, totuși botezul cu Duhul Sfânt devine important pentru întărirea identității creștine și pentru ducerea până la capăt a mântuirii
- Botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție a mântuirii și a răpirii la cer, dar este un instrument cu ajutorul căruia ne putem duce mântuirea până la capăt și ne putem pregăti spiritual în vederea răpirii bisericii la cer.

Pe baza celor de mai sus afirmăm că scopul botezului cu Duhul Sfânt nu are de a face cu introducerea noastră în familia lui Dumnezeu prin primirea identității de copii ai lui Dumnezeu, ci are de a face cu funcția și slujirea noastră ca fii ai lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt nu este mijlocul prin care dobândim identitatea creștină, ci este instrumentul prin care este afirmată și întărită identitatea noastră creștină.

Care este atunci scopul botezului cu Duhul Sfânt?

Scopul botezului cu Duhul Sfânt este:

1) Primirea puterii divine pentru mărturia creștină prin viață și cuvânt

- *Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: „Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învie a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24:45-49)*
- *Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.” ... Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” (Faptele apostolilor 1:4-8)*
- *După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală. (Faptele apostolilor 4:31)*

Botezul cu Duhul are ca scop echiparea credincioșilor cu putere pentru a trăi viața cea nouă și pentru a mărturisi cu îndrăzneală pe Domnul

2) Echiparea cu daruri duhovnicești

Botezul cu Duhul Sfânt are ca scop echiparea cu daruri supranaturale ale Duhului în vederea propovăduirii Evangheliei, a slujirii și zidirii bisericii Domnului. Darurile spirituale sunt de două feluri: daruri cu caracter supranatural și daruri lăsate de Domnul în zona abilităților noastre naturale.

Botezul cu Duhul Sfânt ne deschide spre darurile supranaturale și primirea lor este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt.

3) Sfințirea vieții printr-o accentuare a reverenței față de Dumnezeu, prin învingerea întăriturilor firii pământești și prin accentuarea dragostei active față de Dumnezeu, față de biserică și față de cei nemântuiți. Botezul cu Duhul are ca scop echiparea noastră cu putere pentru a putea să ne ducem mântuirea până la capăt. (Filipeni 2,12; 2Corinteni 7,1)

- *Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne. (Fapte 2:42-43)*
- *Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. (Faptele apostolilor 4:32-35)*
- *Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat. (Romani 5:5)*

4) Confirmarea noastră ca fii ai lui Dumnezeu

- *După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățat inimile prin credință. (Faptele apostolilor 15:7-9)*
- *Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: „Ava”, adică: „Tată!” (Galateni 4:6)*

- *Cine păzește poruncile Lui rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat.* (1 Ioan 3:24)
- *Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.* (1 Ioan 4:13)

5) Echiparea spirituală pentru a avea o comunicare perfectă cu Dumnezeu

La botezul cu Duhul Sfânt, prin manifestarea vorbirii în alte limbi, credinciosul este capatat să vorbească lui Dumnezeu prin Duhul, să se roage prin Duhul și să laude pe Dumnezeu prin Duhul

- *În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine.* (1 Corinteni 14:2)
- *Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea. Altminteri, dacă aduci mulțumiri cu duhul, cum va răspunde „Amin”, la mulțumirile pe care le aduci tu, cel lipsit de daruri, când el nu știe ce spui? Negreșit, tu mulțumești lui Dumnezeu foarte frumos, dar celălalt nu rămâne zidit sufletește.* (1 Corinteni 14:15-17)
- *Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.* (Romani 8:26-27)

Concluzie:

Botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție pentru primirea mântuirii sau o condiție pentru răpirea credincioșilor la Domnul, ci este experiență rezervată de Dumnezeu pentru cei născuți din nou cu un încercat scop:

- 1) Scopul de a fi împuterniciți cu putere de la Dumnezeu pentru a fi martori ai lui Isus prin viață și propovăduire
- 2) Scopul de a fi echipați cu daruri duhovnicești supranaturale
- 3) Sfințirea vieții printr-o accentuare a reverenței față de Dumnezeu, prin învingerea întăriturilor firii pământești și prin accentuarea dragostei active față de Dumnezeu, față de biserică și față de cei nemântuiți. Botezul cu Duhul are ca scop echiparea noastră cu putere pentru a putea să ne ducem mântuirea până la capăt.
- 4) Scopul de a confirma identitatea de copii ai lui Dumnezeu
- 5) Scopul de a instrumenta comunicarea perfectă cu Domnul

VII. Importanța Botezului cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt comportă o importanță covârșitoare atât din punct de vedere practic cât și din punct de vedere teologic. Argumente în favoarea importanței botezului cu Duhul Sfânt:

1. Luca 3:16- scopul lui Isus
2. Ioan 16:7- rațiunea înălțării Domnului la cer
3. Existența în sine a botezului cu Duhul Sfânt
4. Importanța conferită de Petru - F. 2:38 , F. 10
5. Importanța conferită de Pavel –F 19
6. Importanța practică.

VIII. Destinatarii Botezului cu Duhul Sfânt

Pentru cine este botezul cu Duhul Sfânt? Botezul cu Duhul Sfânt nu este pentru toți oamenii ci numai pentru toți copiii lui Dumnezeu. Botezul cu DS este pentru toți copiii lui Dumnezeu din toate generațiile până va veni Domnul. Argumente din texte biblice:

- Ioel 2:28-29
- Ioan 7:37-39
- Luca 11:13
- FA 2:8-39

IX. Dovezile Botezului cu Duhul Sfânt

Cum putem ști dacă un botez cu Duhul este autentic sau nu? Există trei semne - dovezi ale botezului cu Duhul. Aceste trei semne trebuie să fie prezente toate. Dacă unul dintre ele lipsește atunci nu avem ceea ce Scriptura numește botez cu Duhul Sfânt. Cele trei dovezi sunt următoarele:

1. Dovada exterioară – inițială: vorbirea în alte limbi (David Petts)

Din ceea ce am spus până acum este clar că, deși toți creștinii născuți din nou au o *experiență a Duhului* (pentru că fără lucrarea Duhului Sfânt ei nu ar fi experimentat nașterea din nou), nu toți creștinii au primit Duhul Sfânt adică *botezul cu Duhul Sfânt*. Deoarece a fi "umplut cu Duhul Sfânt" este o altă expresie pentru "a fi botezat cu Duhul Sfânt" (după cum am văzut până acum) și deoarece în Ef. 5: 18 suntem îndemnați să fim "*plini de Duh*", atunci este clar că pentru noi creștinii este de mare importanță să știm dacă am fost botezați cu Duhul Sfânt sau nu.

În legătură cu aceasta, de o importanță specială este să auzim ce are Biblia de spus despre experiența botezului cu Duhul Sfânt, mai degrabă decât să ascultăm mărturiile altora, sau să ne bazuim pe opiniile sau simțămintele noastre. După cum am văzut, Biblia este extrem de explicită în această privință.

Ce semne trebuie urmărite?

În primul capitol al cărții Faptele Apostolilor, Însuși Domnul Isus declară că botezul cu Duhul Sfânt este o îmbrăcare cu putere pentru slujire. În al doilea capitol al cărții, descoperim că la Rusalii coborârea Duhului Sfânt a fost însoțită de un fenomen supranatural impresionant - sunetul unui vânt puternic, apariția unor limbi de foc, vorbirea în limbi.

Mai târziu în timp, în cartea Faptele Apostolilor sunt înregistrate și alte manifestări ca de exemplu proorocia (Fapte. Ap. 19: 6). Deci, putem spune cu siguranță că în cartea Faptele Apostolilor botezul cu Duhul Sfânt este însoțit întotdeauna de semne miraculoase. În mod natural se ridică întrebarea : Ce dovadă a primirii Duhului Sfânt trebuie așteptată în zilele noastre. Cum poate să știe cineva că a primit botezul cu Duhul Sfânt sau nu?

În încercarea de a răspunde la această întrebare, mai întâi trebuie să notăm că noi suntem pe deplin îndreptățiți să urmărim unele dovezi exterioare ale botezului cu Duhul Sfânt. Faptele Apostolilor arată clar că creștinii Noului Testament au dorit să știe dacă au primit Duhul Sfânt sau nu.

În Fapte. Ap. cap. 2, din descrierea lui Luca a evenimentului care a avut loc la Rusalii, reiese clar că primii ucenici au știut că au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Cu siguranță, semnul umplerii cu Duhul Sfânt era atât de clar, încât atunci când, apostolii au avut nevoie să aleagă șapte bărbați pentru slujba de diacon (să slujească la mese), au spus Bisericii să aleagă niște bărbați "*...vorbiți de bine, plini de Duh Sfânt...*"(Fapte. Ap. cap. 6).

Faptul că în Fapte. Ap. 8: 18, Simon a văzut că Duhul Sfânt era primit prin punerea mâinilor, este o dovadă în plus că a fost un semn vizibil al coborârii Duhului Sfânt. În Fapte. Ap. 10: 44-46 ni se spune că Petru și însoțitorii săi au știut că Neamurile primiseră Duhul Sfânt pentru că i-au auzit vorbind în alte

limbi. Chiar și întrebarea lui Pavel din Fapte. Ap. 19: 1-7 "*Ați primit voi botezul cu Duhul Sfânt când ați crezut?*", arată clar că cei din Efes au dorit să știe dacă primiseră Duhul Sfânt sau nu.

Pe scurt, în cartea Faptele Apostolilor sunt nenumărate dovezi clare că, atunci când cineva primea Duhul Sfânt, era așteptat un anumit semn exterior. Însă ce semn trebuie recunoscut ca fiind legitim? Pentru a răspunde acestei întrebări, cu siguranță că trebuie să ne întoarcem la pasajele din Faptele Apostolilor unde Luca a descris ce s-a întâmplat când oamenii au primit botezul cu Duhul Sfânt. Aceste pasaje se găsesc în Fapte. Ap. 2: 1 – 4; 8: 14-24; 10: 44-48 și 19: 1-7. Examinând aceste patru texte, descoperim că trei dintre ele ne oferă o descriere foarte completă a ceea ce s-a întâmplat atunci. Textul din Fapte. Ap. 8 nu este o descriere completă deoarece ni se spune că Simon *a văzut* când samaritenii au primit Duhul Sfânt, dar nu ni se spune ce anume a văzut.

Tot ce putem învăța din acest pasaj este că atunci când oamenii sunt botezați cu Duhul Sfânt, trebuie să existe un anumit semn vizibil. Textul nu ne oferă însă nici o indicație clară cu privire la ce anume poate fi acest semn. De aceea, trebuie să ne întoarcem la celelalte trei pasaje care oferă o descriere foarte bună a evenimentelor.

În relatarea evenimentului din ziua de Rusalii, Luca înregistrează trei fenomene supranaturale distincte: *„În ziua Cinzecimii, erau toți împreună în același loc. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi după cum le da Duhul să vorbească.”*

Dintre aceste trei manifestări supranaturale, două au avut loc înainte să fie umpluți cu Duhul Sfânt. Numai una dintre ele - vorbirea în limbi - este înregistrată ca rezultat direct al umplerii ucenicilor cu Duhul Sfânt. În plus, este demn de notat faptul că aceasta a fost experiența tuturor ucenicilor. Dacă acolo erau prezenți 120 de oameni - după cum se presupune în general (Cf. Fapte. Ap. 1: 15) - atunci acest pasaj înregistrează nu doar un singur botez, ci 120 de botezuri cu Duhul Sfânt! Rezultatul direct și imediat al fiecărui botez a fost că fiecare a putut să vorbească în alte limbi. Acesta este un indiciu plin de putere al faptului că vorbirea în limbi este dovada inițială pe care trebuie să o așteptăm atunci când vrem să știm dacă o persoană a fost umplută cu Duhul Sfânt. O confirmare în plus a umplerii cu Duhul Sfânt la Rusalii este predica lui Petru din versetele următoare. Uimiți de faptul că ucenicii vorbeau în limbi pe care niciodată nu le învățaseră, oamenii au întrebat: *"Toți aceștia care vorbesc nu sunt galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut?... Ce vrea să zică aceasta?"* (Fapte. Ap. 2: 7 - 12). Atunci apostolul Petru a răspuns: *"...aceasta este ceea ce a fost spus prin proorocul Ioel: "În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură..."* (Fapte. Ap. 2: 16 - 17).

Este important să înțelegem răspunsul lui Petru în lumina întrebării oamenilor. Întrebarea era cu privire la vorbirea în limbi, deci Petru s-a referit la vorbirea în limbi atunci când a răspuns mulțimii citând din proorocul Ioel. Vorbirea în limbi despre care întreba mulțimea era semnul că promisiunea lui Dumnezeu se împlinise. Duhul Sfânt era turnat acum peste toți oamenii.

Această concluzie ne aduce acum la al treilea pasaj pe care îl vom analiza: Fapte. Ap. 10 : 44 - 48. Aici nu se repetă acele manifestări care au avut loc la Rusalii: sunetul unui vânt puternic și limbile de foc. Totuși, Petru și însoțitorii lui și-au dat seama că toți cei din casa lui Corneliu au primit Duhul Sfânt deoarece i-au auzit vorbind în alte limbi (v. 46). Petru face din nou referire la acest eveniment în capitolul următor al cărții Faptele Apostolilor atunci când spune:

"Și cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei ca și peste noi la început. Și mi-am adus aminte de vorba Domnului când a zis "Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul

Sfânt". Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut ... cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?" (Fapte. Ap. 11: 15 - 17).

Deci Petru a știut că cei din casa lui Corneliu au fost botezați cu Duhul Sfânt deoarece ei au avut aceeași experiență a vorbirii în alte limbi - experiența pe care a avut-o și el împreună cu ceilalți ucenici în ziua de Rusalii.

În cele din urmă, citim în Fapte. Ap. 19: 1 - 7 cum doisprezece ucenici din Efes au primit Duhul Sfânt. După ce apostolul Pavel i-a botezat în Numele lui Isus, și-a pus mâinile peste ei. Atunci Duhul Sfânt a venit peste ei, au început să vorbească în limbi și să proorocească. Este semnificativ faptul că mai întâi este menționată vorbirea în limbi și de abia apoi proorocia. Un mod simplu de a interpreta aceasta este că prima dată a avut loc vorbirea în alte limbi. Au vorbit în limbi și apoi au proorocit. O asemenea interpretare este în acord cu celelalte exemple pe care ni le dă Luca în legătură cu botezul cu Duhul Sfânt.

Vorbirea în limbi este primul eveniment înregistrat după ce oamenii au fost botezați cu Duhul Sfânt.

Pe scurt, textele în care Luca ne dă o descriere completă a botezului cu Duhul Sfânt înregistrează cam 150 de botezuri (120 la Rusalii, cei din casa temnicerului din Cezarea și cam 12 ucenici din Efes). În fiecare dintre aceste cazuri, primul semn înregistrat al botezului a fost vorbirea în limbi. În lumina celor spuse până acum, putem concluziona că Luca a vrut să înțelegem că atunci când oamenii sunt botezați cu Duhul Sfânt, trebuie să ne așteptăm ca ei să vorbească în limbi.

Toți vorbesc în limbi?

În ciuda celor spuse până acum, învățătura că vorbirea în limbi trebuie să însoțească întotdeauna botezul cu Duhul Sfânt este uneori respinsă. Argumentul folosit pentru negarea acestei teorii se află în 1Cor. 12: 30 unde Pavel spune: "*Toți vorbesc în alte limbi?*", iar aceasta implică în mod clar faptul că nu toți vorbesc în limbi. Totuși, dacă examinăm cu atenție învățătura lui Pavel, vom descoperi că el se referă de fapt la exercitarea darului de vorbire în limbi în cadrul bisericii și nu la exercitarea lui în particular.

Pentru a recunoaște această deosebire, mai întâi trebuie să luăm în considerație învățătura lui Pavel din 1Cor. 14. Aici Pavel indică faptul că darul vorbirii în alte limbi poate fi folosit în două moduri total distincte. În versetele 18 și 19, apostolul Pavel spune:

"Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în alte limbi mai mult decât voi toți. Dar în biserică doresc mai bine să spun cinci cuvinte înțelese, ca să învăț și pe alții, decât să spun zece mii de cuvinte în altă limbă".

De aici reiese clar că Pavel a vorbit foarte mult în limbi, dar a făcut aceasta foarte puțin în biserică. Așadar Pavel a vorbit în alte limbi cel mai mult atunci când era în timpul lui devoțional. Vorbind în limbi, Pavel se zidea pe sine (1 Cor. 14: 4) prin faptul că se ruga prin Duhul (vv. 14 - 15). Acest mod de folosire a darului vorbirii în alte limbi cu siguranță este diferit de utilizarea lui în biserică. Pavel ne învață că în biserică trebuie să se spună cuvinte care pot fi înțelese pentru ca biserică să fie zidită (1Cor. 14: 5, 13, 27 - 28). Așadar cele două funcții distincte ale vorbirii în limbi sunt:

- funcția pe care o îndeplinește în viața particulară a credinciosului sub formă de rugăciune. Această rugăciune nu este nevoie să fie înțeleasă de alții deoarece o aude numai Dumnezeu.

- funcția publică - sub forma unei declarații / exprimări publice care necesită interpretare deoarece este auzită de întreaga biserică; fără interpretare nu poate aduce zidire bisericii.

Vorbirea în alte limbi ca rugăciune și ca dar pentru zidirea Bisericii

În epistola 1 Corinteni apostolul Pavel acordă o atenție deosebită harismei vorbirii în alte limbi. 1Corinteni 12-14 ridică o problemă dificilă legată de înțelegerea darului vorbirii în alte limbi. Problema este reprezentată de faptul că în textul epistolei 1Corinteni Pavel se referă la două tipuri de vorbire în altă limbă: vorbirea în altă limbă ca rugăciune pentru zidirea personală și vorbirea în altă limbă ca dar pentru zidirea altora. În articolul nostru ne propunem să înțelegem și să eliminăm aparenta contradicție indusă de cele două tipuri de vorbire în alte limbi de spre care scrie Pavel.

1) Funcția vorbirii în altă limbă

Pavel acordă o atenție deosebită funcției harismei vorbirii în alte limbi. Apostolul se referă la patru funcții ale vorbirii în alte limbi: (a) *Mijloc de comunicare în taină cu Dumnezeu* – 14,2. Pavel scrie: „cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu îl înțelege, și cu duhul el spune taine”. Vorbirea în altă limbă este un mijloc prin care un credincios comunică cu Dumnezeu lucruri pe care alți oameni nu le pot înțelege. (b) *Mijloc de edificare spirituală personală* – 14,4. După Pavel „cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși”. Prin manifestarea harismei vorbirii în limbi credinciosul se edifică spiritual, credința lui în Domnul fiind întărită. (c) *Mijloc prin care este adusă închinare lui Dumnezeu* – 14,17. Explicând conținutul și natura vorbirii în alte limbi, Pavel arată că prin intermediul acestei harisme se mulțumește lui Dumnezeu foarte frumos (14,16-17), duhul celui credincios se roagă (14,14) sau cântă (14,15). (d) *Instrument prin care Dumnezeu transmite mesaje spre zidirea bisericii* – 14,15; 26-28. Vorbirea în altă limbă este folosită de Duhul cu scopul de a transmite mesaje bisericii în vederea edificării spirituale a acesteia. În acest caz vorbirea în altă limbă este însoțită de harisma tălmăcirii limbilor.

2) O contradicție aparentă

La o privire atentă a textelor pauline din 1Corinteni 12-14 se poate observa o aparentă contradicție. Pe de o parte, Pavel ne spune că vorbirea în alte limbi este o harismă care se găsește la îndemâna tuturor credincioșilor, ea putând fi dată fiecărui credincios. Texte referitoare la acest aspect avem în 14,5 („aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi”) și în 14,23 („și toți ar vorbi în alte limbi”). În plus, vorbirea în alte limbi este unul dintre semnele normative ale botezului cu Duhul Sfânt. Cartea Faptele Apostolilor arată lămurit că la botezul cu Duhul Sfânt credincioșii au manifestat vorbirea în alte limbi (Fapte 2,4; 10; 46; 19,6). Pe lângă aceste trei texte, în care semnul vorbirii în alte limbi este prezent în mod explicit la botezul cu Duhul Sfânt, în Faptele Apostolilor mai avem încă două texte în care manifestarea vorbirii în alte limbi este subînțeleasă la botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 8,14-19; 9,1-22). Scriptura arată clar că botezul cu Duhul Sfânt este pentru toți credincioșii. Dacă botezul cu Duhul este pentru toți credincioșii și vorbirea în alte limbi este prezentă normativ la fiecare botez cu Duhul Sfânt, rezultă de aici că fiecare credincios poate vorbi în alte limbi și că vorbirea în alte limbi este rânduită de Dumnezeu pentru toți credincioșii.

Pe de altă parte, alte texte pauline ne lasă să înțelegem că vorbirea în alte limbi este dată doar unora dintre credincioși. Pasaje legate de acest aspect avem în 12,10 („altuia felurite limbi”), 12,28-30 („Dumnezeu a rânduit în biserică [...] pe cei ce au darul [...] vorbirii în alte limbi. [...] Toți vorbesc în alte limbi?”), 14,27 („dacă sunt unii care vorbesc în altă limbă, să vorbească numai câte doi sau cel mult trei, fiecare la rând”). Felul în care Pavel formulează aceste texte ne arată că harisma vorbirii în alte limbi nu este dată de Dumnezeu tuturor credincioșilor. Câtă vreme Pavel scrie „altuia felurite limbi” este limpede că acest dar nu este dat tuturor.

Contradicția dintre cele două categorii de texte constă în faptul că în timp ce o categorie de texte ne lasă să înțelegem că harisma vorbirii în alte limbi este pentru toți credincioșii, cealaltă categorie de texte susține că vorbirea în altă limbă este rezervată doar unora dintre credincioși. Întrebarea noastră este cum trebuie să înțelegem această aparentă contradicție.

3) O explicație pertinentă.

Observând cele două categorii de texte trebuie să afirmăm că ambele ne mărturisesc adevărul. Prin urmare, în timp ce vorbirea în altă limbă este pentru toți credincioșii, totuși această harismă este numai pentru unii dintre credincioși. Dar cum poate fi înțeles acest paradox? ***Teza pe care o susțin este că Pavel înțelege că harisma vorbirii în alte limbi este de două feluri: (a) vorbirea în altă limbă ca rugăciune și (b) vorbirea în altă limbă ca dar pentru zidirea bisericii.*** Prima dimensiune a harismei vorbirii în altă limbă este pentru toți credincioșii, iar a doua dimensiune a harismei este rezervată doar unora dintre credincioși. În continuare vom argumenta și vom explica existența celor două dimensiuni ale harismei vorbirii în altă limbă.

1) Vorbirea în altă limbă ca rugăciune.

La această dimensiune a harismei vorbirii în altă limbă Pavel se referă în următoarele pasaje: 14,2; 14,4; 14,13-17; 14,18; 14,28. Potrivit acestor texte harisma vorbirii în altă limbă are caracter de rugăciune adresată lui Dumnezeu, ea nefiind pentru oameni (14,2), are ca scop zidirea personală a celui care se roagă și nu zidirea spirituală a bisericii (14,4), mesajul vorbirii este îndreptat de la credincios, prin Duhul, către Dumnezeu (14,2; 14,17) și reprezintă o taină care nu este dată pentru a fi revelată celor din jur (14,2). Vorbirea în altă limbă ca rugăciune este făcută la inițiativa credinciosului inspirat de Duhul (14,15), și este un act de devoțiune către Dumnezeu prin care sunt aduse laude și mulțumiri la adresa lui Dumnezeu (14,17). Harisma vorbirii în altă limbă ca rugăciune este primită la botezul cu Duhul Sfânt (potrivit textelor biblice care arată că vorbirea în altă limbă este semn normativ al botezului cu Duhul Sfânt) și are caracter personal privat; manifestarea ei nefiind permisă de apostolul Pavel în cadrul adunărilor publice ale bisericii (14,28).

2) Vorbirea în altă limbă ca dar al Duhului pentru zidirea bisericii.

Această dimensiune a harismei vorbirii în altă limbă este avută în vedere de Pavel în următoarele texte: 12,8-11; 12,28-30; 14,5; 14,13; 14,26-28. După textele de mai sus harisma vorbirii în altă limbă nu este dată decât unora dintre credincioși (12,10; 30; 14,27), este dată pentru zidirea spirituală a bisericii nu pentru zidirea personală a celui care manifestă harisma (12,7; 14,5; 12-13; 26-28). Vorbirea în altă limbă ca dar pentru zidirea bisericii conține un mesaj transmis de Dumnezeu pentru biserică, mesaj care este descoperit bisericii prin intermediul darului tălmăcirii limbilor, tălmăcire pe care o poate face fie cel care vorbește în altă limbă (14,5;13), fie o altă persoană din adunare (14,27). Trebuie să observăm că vorbirea în altă limbă ca dar pentru zidirea bisericii este însoțit întotdeauna de darul tălmăcirii limbilor, în timp ce vorbirea în altă limbă ca rugăciune se manifestă independent de lucrarea altor daruri spirituale. Un aspect foarte important legat de vorbirea în altă limbă ca dar pentru zidirea bisericii este că această dimensiune a harismei vorbirii în altă limbă are valoare profetică (14,5) și manifestarea harismei este reglementată cantitativ – „să vorbească numai câte doi sau cel mult trei” (14,27).

În rezumat, distincția dintre cele două dimensiuni ale harismei vorbirii în altă limbă este următoarea:

Vorbirea în altă limbă ca rugăciune pentru zidirea personală:

- a) Este semn al botezului cu Duhul Sfânt
- b) Este la dispoziția tuturor credincioșilor
- c) Exprimă rugăciunea credinciosului către Dumnezeu
- d) Are ca scop zidirea personală a celui care se roagă

- e) Mesajul ei este îndreptat de la credincios, prin Duhul, către Dumnezeu
- f) Mesajul ei este o taină și nu este dat pentru a fi revelat pentru cei din jur
- g) Are loc la inițiativa credinciosului inspirat de Duhul
- h) Poate să continue toată viața
- i) Are caracter personal privat, nefiind lăsat pentru manifestarea publică în cadrul serviciilor bisericii

Vorbirea în altă limbă ca dar pentru zidirea bisericii

- a) Vine la primirea sau după primirea botezului cu Duhul Sfânt
- b) Nu este la dispoziția tuturor credincioșilor
- c) Exprimă mesajul lui Dumnezeu pentru biserică sau pentru cineva din adunare
- d) Are ca scop zidirea bisericii Domnului
- e) Orientarea mesajului este de al Dumnezeu către biserică
- f) Mesajul ei este tălmăcit prin intermediul darului tălmăcirii limbilor
- g) Manifestarea ei are loc la inițiativa Duhului Sfânt care dorește să comunice ceva Bisericii
- h) Este reglementat cantitativ
- i) Are valoare profetică

În concluzie, harisma vorbirii în altă limbă conține două dimensiuni diferite: vorbirea în altă limbă ca rugăciune și vorbirea în altă limbă ca dar pentru edificarea bisericii. Prima dimensiune a harismei este rânduită pentru toți credincioșii și se primește la botezul cu Duhul Sfânt, ea putând să continue toată viața; a doua dimensiune a harismei este rânduită doar pentru unii dintre credincioși, aleși de Duhul, și se primește la botezul cu Duhul Sfânt sau mai târziu, manifestarea ei fiind condiționată de harisma tălmăcirii limbilor. Criteriul după care ne vom da seama că un credincios manifestă una dintre cele două dimensiuni ale harismei vorbirii în altă limbă este prezența darului tălmăcirii limbilor; absența darului tălmăcirii indică prezența harismei vorbirii în altă limbă ca rugăciune, iar prezența harismei vorbirii în altă limbă ca dar pentru zidire este însoțită întotdeauna de prezența darului tălmăcirii limbilor.

Observație: rezultatele din experiența creștină

Cele mai multe obiecții însă sunt legate nu de doctrină, ci de experiență. Argumentul pe care se bazează aceste obiecții este, de obicei, următorul: După câte știm noi, marii oameni ai lui Dumnezeu din secolele trecute nu au vorbit în limbi, iar astăzi mulți creștini pretind că au primit minunata experiență a Duhului, dar niciodată nu au vorbit în alte limbi. Putem noi spune că nu au fost botezați cu Duhul Sfânt din moment ce ei sunt siguri că au fost botezați?

Răspunsul la această întrebare este foarte simplu. Din moment ce Biblia arată clar că de la noi se așteaptă să știm dacă o persoană a fost botezată cu Duhul Sfânt sau nu, este de la sine înțeles că trebuie să existe un anume semn clar de recunoaștere a acestei experiențe. Dacă respingem învățătura că vorbirea în limbi este acest semn, ce alternativă mai avem?

Vorbirea în limbi este singurul fenomen care s-a repetat în mod consecvent în legătură cu botezul cu Duhul Sfânt din Faptele Apostolilor. Dacă trecem peste Scriptură și luăm în considerație o altă dovadă a botezului cu Duhul Sfânt, unde se va ajunge? Nu ar exista nici o limită pentru acest fenomen neobișnuit, pe care oameni s-o considere ca dovadă a botezului cu Duhul Sfânt.

Ar fi înțelept să învățăm ce a vrut să spună Pavel când a zis "*...să nu treceți peste ce este scris!*"! Deși experiența altor creștini din trecut sau prezent poate fi prețioasă, nu trebuie niciodată să folosim experiența lor ca bază pentru doctrina noastră.

Numai Biblia trebuie să fie întotdeauna baza pentru ceea ce credem și ce învățăm pe alții. Experiența noastră este valoroasă atunci când ilustrează și confirmă mesajul Cuvântului lui Dumnezeu. Nu trebuie să evaluăm Biblia prin prisma experienței noastre. Noi trebuie să comparăm experiența noastră cu Biblia și dacă lipsește ceva experienței noastre, atunci trebuie să căutăm să o aducem în acord cu Biblia. Pe scurt, dacă cineva îmi spune că a fost botezat cu Duhul Sfânt, dar nu a vorbit în limbi, eu nu voi nega autenticitatea experienței lui. Mai degraba îi spun că, dacă într-adevăr a fost botezat cu Duhul Sfânt, conform Bibliei, el ar putea și chiar ar trebui să vorbească în alte limbi. Încurajez această persoană să stăruiască mai mult în căutarea lui Dumnezeu. Trebuie puțin mai multă credință să începi să vorbești în alte limbi!

Concluzie: Este vorbirea în alte limbi normativă în cazul botezului cu Duhul Sfânt?

Răspunsul este da. Acest răspuns îl fundamentăm pe următoarele argumente:

- a. Botezul cu Duhul Sfânt al celor 120 de ucenici – FA 2:1
- b. Botezul cu Duhul Sfânt al creștinilor din Samaria – FA 8
- c. Botezul cu Duhul Sfânt al lui Pavel – FA 9
- d. Botezul cu Duhul Sfânt al celor din casa lui Corneliu FA 10
- e. Botezul cu Duhul Sfânt al ucenicilor lui Ioan Botezătorul – FA 19

În toate aceste pasaje Botezul cu Duhul Sfânt a fost însoțit de elementul supranatural al vorbirii în altă limbă.

2. Dovada interioară: putere, bucurie, pace ...

Această dovadă este dată de complexul de trăiri spirituale lăuntrice pe care cel botezat cu Duhul le experimentează în acel moment. Dovada spirituală este dată de factorul:

- Putere spirituală primită în inimă FA 1:8
- Prezența păcii și a unei bucurii intense în inimă Ioan 14:16
- Manifestare adâncită a sfințeniei și o mai clară manifestare a caracterului Domnului Isus în viața celui botezat cu Duhul

3. Dovada esențială - mărturia pentru Domnul

Domnul Isus pune primirea Botezului cu Duhul în strânsă legătură cu mărturisirea evangheliei. FA 1:8. Aceasta este dovada esențială.

Întrebări legate de dovezile Botezului cu Duhul Sfânt:

- Este posibil să fii botezat cu Duhul Sfânt și fără să fi vorbit în altă limbă?
- De ce este prezentă vorbire în altă limbă la Botezul cu Duhul Sfânt?

X. Bazele botezului cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență care se realizează prin combinarea a doi factori esențiali:

- factorul divin
- și factorul uman

1. Baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt

Baza obiectivă este reprezentată de ceea ce este esențial să fie făcut de Domnul Isus pentru ca botezul cu Duhul să fie posibil. Există trei lucrări hristice din care deriva trei binecuvântări fundamentale pentru viața creștină

- Moartea lui Isus – iertarea păcatelor
- Învierea lui Isus – nașterea din nou
- Înălțarea lui Isus – coborârea Duhului (botezul cu Duhul)

Prima binecuvântare care deriva din înălțarea la cer a lui Isus constă în posibilitatea ca omul păcătos să primească Duhul și să devină templu al Duhului. Aici vorbim de primirea Duhului cu ocazia devenirii ca si copil al lui Dumnezeu dar și despre umplerea cu Duhul care se realizează în momentul botezului cu Duhul.

Scriptura arată că înălțarea lui Isus este evenimentul care declanșează posibilitatea primirii Duhului

- *Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?” Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima. Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. (Ioan 16:5-7)*
- *Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit. (Ioan 7:38-39)*
- *Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți. (Faptele apostolilor 2:32-33)*

Așadar, siguranța primirii Duhului se bazează pe certitudinea proslăvirii lui Isus. Înălțarea lui Isus este baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt

2. Baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt

a) Convertire - Fapte 2,38 „Pocățiți-vă, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

b) Conformare - Fapte 5,32 „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

c) Cerere - Luca 11,13 „Deci, dacă voi, cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

d) Credință - Ioan 7,39 „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.”

XI. Cum se primește botezul cu Duhul Sfânt

1. Modalități de primire a botezului cu Duhul Sfânt

Scriptura prezintă trei situații sau modalități în care s-a primit Botezul cu Duhul Sfânt. Aceste situații sunt următoarele:

a) În timpul rugăciunii și prin rugăciune

Luca ne învață că primirea Duhului se face în contextul rugăciunii. Argumentele care susțin această afirmație se găsesc în:

- Luca 3,21 – Duhul a venit peste Isus nu în timp ce se boteza, ci în timp ce se ruga
- Luca 4,4,14 – plinătatea puterii Duhului peste Isus a fost asociată cu rugăciunea și postul
- Luca 11,1-13 – tatăl va da Duhul celor ce i-l cer
- Luca 24,49; 53 și Fapte 1,4; 12-14
- Fapte 4,31
- Fapte 8,14-25
- Fapte 9,17-22
- Fapte 19,1-7

b) Prin rugăciune cu punerea mâinilor

Dacă ne uităm la cele patru întâmplări din Faptele Apostolilor unde este vorba despre patru grupuri de oameni care primesc botezul cu Duhul Sfânt, este interesant de notat faptul că, în două dintre aceste situații, Duhul Sfânt a fost primit prin punerea mâinilor. Samaritenii au primit Duhul Sfânt atunci când apostolii și-au pus mâinile peste ei (Fapte. Ap. 8: 17 - 18) și de asemenea ucenicii din Efes au primit Duhul Sfânt atunci când Pavel și-a pus mâinile peste ei (Fapte. Ap. 9: 17). Într-adevăr însuși apostolul Pavel a fost umplut cu Duhul Sfânt atunci când Anania și-a pus mâinile peste el (Fapte. Ap. 9: 17) deși relatarea lui Luca de aici este mai puțin detaliată decât în alte pasaje.

De fapt, doar în ziua de Rusalii și la Cezarea, Duhul Sfânt a fost primit fără punerea mâinilor. Argumentul pentru acest fapt este că în aceste două situații au fost motive speciale. Rusaliile reprezintă prima ocazie când ucenicii lui Isus au primit Duhul Sfânt, deci acolo nu era nimeni care să-și pună mâinile peste ei. În cazul casei lui Corneliu, cei care au primit Duhul Sfânt erau dintre Neamuri, iar faptul că Duhul Sfânt a fost dat fără punerea mâinilor poate fi înțeles foarte bine ca fiind un indiciu în plus că Dumnezeu i-a acceptat (Fapte. Ap. 10: 47, 11: 15 - 18).

De aici se presupune că modalitatea obișnuită de primire a Duhului Sfânt este prin punerea mâinilor. Sunt însă și cazuri în care oamenii sunt botezați cu Duhul Sfânt fără punerea mâinilor și aceasta se întâmplă dacă Dumnezeu are anumite scopuri speciale pentru situația lor. Deci, vorbind în general, dacă tu cauți să primești botezul cu Duhul Sfânt, te-aș încuraja să soliciți punerea mâinilor.

c) În timpul rostirii unei predici

Aici notăm cazul lui Corneliu și a celor din casa lui, conform FA 10.

2. Ce trebuie făcut în mod practic pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt

Importanța primirii Duhului Sfânt este accentuată de faptul că, imediat după ce apostolul Pavel a câștigat pentru Hristos pe ucenicii din Efes, prima întrebare pe care a pus-o ucenicilor a fost: "*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*". Un același simț al urgenței poate fi văzut în Fapte. Ap. 8. În acest capitol citim că, imediat după ce apostolii au auzit că samaritenii au devenit creștini, au trimis la ei pe Petru și Ioan pentru ca să poată primi Duhul Sfânt (versetele 14 - 16).

În mod concret trebuie să facem următorii pași :

- 1)** *Trebuie să crezi că botezul cu Duhul este pentru tine*
- 2)** *Trebuie să ai o dorință intensă pentru a fii botezat cu Duhul*

- 3) *Trebuie să te rogi pentru a fi botezat cu Duhul Sfânt*
- 4) *Trebuie să fii convins că botezul cu Duhul nu e meritul tău, ci este darul lui Dumnezeu*
- 5) *Lasă suveranitatea lui Dumnezeu să lucreze în viața ta*
- 6) *Lasă-ți mintea și inima la dispoziția Duhului Sfânt*
- 7) *Fii perseverent în rugăciune*
- 8) *Mărturisește orice păcat de care îți amintești și care te apasă*
- 9) *Părăsește orice păcat*
- 10) *Trebuie să accepți să începi să vorbești în altă limbă*
- 11) *Cultivă o atmosferă de rugăciune și laudă la adresa lui Dumnezeu*
- 12) *Participă la întâlnirile de rugăciune stăruitoare din Biserică*

XII. Menținerea plinătății Duhului Sfânt

Biblia ne arată clar că odată ce am primit darul Duhului Sfânt, responsabilitatea menținerii plinătății Duhului Sfânt ne revine nouă. Ucenicilor din Efes, pecetluiți cu Duhul Sfânt după ce au crezut (Ef. 1: 13), li se poruncește "*fiți plini de Duh!*" (Fapte. Ap. 5: 18). În mod asemănător, Apostolul Pavel îi spune lui Timotei: "*De aceea îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele. Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință*" (Ef. 1: 6, 7).

Din aceste două versete, reiese clar că deși prima dată Timotei a primit Duhul Sfânt prin punerea mâinilor lui Pavel, Pavel nu se aștepta ca Timotei să aibă în continuare nevoie de punerea mâinilor pentru menținerea plinătății. Din moment ce a primit focul Duhului Sfânt, Timotei era responsabil pentru întreținerea lui.

Desigur că putem fi mișcați emoțional, asemenea ucenicilor când au fost umpluți cu Duhul Sfânt (Fapte. Ap. 13: 52). Atunci când Duhul Sfânt vine peste noi putem să experimentăm chiar senzații fizice puternice. Este posibil, deși contextul nu pretinde o asemenea interpretare, că ucenicii în Ziua Rusaliilor au părut a fi beți. Totuși, orice senzație fizică am experimenta la prima umplere cu Duhul Sfânt, nu înseamnă că această experiență se va repeta neapărat și la umplerile ulterioare cu Duhul Sfânt. Atunci când vrem să primim Duhul Sfânt sau vrem să menținem plinătatea Duhului Sfânt, nu trebuie să căutăm manifestări fizice sau emoționale. Acestea pot avea loc, însă, în mod esențial, Duhul Sfânt este primit prin credință și nu prin sentimente.

Așadar, cum putem menține plinătatea Duhului Sfânt zi de zi? Acest lucru este posibil numai dacă folosim darul lui Dumnezeu în scopurile pentru care a fost dat: rugăciune, închinare și mărturisire.

a) Rugăciunea

Ucenicii au fost umpluți cu Duhul Sfânt prima dată în timp ce se rugau (Fapte. Ap. 1: 14; 2: 1-4). O a doua umplere cu Duhul Sfânt s-a întâmplat tot în timp ce se rugau (Fapte. Ap. 4: 31). Viața noastră de rugăciune este de mare importanță în legătură cu menținerea plinătății Duhului Sfânt. Desigur că trebuie să ne rugăm cu mintea noastră, în limba maternă, dar trebuie să ne rugăm și cu duhul, în alte limbi. Prin vorbirea în limbi - dar primit inițial atunci când am fost botezați cu Duhul Sfânt - trebuie să înflăcăram zilnic darul Duhului Sfânt zidindu-ne pe noi înșine din punct de vedere spiritual.

În 1Cor. 14: 4, apostolul Pavel ne spune: "*cine vorbește în altă limbă, se zidește pe sine însuși*". Apostolul Iuda ne spune în Iuda 20 "*...zidiți-vă sufletește pe credința voastră prea sfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt...*".

Este demn de reținut faptul că vorbirea în alte limbi nu este ceva ce ni se întâmplă. Vorbirea în alte limbi este ceva ce noi facem. Așa cum, în mod voluntar, ne rugăm cu mintea, tot așa, în mod deliberat, trebuie să ne rugăm cu Duhul nostru (în alte limbi). Noi trebuie să ne rugăm în alte limbi regulat și frecvent.

b) Închinarea

De asemenea, închinarea este foarte importantă atunci când căutăm să menținem plinătatea Duhului Sfânt în viețile noastre. Apostolul Pavel spune în Ef. 5: 18 - 19:

"Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului".

Atât închinarea particulară cât și cea publică sunt amintite aici în legătură cu menținerea plinătății Duhului Sfânt. Este trist faptul că se pare că unii creștini dau expresie închinării lor doar în public. Viața plină de Duhul Sfânt este o viață plină de laudă la adresa lui Dumnezeu, tot atât de mult în particular cât și în public. Vorbirea în alte limbi ne va ajuta și în închinarea noastră particulară înaintea lui Dumnezeu deoarece așa cum ne putem ruga cu duhul, putem să și cântăm cu Duhul.

Una dintre funcțiile vorbirii în alte limbi este glorificarea lui Dumnezeu (Fapte. Ap. 10: 46). Așadar, vorbirea în alte limbi este un ajutor valoros în închinare, în special atunci când ne este greu să exprimăm în cuvintele limbii noastre măreția lui Dumnezeu.

Totuși, vorbirea în alte limbi nu este valoroasă doar în experiențele "de pe vârful muntelui" ale vieții creștine. Vorbirea în alte limbi este extrem de prețioasă și în experiențele vieții creștine din "vale". De obicei, atunci când ne simțim slăbiți din punct de vedere spiritual nu simțim dorința de a vorbi în alte limbi. Din contra, suntem ispitiți să credem că este irelevant sau că hulim pe Dumnezeu dacă vorbim în alte limbi atunci când suntem atât de jos din punct de vedere spiritual. Însa, exact acesta este momentul când trebuie să vorbim în alte limbi. Vorbirea în alte limbi ne zidește lăuntric (1Cor. 14: 4). Apostolul Pavel nu spune că ne vom *simți* zidiți, ci ne spune că vom *fi* zidiți! De aceea, timpul nostru zilnic de rugăciune ar trebui să includă și un timp de laudă. Nu simțim întotdeauna dorința de a-L lăuda pe Dumnezeu, dar trebuie să-L binecuvântăm pe Domnul în orice vreme. Oricare ar fi împrejurările în care ne aflăm, Dumnezeu este întotdeauna vrednic să I ne închinăm.

c) Mărturia

Un alt scop pentru care Dumnezeu ne-a umplut cu Duhul Sfânt este acela de a mărturisi pe Isus Hristos (Fapte. Ap. 1: 8). Duhul Sfânt nu ne va constrânge niciodată să-L mărturisim pe Hristos, dar va împuternici mărturisirea noastră atunci când vom mărturisi. Nu este surprinzător că unii creștini eșuează în încercarea de menținere a plinătății Duhului în viețile lor! Ei eșuează pentru că nu folosesc darul Duhului Sfânt în scopul pentru care a fost dat. Fiecare creștin adevărat ar trebui să dorească să spună altora despre Isus. Duhul Sfânt este Acela care ne dă putere să mărturisim pe Isus. Dacă vom asculta poruncile Lui, El va confirma cuvintele noastre, iar aceia care au nevoie de Isus vor putea să-L găsească.

d) Stăruința în ascultare

XIII. Întrebări tulburătoare legate de Botezul cu Duhul Sfânt

Următoarele cinci întrebări frământă adesea mintea celor care caută plinătatea Duhului în viața lor:

1. Dar dacă primesc un duh străin?
2. Cum să înțeleg manifestările care însoțesc Botezul cu Duhul Sfânt?
3. Cum pot să știu dacă vorbirea mea în altă limbă este autentică?
4. Mi-e teamă că m-am înșelat?
5. Nu sunt sigur ca am fost botezat cu Duhul Sfânt. Ce să fac eu în acest caz?

Capitolul VI. Darurile Duhului Sfânt

În continuare vom studia problema darurilor spirituale. Scopul nostru nu este să facem doar teologia darurilor spirituale, ci scopul nostru este să identificăm fiecare darul nostru spiritual și să învățăm să îl folosim în lucrarea Domnului prin biserică.

I. Ce sunt darurile spirituale

- 1Cor 12 își propune să definească darurile duhovnicești
- aici avem 4 cuvinte diferite
  - a. v.1- **pneumatika** – spiritual – subliniază caracterul, sunt spirituale nu materiale
  - b. v.4 - **charismata** – har, favoare, ajutor – daruri ale harului – originea
  - c. v.5 - **diakonia** – slujbă, slujire – scopul
  - d. v.6 - **energeimata** – lucrări sau puteri –esența, natura lor

Definiție: Darurile Duhovnicești sunt lucrările sau puterile (energeimata) cu care este înzestrat un credincios pe cale spirituală, supranaturală (pneumatica) de către Duhul Sfânt, prin harul (carismata) lui Dumnezeu, pentru a sluji (diakoniai) spre folosul altora în vederea zidirii Bisericii lui Dumnezeu.

Vom defini darurile spirituale după cum urmează:

1) Darurile spirituale sunt împărțite de Duhul Sfânt

- Darurile spirituale sunt înzestrări divine. Ele sunt abilități spirituale pe care Dumnezeu ni le-a dat cu scopul de a ne aduce contribuția unică în trupul lui Hristos.
- Darurile sunt împărțite de Duhul Sfânt – „și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora” (1Cor 12,7). *Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.* (1 Corinteni 12:11)

2) Darurile spirituale nu sunt semne ale nivelului spiritual sau ale confirmării proprii, ci revelarea lui Dumnezeu în Biserică

3) Darurile spirituale sunt împărțite fiecărui credincios, în conformitate cu planul și harul lui Dumnezeu

- *Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.* (1 Corinteni 12:7)
- Fiecare credincios are cel puțin un dar duhovnicesc și are loc în slujire în trupul lui Hristos
- Fiecare credincios este un lucrător, prin urmare are o lucrare de la Dumnezeu
- *Acum, dar, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.* (1 Cor. 12:18)
- *Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.* (1 Petru 4:10)
- Dumnezeu a selectat cu grijă darul spiritual și locul de slujire pentru fiecare credincios
- Fiecăruia dintre noi i s-a încredințat un rol unic

4) Darurile spirituale sunt date pentru binele comun al Bisericii lui Hristos

- Darurile spirituale sunt date pentru slujirea altora. Ele nu sunt date pentru folosul personal
- *Și fiecareia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. (1 Corinteni 12:7)*
- *Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. (1 Petru 4:10)*

5) Darurile spirituale pot avea caracter supranatural (independente de abilitățile naturale) sau caracter natural (înrudite cu abilitățile naturale)

- Darurile spirituale sunt de două feluri:
  - Unele au caracter supranatural – aici se încadrează în special darurile din 1Cor. 7, 8-10
  - Altele au caracter natural – ele sunt cultivate de Duhul în domeniul abilităților naturale. Din această categorie sunt darurile din Romani 12,6-8
- Atât darurile spirituale naturale, cât și cele supranaturale pot fi primite doar de către cei credincioși, doar de către cei în care locuiește Duhul Sfânt.
- **Discuție:** raportul dintre darurile spirituale și abilitățile și talentele naturale

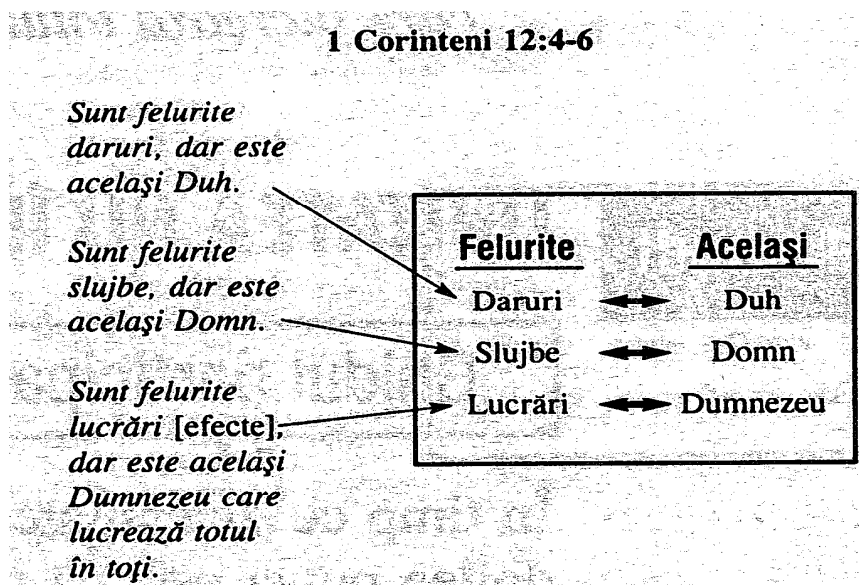
II. Clasificarea darurilor spirituale

- 1Cor 12, 4-6 subliniază cuvântul „felurite”. Acest cuvânt apare de trei ori, și de fiecare dată se referă la lucrarea variată pe care Dumnezeu o are
- Pentru o clasificare corectă a darurilor spirituale vom folosi trei criterii:
  - Criteriul originii – cine le dă?
  - Criteriul scopului – cum se manifestă?
  - Criteriul naturii lor – raportul darurilor cu abilitățile naturale

Sunt **felurite daruri** carisma,twn, dar este **același** Duh;

sunt **felurite slujbe** diakoniw/n, dar este **același** Domn;

sunt **felurite lucrări** evnerghma,twn, dar este **același** D-zeu,
care lucrează totul în toți.

Există trei feluri de echipări duhovnicești

- Cele trei feluri de echipări sunt desemnate prin cuvintele:
  - Daruri

- Slujbe
- Lucrări
- Avem în NT alte texte care ne vor ajuta să identificăm la ce se referă acești trei termeni
  - a. Slujbe „diaconia”**– Ef 4,11: apostoli, prooroci, evangheliști, păstori și învățători - slujbele presupun darurile supranaturale în contextul abilităților naturale
  - b. Lucrări „energeima”** Rom 12,4 : d. cârmuirii, îmbărbătării, slujirii, ospitalității, milei, ajutorărilor - lucrările sunt daruri naturale folosite sub ungera Duhului
  - c. Daruri „charismata”** – 1Cor12, 8-10 - darurile sunt 100% supranaturale

Observație: Botezul cu Duhul este baza pentru primirea darurilor supranaturale. Pentru ca cineva să manifeste darurile din 1Cor 12 trebuie să fie obligatoriu botezat cu Duhul. Aceste daruri sunt absolut supranaturale.

III. Identificarea darurilor spirituale menționate în Biblie

- Texte din Biblie care vorbesc despre darurile spirituale:

1. 1 Corinteni 12, 8-10

„De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh; altuia credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.” (1 Cor.12:8-11).

Daruri menționate:

- 1) Cuvântul despre înțelepciune
- 2) Cuvântul cunoștinței
- 3) Darul credinței
- 4) Darul tămăduirilor
- 5) Darul minunilor
- 6) Darul prorociei
- 7) Darul deosebirii duhurilor
- 8) Darul vorbirii în limbi
- 9) Darul tălmăcirii limbilor

2. 1 Corinteni 12:28

Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi. (1 Corinteni 12:28)

Daruri menționate:

- 1) Apostolia
- 2) Darul de învățător
- 3) Darul ajutorărilor
- 4) Darul administrării

3. Romani 12, 6-8

„Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul prorociei, să-l întrebuițeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții, să se țină de învățatură. Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de îmbărbătare. Cine dă, să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește, să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie.” (Romani 12:6-8) Daruri menționate:

- 14) Darul îmbărbătării (încurajarea)
- 15) Darul dărniceii

16) Darul conducerii

17) Darul milosteniei

4. **Efeseni 4,11** „Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători“ (Efeseni 4:11)

Daruri menționate:

18) Darul (chemarea) de evanghelist

19) Darul păstoririi (chemarea de păstor)

5. **1Petru 4,9 -10**

Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit. (1 Petru 4:9-10)

Daruri menționate:

20) Darul ospitalității

6. **Exodul 31:3**

L-am umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări, (Exodul 31:3)

Daruri menționate:

21) Darul îndemnării

7. **1 Timotei 2:1-2**

Vă îndemn, dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea. (1 Timotei 2:1-2)

Daruri menționate:

22) Darul mijlocirii în rugăciune – deși toți creștinii sunt chemați să se roage, totuși sunt persoane care simt o chemare cu totul aparte pentru această lucrare

8. **Psalmi 150:3-5**

Lăudați-L cu sunet de trâmbiță, lăudați-L cu lăuta și harpa! Lăudați-L cu timpane și cu jocuri, lăudați-L cântând cu instrumente cu corzi și cu cavatul. Lăudați-L cu chimvale sunătoare, lăudați-L cu chimvale zăngănitore! (Psalmi 150:3-5)

Daruri menționate:

23) Darul comunicării artistice (muzică, poezie)

Observație: Lista darurilor spirituale nu este completă. Este posibil să mai existe și alte daruri ale Duhului: Ex.: darul celibatului (Matei 19, 10-12), consilierea, exorcizarea, sărăcia voluntară, martirajul

Concluzie:

1) Cuvântul despre înțelepciune	6) Darul prorociei
2) Cuvântul cunoștinței	7) Darul deosebirii duhurilor
3) Darul credinței	8) Darul vorbirii în limbi
4) Darul tămăduirilor	9) Darul tălmăcirii limbilor
5) Darul minunilor	10) Apostolia
11) Darul de învățător	18) Darul (chemarea) de evanghelist
12) Darul ajutorărilor	19) Darul păstoririi (chemarea de păstor)
13) Darul administrării	20) Darul ospitalității
14) Darul îmbărbătăririi (încurajarea)	21) Darul îndemnării
15) Darul dărnicii	22) Darul mijlocirii în rugăciune
16) Darul conducerii	23) Darul comunicării artistice (muzică, poezie)
17) Darul milosteniei	

Darurile Duhului de manifestare supranaturală (carismele) 1Corinteni 12, 8-10**I. Caracteristici ale darurilor de manifestare supranaturală**

- 1) Carismele Duhului nu sunt talente naturale înnăscute sau dobândite
- 2) Carismele Duhului au un profund caracter supranatural
- 3) Carismele Duhului sunt manifestări spontane ale Duhului Sfânt
- 4) Primirea carismelor Duhului este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt

II. Clasificarea carismelor Duhului Sfânt

Carismele Duhului se regăsesc în textul din 1Corinteni 12, 8-10. Cele nouă daruri ale Duhului se împart în trei categorii:

- 1) **Daruri de descoperire**
  - a) Darul unui cuvânt de înțelepciune
  - b) Darul cuvântului cunoștinței
  - c) Darul deosebirii duhurilor
- 2) **Daruri de putere**
  - a) Darul credinței
  - b) Darurile tămăduirilor
  - c) Darurile minunilor
- 3) **Daruri de inspirație**
  - a) Darul profeției
  - b) Darul vorbirii în limbi
  - c) Darul tălmăcirii limbilor

III. Sensul și lucrarea carismelor Duhului Sfânt**1) Daruri de descoperire****a) Darul unui cuvânt de înțelepciune*****Ce este înțelepciunea?***

Înțelepciunea este:

- Artă de a decide corect
- Capacitatea de a da un sfat bun în anumite situații
- Cunoașterea realității, tact, echilibru
- Abilitatea de a aplica cunoștințele pentru a determina și planifica viitorul
- Capacitatea de a privi în perspectivă și de a anticipa cursul evenimentelor
- Capacitatea de a judeca și aprecia corect

Ce nu este darul unui cuvânt de înțelepciune

- Nu este înțelepciune în problemele vieții sau iscusință administrativă
- Nu are ca sursă inteligența și educația ci inspirația divină

- Nu este dezvoltarea înțelepciunii naturale a omului
- Nu are ca fundament experiența personală de viață

Ce este darul unui cuvânt de înțelepciune

Observație: expresia din greacă „logos sofias” nu are articol hotărât și din Acest motiv trebuie tradusă cu „un cuvânt de înțelepciune”.

Definiție: Darul este o rostire supranaturală a unui mesaj specific, dat de Duhul într-un moment specific, ce manifestă înțelepciunea lui Dumnezeu, într-o situație specifică. Acest dar se poate manifesta printr-o persoană care s-ar putea să nu fie renumită ca având o înțelepciune nativă renumită. Este darul pe care l-a avut Moise, care i-a fost transmis lui Iosua și pe care l-a cerut Solomon.

Oamenii cu acest dar:

- Rostesc sub inspirația Duhului, în mod spontan, un cuvânt plin de înțelepciunea lui Dumnezeu
- Oferă un răspuns plin de înțelepciunea lui Dumnezeu problemelor supărătoare din biserică – un răspuns care că unească și să edifice biserica
- Oferă în mod spontan sfaturi pline de înțelepciunea lui Dumnezeu, sfaturi cu mult mai profunde decât înțelepciunea lor umană nativă
- Sunt inspirați spontan și supranatural de Duhul cum să acționeze în momente de criză și cum să ia decizii importante
- oferă soluții divine în mijlocul conflictului și confuziei
- aud vocea călăuzitoare a Duhului Sfânt referitoare la soluția cea mai bună a lui Dumnezeu pentru o situație dată;

Cum operează Darul unui cuvânt de înțelepciune?

- Faptele A. 6:1-6 – înțelepciunea dată apostolilor de a așeza în slujbă diaconi
- Faptele A. 6,9-10 – Înțelepciunea cu care vorbea Ștefan
- Faptele A. 15:23-29 – Înțelepciunea dată lui Iacov la Conciliul din Ierusalim

Ilustrație: cuvântul de înțelepciune rostit de un pastor pentecostal în cadrul unei ședințe pastorale convocate de împuternicitul cultelor pe județul Timiș (economisirea energiei electrice)

b) Darul unui cuvânt de cunoștință

Ce este cunoștința?

- Cunoștința înseamnă a ști ceva ce s-a întâmplat, a cunoaște ceva ascuns.
- Cunoștința presupune acumularea informațiilor despre fapte, vorbe, atitudini, stări, experiențe trecute.
- A cunoaște are de a face cu ceea ce cineva știe. A cunoaște înseamnă a fi informat cu exactitate.
- Cu alte cuvinte domeniul pe care îl acoperă cunoștința este trecutul

Ce nu este darul unui cuvânt de cunoștință

i. Nu e cunoaștere umană naturală

- Pentru a exprima cunoaștere umană naturală nu e nevoie de a opera darul Duhului, este suficient să opereze inteligența umană.
- Această cunoaștere se capătă ca urmare a informării personale

ii. Nu e cunoștință dobândită prin studiu sau cercetare

- Cunoștința căpătată prin studiu personal este rezultatul unei munci susținute, Darul cuvântului cunoștinței este un dar de inspirație, cunoștința vine într-un mod spontan și fără efort din partea celui care are darul

iii. Nu e cunoaștere ce vine ca urmare a primirii unor informații din surse umane sau chiar demonice

- Informațiile pot veni către noi din patru surse diferite:
  - Din partea unor oameni care ne informează
  - Urmare a unor investigații personale
  - Din surse demonice, prin ghicitorie și ocultism
  - De la Duhul Sfânt prin inspirație supranaturală
- Darul Cuvântului cunoștinței este exprimarea cunoștinței căpătată ca urmare a inspirației divine

iv. Nu este dată de cunoștința pe care o are un om matur, experimentat

- Un om matur, experimentat poate exprima în anumite momente cunoștințe pe care altcineva mai puțin experimentat sau informat nu le va putea spune
- Greutatea pe care o aduce în viața unui om maturitatea și experiența sunt foarte importante, însă darul duhului nu aparține acestei sfere.

v. Nu e darul de a predica în mod deosebit din Scriptură

- Există multe voci care propun că darul cuvântului cunoștinței are de a face cu o cunoaștere a adevărilor adânci ale Scripturii
- Se spune că Darul Cuvântului Cunoștinței este o descoperire specială a Duhului Sfânt despre lucruri deosebite din Scriptură. Prin Duhul anumite lucruri devin deodată vii și capătă într-o anumită situație o importanță deosebită.
- Această opinie produce confuzie între darul unui cuvânt de cunoștință și slujba de învățător și cunoașterea căpătată din Scriptură datorită studiului personal

Ce este darul unui cuvânt de cunoștință

Observație: expresia din greacă „logos gnoseos” nu are articol hotărât și din Acest motiv trebuie tradusă cu „un cuvânt de cunoștință”.

Definiție: Este un dar care se referă la o rostire inspirată de Duhul Sfânt, prin care se descoperă ceva ascuns din trecutul sau prezentul cuiva. Este un dar al revelației personale supranaturale, dar prin care cineva poate să demaște ceva din trecut, o boală, o nevoie sau să sublinieze anumite lucruri care nu sunt în regulă. Prin intermediul acestui dar se știe prin Duhul ce s-a întâmplat, ce se ascunde într-o inimă. Cunoștința poate fi primită prin revelație interioară, prin vise sau prin viziuni.

Oamenii cu acest dar:

- Exprimă o cunoștință cu privire la trecutul sau prezentul cuiva sau cu privire la o anumită situație, cunoștință primită pe cale supranaturală
- Cunosc în mod spontan, prin inspirația Duhului, informații despre un anumit subiect sau despre o anumită persoană
- Dobândesc o cunoaștere la care nu ar fi putut ajunge niciodată prin mijloace naturale sau prin eforturile sale umane
- Experimentează o revelație personală supranaturală prin care este demascat ceva din trecut, o boală, o nevoie sau sunt subliniate anumite lucruri care nu sunt în regulă
- În mod spontan, prin Duhul, știu ce s-a întâmplat, ce se ascunde într-o inimă, cunosc anumite fapte despre care nu au avut informații anterioare.
- Primesc informația cunoștinței nu pe calea cercetării umane, ci prin revelație interioară, prin vise sau prin viziuni.

Cum operează Darul unui cuvânt de cunoștință?

- Cunoștința primită de profetul Elisei despre Ghehazi – 2Împărați 5,20-27
- Cunoștința primită de Petru despre Anania și Safira – Fapte 5,1-11
- Cunoștința primită de Anania despre convertirea lui Saul – Fapte 9,10-16

Ilustrație: Experiență relatată de David Yonggi Cho, *Duhul Sfânt – asociatul meu*, p.153

c) Darul deosebirii duhurilor

Realitatea și complexitatea lumii spirituale

- Lumea spirituală implică trei dimensiuni diferite:
  - *Dimensiunea divină:*
    - Dumnezeu
    - Puterile subordonate: Heruvimi, Serafimi, Arhangheli și Îngeri.
  - *Dimensiunea diabolică*
    - Satana
    - Puterile subordonate: căpetenii, domnii, stăpânitori ai întunericului acestei lumi, duhurile rele din locurile cerești și demoni.
  - *Dimensiunea umană* - Omul
- Aceste dimensiuni ale lumii spirituale indică faptul că există trei surse posibile din care poate veni o învățătură sau o descoperire:
  - *sursă divină* - duhul vine de la Dumnezeu
  - *sursă diabolică* - duhul vine direct de la Satana sau unul din demonii săi
  - *sursă umană* - duhul vine din poftele și inima omului însuși.

Ce nu este darul deosebirii duhurilor

- Nu este o simplă discernere personală între fals și veritabil
- Nu este judecata noastră în a deosebi binele de rău
- Nu este o cunoaștere psihologică sau citirea gândurilor cuiva

- Nu are de a face cu scepticismul, prejudecățile și necredința cuiva în ceea ce privește darurile Duhului
- Ce este darul deosebirii duhurilor**

Observație: în limba greacă avem expresia „diakriseis pneumatou”. Expresia are sensul de: a discerne, a judeca, a deosebi, vedere în lumea spirituală.

Definiție: Este darul lui Dumnezeu supranatural prin care cineva, prin inspirația Duhului, poate discerne sursa spirituală (duhul) din care vine un mesaj, o descoperire, o învățătură sau lucrarea unei persoane. Cel care are darul deosebiri duhurilor primește descoperirea prin revelație interioară, vis de noapte sau prin vedenie.

Oamenii cu acest dar:

- Au capacitatea de a vedea și auzi în lumea spirituală și astfel cunosc prin Duhul sursa spirituală din care vine un mesaj sau o descoperire
- Primesc revelație supranaturală, prin vedenie, sau privire în inimă, pentru a cunoaște din ce duh vorbește sau acționează o anumită persoană
- Experimentează o neliniște spirituală interioară în prezența activității spirituale false și primesc cunoștință divină prin Duhul cu privire la sursa spirituală din care vine o activitate spirituală
- Primesc de la Duhul autoritatea de a denunța și elimina duhul rău din spatele unei lucrări

Cum operează Darul deosebirii duhurilor?

- Descoperirea și denunțarea duhului de minciună de către Mica – 1Împ. 22,13-25
- Descoperirea inimii întunecate a lui Simon Magul de către Petru – Fapte 8,18-23
- Identificarea și denunțarea duhului de ghicire de către Pavel - Fapte 16,16-18

Ilustrație: Experiență relatată de Ulonska, *Darurile Duhului Sfânt*, p.85

2) Daruri de putere

a) Darul credinței

Ce nu este darul credinței

- Darul credinței nu este credința care duce la mântuire
- Darul credinței nu este credința ca roadă a Duhului
- Darul credinței nu este optimismul natural și ușurința de a face diferite lucrări
- Darul credinței nu este credința ca învățătură sănătoasă (Iuda 1,3)

Ce este darul credinței

Observație: Expresia grecească „pistis en to pneumati” – „credința prin același Duh”, arată că darul credinței nu are sursă naturală, ci are ca sursă intervenția supranaturală a Duhului Sfânt, care înzestreaază pe credinciosul cu carisma credinței cu o credință supranaturală.

Definiție: Darul credinței este înzestrarea divină credinciosului cu convingerea supranaturală că Dumnezeu va lucra, în ciuda tuturor circumstanțelor nefavorabile.

Darul credinței:

- este o credință supranaturală care oferă unui credincios CERTITUDINEA DIVINĂ că ceva miraculos ESTE pe cale să se întâmple, că Dumnezeu dorește să-l folosească pe acel credincios ca instrument prin care se va face ceva supranatural.
- îl determină ÎNTOTDEAUNA pe credincios să facă niște pași hotărâți, în așa fel încât voia lui Dumnezeu să poată fi îndeplinită, în mod miraculos.
- Este o credință dată prin Duhul, nu credinciosul crede, ci Duhul credinței din el
- E o atingere deosebită a Duhului prin care se primește viziunea a ceea ce trebuie făcut însoțită de convingerea că se va face în Numele lui Isus.
- E credința îndrăzneță care lasă urme. Prin ea au loc experiențe extraordinare prin care Dumnezeu este slăvit și Biserica este zidită

Oamenii cu acest dar:

- cred în promisiunile lui Dumnezeu și îi inspiră și pe alții să facă la fel;
- acționează pe baza convingerii depline în capacitatea lui Dumnezeu de a înlătura obstacolele;
- manifestă o atitudine de încredere în voia lui Dumnezeu și în promisiunile Sale;
- promovează cauza lui Hristos pentru că ei merg înainte atunci când alții se poticnesc;
- cer de la Dumnezeu tot ceea ce este necesar și au încredere în resursele Lui.

Cum operează Darul credinței?

- Credința lui Ilie pe Carmel – 1Împărați 18,16-40
- Credința lui Pavel că vor fi salvați în mijlocul furtunii – Fapte 27, 20-26

b) Darurile tămăduirilor

Definiție: Darurile de vindecare – sunt capacitățile supranaturale de a-i vindeca pe cei bolnavi de diferite suferințe fizice, psihice, emoționale sau sufletești. Acesta este darul însănătoșirii într-un mod supranatural a celor care sunt bolnavi. Darurile vindecărilor sunt semne pentru propovăduirea Evangheliei.

Observație: Expresia grecească din 1Cor. 12,9 este un plural: „charismata hiamaton”, se traduce “darurile vindecărilor”.

Acest plural, **pluralitatea darurilor**, semnifică următoarele două lucruri:

- Sunt mai multe daruri ale vindecărilor. Este posibil ca aceste daruri să fie specializate pe categorii de boli. Așa se explică faptul că nu toți pentru cei care se roagă cei cu daruri se vindecă. E posibil ca cel ce se roagă să fie echipat doar cu o anumită categorie de daruri pentru o anumită categorie de boli. **Darurile de vindecare sunt multiple, așa cum sunt și bolile.** Este posibil pentru o persoană să aibă dar(uri) pentru a vindeca numai anumite lucruri și nu altele?
- Darurile nu au un caracter permanent. Ele nu sunt date unui credincios o dată pentru totdeauna, ci fiecare manifestare a lui este un dar separat. Nu putem vorbi aici despre posesori ai darurilor de vindecare.

Oamenii cu acest dar:

- Sunt inspirați și împuterniciți de Duhul Sfânt să aducă vindecare celor bolnavi și neputincioși;
- autentifică mesajul Evangheliei prin vindecare: folosesc acest dar ca și ocazie de a comunica un adevăr biblic și de a-L glorifica pe Dumnezeu;
- se roagă, își pun mâinile peste bolnavi, sau rostesc cuvinte ale credinței care aduc în mod miraculos vindecare în trupul persoanelor respective.

Cum operează darurile vindecărilor?

- Vindecarea prin Petru a ologului de la poarta templului – Fapte 3,1-11
- Vindecarea prin Petru a ologului din Listra – Fapte 14,8

c) Darurile minunilor

Observație: Terminologia biblică referitoare la acest dar este foarte sugestivă. Expresia grecească este „energeimata dunameon”, este la plural și se traduce literal „lucrările (manifestările) puterilor”.

Ce sunt darurile minunilor?

- Înzestrări divine de a autentifica lucrarea și mesajul lui Dumnezeu prin intervenții supranaturale care îl glorifica pe Dumnezeu.
- Sunt puteri supranaturale venite de la Dumnezeu peste un credincios, puteri prin care sunt făcute minuni în Numele lui Isus
- Este darul prin care miracolul este efectiv realizat prin cel credincios. Puterea se desfășoară prin el
- Darul acoperă o gamă largă de manifestări care pot fi descrise ca fiind miraculoase
- Manifestarea acestui dar presupune întotdeauna realizarea unui eveniment miraculos. Ceva miraculos, spectaculos, se va realiza.

Prin darurile minunilor vor fi realizate

- i. Învieri din morți
  - ii. Eliberări de demoni sau scoaterea dracilor
  - iii. Miracole legate de ordinea naturii
  - iv. Eliberări de robia păcatului și alte poveri spirituale
- Notăm aici eliberări de puterea patimilor și a tot felul de robii spirituale
  - Robii legate de curvie, pornografie, vrăjitorie, furt
  - Eliberări de depresie, îndoieli, frică și alte fobii
  - v. Miracole legate de vindecări trupești
  - Aici notăm acele vindecări care se fac prin miracole izbitoare.
  - Anularea unor defecte sau handicapuri fizice cu care cel bolnav s-a născut
  - Vindecarea unor mădulare puternic afectate în diverse accidente: vindecarea urechii lui Malhu

Oamenii cu acest dar:

- rostesc adevărul lui Dumnezeu și acesta este autentificat prin faptul că este însoțit de o minune;
- aduc în ființă, sub inspirația Duhului, în Numele lui Isus, manifestări miraculoase: învieri din morți, eliberări de demoni, miracole legate de ordinea naturii, împlinirea miraculoasă a unor nevoi, eliberări de robia păcatului, corectarea unor malformații etc.

- afirmă ca Dumnezeu este sursa minunilor și îl slăvesc pe El;
- prin realizarea miracolelor vor zidi biserica și vor întări unitatea ei și umblarea ei în adevăr

Cum operează darurile minunilor?

- Minunea trecerii Mării Roșii de către Israel
- Minunea înmulțirii pâinilor de către Isus
- Minunea învierii Tabitei de către Petru

3) Daruri de inspirație

a) Darul prorociei

Observație: Terminologia grecească: *profeteia* - cuvântul este format din prepoziția *pro* și rădăcina verbală *phemi* – a vorbi pentru cineva, a vorbi în locul cuiva, ca reprezentant; expresia „așa vorbește Domnul”

Definiție: Darul prorociei este darul prin care un credincios este inspirat supranatural de Duhul Sfânt să vorbească oamenilor în numele lui Dumnezeu. Prin darul prorociei se rostește spontan mesaje inteligibile, în prezența unei adunări a poporului, pentru edificare, încurajare, sfătuire, muștrare și chiar anunțarea pedepsei divine și prevestirea viitorului.

Ce este darul prorociei:

i. Este o vorbire inspirată de către Duhul Sfânt în limba maternă a vorbitorului

ii. Este un dar diferit de lucrarea de predicare

- Unii spun că profeția este lucrarea de predicare
- Predica este predică, profeția este profeție. În predică pot exista elemente profetice, dar predica nu este exercitarea darului spontan al profeției
  - Profeția este o manifestare spontană, nepregătită
  - Predicarea este un act elaborat, premeditat, însoțit de pregătire anterioară

iii. Este un dar diferit de slujba de proroc

- Darul profeției și slujba de proroc sunt două manifestări diferite ale Duhului
- Slujba de proroc apare în Efeseni 4,11 alături de alte 4 slujbe
- Slujba este dată de Isus, darul este dat de Duhul
- Slujba este dată doar unora, darul profeției este disponibil tuturor credincioșilor – Efeseni 4,11, 1Cor 14,5
- Slujba de proroc presupune conlucrarea mai multor daruri ale Duhului, darul prorocirii este unul singur

iv. Este un dar la îndemâna fiecărui credincios

- 1Cor 14,20-25 și 30-31
- Ioel a profețit accesul tuturor credincioșilor la darul prorociei – fii și fiicele voastre vor proroci – Ioel 2,28-30
- Epistolele NT reflectă larga răspândire a acestui dar în cadrul bisericilor apostolice: Tesalonic, Roma, Corint, Efes, etc.

v. *Nu este un dar inspirat la nivelul Scripturilor.*

- Prorocirea nu este nicidecum infailibilă, profeția trebuie evaluată de către Biserică. Filtrul după care este evaluată este Scriptura
- O profeție venită prin darul prorociei nu este la nivelul inspirației Scripturilor. NT. învață să avem o atitudine de analiză și cercetare a profețiilor. „*Cât despre proroci, să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.*“ (1 Corinteni 14:29)

vi. *Darul prorociei nu se substituie autorității spirituale a Bisericii*

- Niciodată manifestarea darurilor spirituale nu vor putea substitui autoritatea spirituală a Bisericii, autoritate reprezentată prin slujitorii ordinați ai bisericii
- Manifestarea darurilor duhovnicești este supusă analizei slujitorilor lui Dumnezeu din Biserică (1 Ioan 4:4-6)
- Duhul prorociei venit de la Duhul Sfânt va recunoaște autoritatea spirituală a Bisericii
- Dacă cineva nu dorește să recunoască această autoritate spirituală, prin această atitudine dovedește că este călăuzit de un duh de rătăcire
- În ceea ce privește raportul cu autoritatea spirituală a Bisericii darul profeției:
  - nu indică alegerea unor slujitori pentru biserică
  - nu face doctrine pentru biserică
  - nu poate contribui la acuzarea cuiva de comiterea de păcate.

vii. *Darul prorociei nu este o abilitate permanentă*

- Există gândirea că dacă cineva a profețit o dată el va trebui să profețească pentru totdeauna. Profeția este un dar al Duhului. Fiecare manifestare este un dar separat.
- Noi nu suntem depozitarii darului profeției. Cu siguranță că acest dar se poate manifesta de mai multe ori prin aceeași persoană, și este de dorit să fie așa, dar acest lucru nu este o lege
- Profetul nu poate să proorocească atunci când el vrea. El este inspirat de către Duhul și nu poate sub nici o formă să controleze această inspirație.

Lucrarea și scopul darului prorociei

„*Cine proorocește, dimpotrivă, vorbește oamenilor, spre zidire, sfătuire și mângâiere. Cine vorbește în altă limbă, se zidește pe sine însuși; dar cine proorocește, zidește sufletește Biserica.*“ (1 Corinteni 14:3-4). Acest pasaj aduce în atenția noastră patru scopuri legate de darul prorociei:

i. *Edificarea* = a zidi, a construi (Mat.16:18) Dumnezeu dorește să ne zidească în El într-un templu sfânt. Prorocia ne zidește împreună în Dumnezeu.

ii. *Sfătuire* .Prorocia constituie rostirea unor cuvinte vibrante și înflăcărare ale lui Dumnezeu, direcționate spre o mulțime sau un singur credincios, insistând ca faptele lor rele să se schimbe în fapte bune. Dumnezeu folosește prorocia pentru a ne arăta iubirea Lui și a ne îndemna la fapte bune.

iii. *Mângâierea*. Prorocia poate fi folosită pentru a exprima compasiune și a ne susține în momente dificile. Prorocia ne ajută să așteptăm cu plăcere viitorul și să ne dea speranță când avem nevoie. Dumnezeu știe cum să ne mângâie.

iv. *Prezicerea evenimentelor viitoare și descoperirea unor taine* (Ioan 16:13)

În prorocia Vechiului Testament, în mai puțin de 15% din toate mesajele profetice se vorbește despre viitor. Mult mai frecventă era situația când acestea reprezentau o chemare a națiunii păcătoase la pocăință, la renunțarea de a comite răul și la întoarcere către Dumnezeu.

Forme de exprimare a darului prorociei

Darul prorociei se poate manifesta în mai multe forme (Ulonska, *Darurile Duhului Sfânt*, p. 69):

- i. *Prorocie kerigmatică* – profetul primește mesajul prin gânduri și prin vorbire inspirată de Duhul.
- ii. *Prorocie vizionară* – profetul primește mesajul prin vedenii. Vedeniile pot fi vedenii de noapte (ele capătă forma viselor de noapte) sau vedenii în timpul zilei (primite în stare de veghe – în timpul rugăciunii sau în cadrul altor activități conștiente)
- iii. *Prorocie auditivă* – profetul aude vocea Domnului și transmite mai departe mesajul primit
- iv. *Prorocie glosolică* – mesajul profetic vine ca o tălmăcire a limbilor. Unii profeți primesc mesajul prin darul vorbirii în alte limbi, urmând ca transpunerea în limba maternă să aibă loc prin darul tălmăcirii limbilor
- v. *Prorocie prin limbaj gestual* - această formă este mai des întâlnită la profeții din VT. În NT avem cazul profetului Agab (Fapte 21,11)

Oamenii cu acest dar:

- Sunt inspirați de Duhul să rostească mesaje spontane pentru zidire sfătuire și mângâiere sau chiar anunțarea unor judecăți divine și pedepse
- Primesc revelații de la Duhul în forma gândurilor interioare, viziune, vise, voce divină, inspirație interioară, revelații care conturează un mesaj clar pentru o persoană individuală sau pentru un grup de credincioși sau necredincioși
- Primesc revelații interioare de la Duhul cu privire la tainele inimii cuiva
- Primesc prin Duhul revelații cu privire la viitor, prevestind evenimente viitoare care se vor întâmpla
- Rămân sub autoritatea mesajului Scripturii și, prin mesajele lor, nu se substituie Bibliei
- Sunt caracterizați de un duh liniștit și blând, demonstrând deplină recunoaștere a autorității spirituale a bisericii și a slujitorilor bisericii (1Ioan 4,1-6)
- Cu toate că slujirea lor este spontană și inspirată de Duhul, ei au deplin control asupra facultăților lor mintale și pot administra în acord cu natura circumstanțelor manifestarea darului primit (Duhul prorocului este supus prorocului)

Cum operează darul profeției?

Ilustrație:

b) Darul vorbirii în limbi

- Darul vorbirii în alte limbi este un dar de actualitate. El se manifestă prin Duhul acolo unde copiii lui Dumnezeu caută cu credință lucrarea Duhului Sfânt.

Definiție: Înzestrarea divină de a vorbi, de a te închina, sau de a te ruga într-o limbă necunoscută. Oamenii cu acest dar pot primi în mod spontan un mesaj de la Dumnezeu, care este făcut de cunoscut Bisericii prin darul tălmăcirii.

4) Funcția vorbirii în altă limbă

- i. Semn al botezului cu Duhul Sfânt
- ii. Mijloc de comunicare în taină cu Dumnezeu – 1Cor 14, 2
- iii. Mijloc de edificare spirituală personală - 1Cor 14, 4
- iv. Mijloc prin care Dumnezeu este lăudat foarte frumos - 1Cor 14, 15-17
- v. Instrument prin care Dumnezeu transmite mesaje bisericii - 1Cor 14, 12-13

5) O contradicție aparentă

- La o privire atentă a textelor biblice se poate observa o posibilă contradicție
- O categorie de texte ne spune că vorbirea în limbi este pentru toți credincioșii
  - 1Corinteni 14,5
  - 1Corinteni 14,23
  - Botezul cu Duhul este pentru toți credincioși, vorbirea în limbi este semnul botezului, deci vorbirea în limbi este pentru toți creștinii
- O altă categorie de texte ne spune că vorbirea în limbi este rezervată doar unor credincioși
  - 1Corinteni 12,10
  - 1Corinteni 12,28-30
  - 1Corinteni 14,27-28
- Cum trebuie să înțelegem aceste texte biblice și aparenta contradicție
- Avem principiul unității de învățătură a scripturilor: nimic nu se contrazice cu nimic. Scriptura se explică pe sine.
- Pe baza observării textelor trebuie să concluzionăm că există **două dimensiuni ale vorbirii în altă limbă**
  - a. *Vorbirea în altă limbă ca rugăciune*
  - b. *Vorbirea în altă limbă ca dar al Duhului pentru zidirea bisericii*

6) Vorbirea în altă limbă ca rugăciune

- La vorbirea în limbi ca rugăciune Pavel se referă în:
  - 1Corinteni 14,2
  - 1Corinteni 14,4
  - 1Corinteni 14,13-17 (v.14)
  - 1Corinteni 14,18
  - 1Corinteni 14,28
  - Efeseni 6,18; Iuda 20

7) Vorbirea în altă limbă ca dar a Duhului

- 1Corinteni 12,8-11 (v.10)
- 1Corinteni 12,28-30 (v.30)
- 1Corinteni 14,5
- 1Corinteni 14,13
- 1Corinteni 14,26-28

8) Distincția dintre vorbirea în altă limbă ca rugăciune și vorbirea în altă limbă ca dar al Duhului.

Vorbirea în altă limbă ca rugăciune

- a. Este semn al botezului cu Duhul Sfânt
- b. Este la dispoziția tuturor credincioșilor
- c. Exprimă rugăciunea credinciosului către Dumnezeu - 1Cor 14,14
- d. Are ca scop zidirea personală a celui care se roagă - 1Cor 14,4
- e. Mesajul ei este îndreptat de la credincios, prin Duhul, către Dumnezeu - 1Cor 14,2
- f. Mesajul ei este o taină și nu este dat pentru a fi revelat pentru cei din jur - 1Cor 14,2
- g. Are loc la inițiativa credinciosului inspirat de Duhul - 1Cor 14,15
- h. Poate să continue toată viața
- i. Are caracter personal privat, nefiind lăsat de Duhul pentru manifestarea publică în cadrul serviciilor bisericii - 1Cor 14,27-28

Vorbirea în altă limbă ca dar al Duhului Sfânt

- a. Vine după primirea botezului cu Duhul Sfânt
- b. Nu este la dispoziția tuturor credincioșilor - 1Cor 12,10, 30
- c. Exprimă mesajul lui Dumnezeu pentru biserică sau pentru cineva din adunare -1Cor 14, 26-28
- d. Are ca scop zidirea bisericii Domnului - 1Cor 14,5
- e. Orientarea mesajului este de al Dumnezeu către biserică
- f. Mesajul ei este tălmăcit prin intermediul darului tălmăcirii limbilor - 1Cor 14, 27
- g. Manifestarea ei are loc la inițiativa Duhului Sfânt care dorește să comunice ceva Bisericii
- h. Este reglementat cantitativ - 1Cor 14, 27
- i. Are valoare profetică -1Cor 14, 4-5

Oamenii cu acest dar:

- Au primit puterea de a se ruga în alte limbi la botezul cu Duhul Sfânt
- Prin inspirația spontană a Duhului Sfânt vorbesc într-o limba pe care nu au învățat-o niciodată și pe care nu o înțeleg;
- se închină Domnului rostind cuvinte necunoscute, atât de profunde încât mintea nu le poate pricepe;
- uneori laudă pe Dumnezeu cântând într-o limbă necunoscută lor, dar inspirată de Duhul Sfânt
- transmit un mesaj din partea lui Dumnezeu pentru biserică, prin vorbirea în limbi străine, mesaj care este înțeles de biserică prin intermediul darului tălmăcirii limbilor, mesaj care aduce zidire bisericii

Cum operează darul vorbirii în alte limbi?

Ilustrație:

c) Darul tălmăcirii limbilor

Definiție: Înzestrarea divină supranaturală prin care se primește în duhul nostru înțelesul unei vorbiri în limbi și prin care se aduce la cunoștința bisericii semnificația mesajului rostit prin darul vorbirii în limbi străine.

1) Ce este darul tălmăcirilor limbilor

i. **Darul tălmăcirii limbilor este o manifestare supranaturală.**

- Nu este o manifestare naturală – traducerea unei limbi învățate în limba maternă
- Este o tălmăcire spontană a unei limbi vorbite prin Duhul, limbă pe care tălmăcitorul nu o cunoaște prin învățare

ii. **Nu este un dar al traducerii simple, ci este un dar de interpretare a mesajului.**

- Darul nu este simplă traducere, ci interpretare – diemeneuo – a tălmăci, a explica, a interpreta, a traduce
- Traducerea este strict legată de text, tălmăcirea presupune mai multă libertate și deslușirea sensului mesajului
- manifestare similară ilustrativă avem în Daniel 5,25. Cele câteva cuvinte traduse din limba neînțeleasă au căpătat o interpretare mai laborioasă în limba maternă a ascultătorilor.
- Darul tălmăcirii limbilor nu este traducere literală, ci un dar de interpretare explicativă

iii. **Este singurul dar care depinde de un alt dar – darul vorbirii în limbi**

- Toate celelalte daruri pot opera independent, darul tălmăcirii limbilor este dependent de darul vorbirii în alte limbi
- Existența darului tălmăcirilor este justificată numai prin prezența darului tălmăcirilor
- Tălmăcirea poate să vină prin persoana care vorbește în alte limbi (1Cor 14,13) sau prin altă persoană (1Cor 14,27-28)

2) Darul tălmăcirii limbilor din punct de vedere practic

i. Darul tălmăcirilor limbilor este la inițiativa Duhului Sfânt și nu la inițiativa tălmăcitorului

ii. Darul tălmăcirilor limbilor este reglementat cantitativ

iii. Cine poate fi tălmăcitorul? – vorbitorul în limbi (v.5, 13) sau un altul (v.27)

iv. Pavel recomandă rugăciunea pentru primirea acestui dar (v.13)

Oamenii cu acest dar:

- înțeleg în mod supranatural și spontan un mesaj rostit într-o limbă străină necunoscută tălmăcitorului;
- răspund unui mesaj vorbit în limbi prin tălmăcirea acestuia;
- îl slăvesc pe Dumnezeu și îi arată puterea prin această manifestare miraculoasă;
- zidesc biserica prin tălmăcirea unui mesaj din partea lui Dumnezeu dat prin darul vorbirii în alte limbi;
- tălmăcesc prin Duhul propria vorbire în alte limbi sau vorbirea în alte limbi manifestată de altă persoană;
- devin profetici atunci când practică tălmăcirea limbilor pentru biserică.

Darurile Duhului de slujire (slujbele) Efeseni 4,11-16

- Fiecare credincios din biserică are o chemare specifică
- Pavel spune că Dumnezeu a dat în biserică daruri, slujbe și lucrări
- Înzestrările din Efeseni 4,11-12 au caracter de slujbe și nu de carisme
- Distincția dintre ele constă atât în manifestare cât și în permanentizarea lor

I. Slujba de apostol

Observație: Termenul *apostolos* înseamnă trimis cu o misiune, ambasador

Slujba unui apostol comportă **trei caracteristici** principale:

- Existența unei chemări speciale la lucrare – au fost chemați de Domnul Isus
- Încredințarea unei misiuni speciale
  - au avut rolul unic de înființare a bisericii
  - și de scriere a Scripturilor
- însoțirea semnelor și a minunilor (2Corint 12,12)

Definiție: slujba de apostol este o chemare specială în care Dumnezeu dă unei persoane chemarea specială și abilitatea de a face lucrarea de pionierat prin ducerea Evangheliei în zone noi, fondarea de bisericii în acele zone, organizarea și conducerea lor precum și capacitatea dată de Duhul de a însoți lucrarea cu puterea semnelor și a minunilor

În NT există două nivele ale slujbei de apostol:

a) cei 12 apostoli al lui Isus

- ei au avut un rol special în formarea bisericii și în scrierea NT
- ei vor ședea pe 12 scaune de domnie alături de Isus - Mat 19,28

b) Cei numiți apostoli dar care nu fac parte din numărul celor 12

- pe lângă cei 12 apostoli au mai existat în biserică și alți frați care au fost numiți apostoli:
  - Barnaba (Fapte 14,4;14)
  - Andronic și lunia, rudele lui Pavel (Romani 16,7), care erau cu vază între apostoli
  - Iacov fratele Domnului (Galateni 1,19)
  - 1Cor 15,5-7 ne arată că au fost mai mulți apostoli
- Dacă nivelul celor 12 apostoli este un nivel unic, nivelul al doilea continuă în biserică până în zilele noastre.

Oamenii cu slujba de apostol:

- fac muncă de pionierat și pun bazele unor noi lucrări sau biserici în zone în care evanghelia nu a ajuns înaintea lor;
- se adaptează diferitelor medii, fiind conștienți de specificul cultural al oamenilor și sensibili la aceasta;
- doresc să lucreze cu oamenii nemântuiți din alte comunități sau din alte țări;
- au responsabilități pe linia supravegherii misiunilor sau organizațiilor de biserici;
- își demonstrează autoritatea și viziunea cu privire la menirea bisericii.

- Sunt însoțiți de Dumnezeu cu puterea semnelor și a minunilor

II. Slujba de proroc

Observație: Biblia folosește doi termeni ebraici pentru a desemna slujba prorociei:

- Nabi – cel chemat să vorbească în Numele lui Dumnezeu
  - Roeh - văzător
- Cunoaștem slujba de proroc din VT. Prorocii VT aveau trei funcții principale:
    - a) Rolul de a arăta poporului starea sa spirituală și să îl cheme la pocăință
    - b) Rolul de a prevesti viitorul și evenimentele legate de planul viitor al lui Dumnezeu cu poporul său
    - c) Rolul de a afirma voia morală a lui Dumnezeu

Precizare: există confuzie între slujba de proroc și darul prorociei. Darul prorociei este unul, iar slujba de proroc este alta.

Darul prorociei:

- Este accesibil tuturor credincioșilor (1Cor 14,31)
- Are trei obiective caracteristice: sfătuire, zidire, mângâiere
- Se manifestă în limba maternă a vorbitorului

Slujba de proroc

- Este dată numai unora dintre credincioși și presupune o chemare specială de la Domnul
- Presupune existența și conlucrarea mai multor daruri ale Duhului care operează prin persoana profetului
- Se manifestă prin vorbire, vis, vedenie, tălmăcirea limbilor etc

Slujba de proroc continuă și în NT și se regăsește și în bisericile contemporane

- Iuda și Sila erau proroci – Fapte 15,32
- Prorocii din Antiohia – Fapte 13,1
- Prorocul Agab - Fapte 12,27,30; 21,10
- Fetele lui Filip – Fapte 21,8-9
- Prorocii din Corint – 1Corinteni 14,29-33

Cei cu slujba de proroc:

- Manifestă mai multe dintre darurile supranaturale ale Duhului Sfânt
- Au misiunea de a comunica mesaje inspirate în mod spontan și supranatural de către Duhul Sfânt
- Au rolul de prevesti evenimentele viitoare care stau să se întâmple
- Prevestesc judecățile divine și anunță ce trebuie să facă biserica în circumstanțe diferite
- Au rolul de edificare a credincioșilor

Observație: mesajele prorocilor nu sunt infailibile. Ele trebuie să fie judecate și evaluate de ceilalți membrii ai bisericii

III. Slujba de evanghelist

Observație: termenul de evanghelist derivă din grecescul *euanghelion* (veste bună). Evanghelistul este purtătorul veștii bune. Cuvântul evanghelist apare în Fapte 21,8 – evanghelistul Filip; Efeseni 4,11; 1Timotei 4,5

Definiție: Evanghelistul este cel care duce vestea evangheliei celui care încă nu a auzit-o. Lucrarea lui se bazează pe propovăduire morții și învierii lui Isus. Evanghelistul are o ungere specială a Duhului Sfânt și o pasiune deosebită pentru mântuirea sufletelor. El este un adevărat câștigător de suflete.

- Evanghelistul are darul de a vorbi cu un duh înfocat, chemând oamenii la credință și la pocăință
- Lucrarea evanghelistului se desfășoară nu doar în cadrul unei vorbiri în public, ci și în cadrul unor discuții interpersonale

IV. Slujba de păstor și învățător

- Pavel leagă împreună cele două slujbe pentru că păstorul are și funcția de a fi învățătorul bisericii

Păstorul are responsabilitatea de a supraveghea turma lui Isus, biserica, în sensul ocrotirii, păzirii, îngrijirii, hrănirii spirituale a credincioșilor

- În NT avem trei noțiuni care se leagă de aceeași funcție:
  - Păstor – exercită îngrijire spirituală
  - Prezbiter – bătrân (maturitate)
  - Episcop (supraveghetor) funcția de supraveghere - conducere
- Slujba de păstor este descrisă:
  - de Isus la Marea Tiberiadei: Ioan 21,15-17
  - de Petru în 1Petru 5,1-4
- păstorul are și funcția de a acorda consiliere spirituală credincioșilor și de a conduce biserica lui Dumnezeu

Învățătorul:

- este cel care are abilitatea, aptitudinea, chemarea de la Dumnezeu, de a învăța pe cei credincioși Cuvântul lui Dumnezeu
- are capacitatea exegetică de a pătrunde tainele Scripturii, dând înțelesul exact și explicația cuvenită fiecărui cuvânt
- are slujba de a aduce hrană spirituală din Scriptură pentru biserică
- are slujba de a sesiza și elimina învățăturile străine care ar putea afecta sănătatea spirituală a bisericii
- are funcția de a forma convingeri spirituale, morale și doctrinare în inima credincioșilor în scopul maturizării lor spirituale

Distincția și modul de lucrarea a darurilor se slujire:

Fiecare slujbă se caracterizează prin ceva specific:

- apostolul – face lucrarea de pionierat

- prorocul – descoperă tainele inimii
- evanghelistul – câștigă suflete pentru mântuire
- păstorul – ocrotește sufletele mântuite
- învățătorul – crește spiritual sufletele mântuite
- Aceste slujbe lucrează împreună. Biserica are nevoie de toate. Respingerea unei slujbe reprezintă respingerea darurilor lui Dumnezeu îndreptate spre biserică prin lucrarea acelor slujbe.
- La apostol operează toate slujbele, la ceilalți lucrători doar unele dintre ele

Chemarea la slujire:

- Există o chemare a lui Dumnezeu la mântuire dar și o chemare la slujire
- În vremea noastră mulți neglijează chemarea la slujire
- Chemare la slujire este chemarea la ucenicie în primul rând și apoi la servirea altora
- Există o chemare pentru predicare, pentru misiune, pentru evanghelizare, pentru păstorire
- La crezi că te-a chemat Domnul pe tine
- Mulți își neglijează chemarea și învelesc talantul în ștergar
- Chemarea se face individual și personal
  - Ea apare într-o inimă care are părtășie cu Domnul
  - Ea se naște într-o atmosferă de spiritualitate
  - Ea vine în mijlocul unei activități făcute în biserică
- Chemarea este distinctă și clară
  - Îndemnul interior care vine de la Duhul Sfânt
  - Cuvinte din Scriptură primite de la Domnul
  - Compasiune pentru sufletele pierdute
  - Sfatul unor credincioși duhovnicești

Darurile Duhului de slujire (slujbele) Romani 12,1-8

- Fiecare credincios din biserică are o chemare specifică
- Pavel spune că Dumnezeu a dat în biserică daruri, slujbe și lucrări

I. Înțelegerea lucrării fiecărui dar spiritual (continuare)

1. Darul ajutorărilor

Înzestrarea divină de a duce la îndeplinire sarcini practice și necesare care eliberează, sprijină și împlinesc nevoile altora. Oamenii cu acest dar:

- slujesc în culise, oriunde este nevoie să sprijine darurile și lucrările altora;
- văd care sunt lucrurile tangibile și practice ce trebuie făcute, și le fac cu bucurie;
- își dau seama de scopul lui Dumnezeu și simt plăcere să-și împlinească responsabilitățile zilnice;
- atribuie o valoare spirituală slujirii practice;
- se bucură știind că oferă altora posibilitatea să facă ceea ce Dumnezeu i-a chemat să facă.

2. Darul administrării

Înzestrarea divină de a înțelege ce anume face o organizație să funcționeze, și abilitatea specială de a planifica și de a pune în practică procedurile necesare care duc la îndeplinirea obiectivelor lucrării. Oamenii cu acest dar:

- dezvoltă strategii sau planuri pentru atingerea unor obiective bine definite;
- ajută misiunile să devină mai eficiente și să aibă un impact mai mare;
- creează ordine în haosul organizațional;
- conduc sau coordonează diferite responsabilități pentru îndeplinirea unei anumite sarcini;
- organizează oameni, sarcini sau evenimente.

3. Darul îmbărbătării (încurajarea)

Înzestrarea divină de a prezenta adevărul în așa fel încât să întărească, să mângâie, sau să îndemne la fapte pe cei ce sunt descurajați sau se clatină în credință. Oamenii cu acest dar:

- sunt de partea celor descurajați, cu scopul de a-i întări și îmbărbăta;
- îi provoacă, îi mângâie, sau îi conștientizează pe alții să aibă încredere și să nădăjduiască în promisiunile lui Dumnezeu;
- îi îndeamnă pe alții la fapte, prin aplicarea adevărilor biblice;
- îi motivează pe alții spre creștere spirituală;
- pun accentul pe promisiunile lui Dumnezeu și pe nevoia permanentă de a ne încrede în voia Lui.

4. Darul dărnicii

Înzestrarea divină de a contribui cu bani și alte resurse la lucrarea Domnului, cu bucurie și cu inimă largă. Oamenii cu acest dar nu întreabă: „Câți bani trebuie să-l dau lui Dumnezeu?“, ci: „Câți bani îmi trebuie ca să trăiesc?“ Oamenii cu acest dar:

- și administrează propriile finanțe și își limitează modul de viață astfel încât să dăruiască cât mai mult posibil din resursele lor;
- sprijină lucrarea de slujire prin sacrificii, pentru extinderea împărăției;
- împlinesc nevoile materiale care ajută la creșterea spirituală;
- asigură resurse, cu generozitate și cu bucurie, având încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu;
- pot să aibă o abilitate specială de a face bani pe care să-i folosească pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu.

5. Darul conducerii

Înzestrarea divină de a contura o viziune, de a-i motiva și de a-i îndruma pe oameni în realizarea armonioasă a scopurilor lui Dumnezeu. Oamenii cu acest dar:

- Îndruma poporul sau lucrarea lui Dumnezeu;
- îi motivează pe alții să-și folosească la maxim abilitățile;
- prezintă „imaginea de ansamblu” în fața celorlalți;
- oferă un model cu privire la valorile lucrării;
- își asumă responsabilități și stabilesc obiective.

6. Milostenia

Înzestrarea divină de a-i ajuta din toată inima și în mod practic pe cei aflați în suferința sau în nevoi; compasiunea transformată în acțiune. Oamenii cu acest dar:

- se concentrează asupra înlăturării surselor de durere sau strâmtorare a oamenilor suferinzi;
- se adresează nevoilor celor singuri și uitați;

- își exprima dragostea, harul și demnitatea față de cei ce se confruntă cu greutăți și crize;
- slujesc în împrejurări dificile sau nefavorabile, și fac acest lucru cu bucurie;
- sunt preocupați de problemele individuale sau sociale care îi apasă pe oameni.

7. Darul îndemnării

Înzestrarea divină de a proiecta și/sau construi în mod creativ diferite lucruri care să fie folosite în lucrarea de slujire. Oamenii cu acest dar:

- lucrează cu lemn, cu haine, vopsele, metale, sticlă și alte materiale semifabricate;
- confecționează lucruri care sporesc eficiența slujirii altora;
- le place să slujească cu mâinile lor pentru a împlini nevoi palpabile;
- proiectează și construiesc lucruri reale și resurse pentru a fi folosite în lucrare;
- lucrează cu diferite tipuri de unelte și instrumente, fiind foarte iscusiți în lucrul manual.

8. Darul ospitalității

Înzestrarea divină de a avea grijă de oameni, oferindu-le părtășie, hrană și adăpost. Oamenii cu acest dar:

- asigură un mediu în care oamenii se simt prețuiți, acceptați și iubiți;
- fac cunoștință cu noi oameni și îi ajută să se simtă bineveniți;
- creează un cadru sigur și confortabil în care pot să se dezvolte relațiile;
- caută modalități de a-i pune pe oameni în legătură unii cu alții și de a crea astfel relații semnificative;
- îi ajută pe oameni să se simtă în largul lor în împrejurări mai puțin familiare.

9. Darul mijlocirii

Înzestrarea divină de a te ruga în mod consecvent în numele altora și pentru alții, văzând rezultate frecvente și specifice. Oamenii cu acest dar:

- se simt obligați să se roage în mod sincer pentru o anumită persoană sau o anumită cauză;
- sunt conștienți în fiecare zi de luptele spirituale care se dau și se roagă pentru asta;
- sunt convinși că Dumnezeu lucrează ca răspuns direct la rugăciune;
- se roagă ca urmare a călăuzirii Duhului, fie ca înțeleg acest lucru sau nu;
- își exercită autoritatea și puterea pentru protejarea altora și pentru echiparea lor în vederea slujirii.

10. Comunicarea creativă

Înzestrarea divină de a comunica adevărul lui Dumnezeu printr-o varietate de forme artistice. Oamenii cu acest dar:

- folosesc artele pentru a comunica adevărul lui Dumnezeu; își dezvoltă și își folosesc deprinderile artistice, cum ar fi scrisul, arta, muzica, etc.;
- folosesc diversitatea și creativitatea pentru a-i captiva pe oameni și a-i determina să se gândească la mesajul lui Hristos;
- îmbogățesc perspectiva pe care o au oamenii despre Dumnezeu prin intermediul diferitelor forme artistice;
- scot la iveală modalități inedite de exprimare a lucrării și mesajului Domnului.

II. Trei pericole întâlnite în folosirea darurilor spirituale

1. Proiecția darului tău asupra altora

Proiecția darului tău asupra altora implică să așteptăm de la alții să facă ceea ce facem noi. Atunci când o persoană încearcă să proiecteze asupra altora darul său spiritual, persoana aceea va spune: „Fă ca mine”. Atunci când avem un dar spiritual, ne este ușor să așteptăm ca și ceilalți să facă performanța pe care o facem noi în respectivul domeniu. De exemplu:

- Cei care au darul înțelepciunii ar putea aștepta ca ceilalți să aibă mai mult bun simț
- Cei care au darul ospitalității să se aștepte ca și alții să primească oaspeți ca și ei
- Cei care au darul milosteniei i-ar putea critica pe ceilalți pentru că nu sunt mai darnici față de cei găsiți în suferință.

Trebuie să fim atenți să evităm să proiectăm asupra altora darurile noastre spirituale. Noi avem daruri diferite, potrivit cu harul dat fiecăruia.

2. Înălțarea darului tău peste darul altora

Înălțarea spune: eu am un dar spiritual mai bun decât al tău. Există tentația de a crede că darurile noastre sunt cele mai importante pentru biserică. Am putea fi ispitiți să desconsiderăm celelalte daruri și să le socotim neimportante.

Această greșală a fost făcută de credincioșii din Corint. Ei disprețuiau darurile spirituale prin faptul că se limitau să accentueze vorbirea în alte limbi. Greșeau și prin înălțarea unor lucrători și excluderea altora. În Corint erau patru partide care se formaseră prin polarizarea în jurul unor lucrători. Ceilalți lucrători au fost excluși din părtășia lor pentru că nu îi considerau importanți.

Observație: discuție pe marginea acestei greșeli

3. Respingerea darului spiritual

Respingerea spune: eu nu am nici un dar spiritual. Respingerea neagă existența darului spiritual. Dumnezeu a dat fiecărui creștin cel puțin un dar spiritual. Falimentul în a recunoaște care este darul tău are implicații majore în relația cu Dumnezeu. Pilda talanților este un avertisment serios pentru cei care neagă darurile și sunt leneși în slujirea altora.